

جامع قواعد الحروف و غیره
عمر

کتابخانه آستان قدس
تاریخ ثبت ۱۳۴۹
شماره ثبت ۱۳۴۹
عمر

آستان قدس



میکر و فیلم تهیه شد

کتابخانه آستان قدس

فارسی

اسم کتاب تحریر

مطهرالدین محمد القاری

مؤلف

خطی نسخ خطی

جلدی

عدد اوراق ۴۶

سال چاپ یا تحریر

شماره خصوصی

جزء کتب

شماره قبض

۱۲۲۵۳

واقف سید صدرالدین تهرانی تاریخ وقف بردار ۱۳۶۱

شماره صفحات

طول ۱۵ عرض ۱۰/۱



بسم الله الرحمن الرحيم
 همه بید معبود را عظمت بگشاید و در موافق و مخالف در جود و تیش در جود آیند و شکر معبود
 مالک الملک سرور ارباب افضل را بسراج کواکب ثواب برین و منور گردانیده که
اقا زینا السماء الدنيا بزينة الكواكب تبأرك الذي جعل في السماء
بروجا وجعل فيها سراجا وقهرا منيرا وروثا منون ورفشس بوقلون را با بزار
 گوناگون بپارست قهار و الله احسن الخالقين تا نوع این در شرف و شرف
 و لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم اندر نشو و نما یند و بخر ازین
 بعین علم اطلع بریغیات کرات فرموده سبحانه لا علم لنا الا ما علمنا
 انك انت العليم الحكيم و این طایفه گرام در شرف ساخت شرف ان فی خلق
 السموات والارض و اختلاف الليل والنهار لایة لا ولی الاکابر
 و درود مجتبه و درود برختم پیغمبران و پیشوا اهل ایمان و مقتدر این وجهان و سافر
 بسف سبحان الذي امرني عزرا بوقاسم محمد صا به علیه و آله و سلم تسلیماتیا
 برسد الله الغاب منظر العجايب و منظر الغرائب علی بن ابی طالب صلوات الله و آله
 علیه اجمعین لطیفین لطیفین **اما بعد** چنین گوید فقیر حقیر
 قلیل الاستطاعة المتوسل بلطف الله ابا در منظر الدین هر القادر و چون بتوفیق
 می قدیم از اتاع زیج منظر فارغ شدیم شروع کردم در تصنیف کتاب انیس المنجین
 و از ارباب ساضع برد و زوده جلد و یکی از مجلدات از اسماء گردانیدم بکتب
 التوفیق فی معرفة استخراج التوفیق و از حضرت عالیات العالی دارد که

اگر بر سهولت اطلاع یا بنده از انبیل عفو پوشیده صلح فرمایند و این کتاب در معرفت
 عمل تقویم کوکب سبعة سیاره است در طول و عرض و میل و جهت و هر دو نقاط و آنچه بدین
 امور تعلق دارند و در دوازده فصل است و خاتمه **فصل اول** در استخراج اوساط آفتاب و دیگر
 کوکب **فصل دوم** در تقویم کوکب هفت گانه در پس و ذنب **فصل سیم** در عرض کوکب است
فصل چهارم در معرفت نقاط و مقامات **فصل پنجم** در عمل اجتماعات و تنقیلات
فصل ششم در عمل انقلابات و تحولات کوکب و عازجات **فصل هفتم** در معرفت **فصل**
هشتم در معرفت کوف **فصل نهم** در معرفت روتیه الهه **فصل دهم** در ظهور و خفا کوکب
 سیاره **فصل یازدهم** در ظهور منازل شهر و عمل منازل **فصل وازدهم** در معرفت کوکب
 ثابته **خاتمه** در معرفت عمل کید و رت **فصل اول** در استخراج اوساط آفتاب و دیگر کوکب
 که از ادراک مطلع اهل تخمین نیز سرساز گویند اگر عمل چهار معرفت اول را در هر یک از اوساط آفتاب
 و طریق عمل نیست که از تاریخ خبر معلوم کنیم که از آن بهمان فصل و وقت و جهت
 و هفتد و نودیک بود و جهت تقویم افتاب مرکز و اوج و از آن سالها برگیریم و اگر بیشتر باشد
 باشد از آن سالها و ما بین او و سال مطلوب بر سر یک تقویم کنیم و اگر برگیریم و نگاه داریم
 و آنچه سر سالها از جدول ستین مجموع برگیریم و از آنکه نگاه داشته ایم بکاهیم اگر تاریخ مطلوب کمتر باشد
 و افزاینیم اگر بیشتر باشد تا مرکز و اوج افتاب در اول سال مطلوب حاصل آید پس باز آید
 از جدول شهرام مرکز و اوج برگیریم و با حاصل آن جمع کنیم و باز از جدول اول ایام
 برگیریم و با آن جمع کنیم و چون یکی از شهر اعتبار از کوکب افتاب گیرند با اول نایه عمل
 تا باز بهین موضع و آن در مدت سبعة و ثلث و پنج روز و قریب به ربع شبانه روز باشد

پس در هر چهار سال و کاهم در پنج سال یکروز بکسب حاصل شود و در آن سبعة و ثلث و ثلث روز
 بود و چون این رنج منظر در پنج سال او هر دو منوط است بر سال قمری و آن در مدت سبعة و پنجاه
 و چهار روز باشد و هشت ساعت و چهل و هشت دقیقه پس کاهم در دو سال و کاهم در سه سال یکروز
 بکسب در احوال قمری زیاد کنند تا سبعة و پنجاه و پنج روز شود در ترتیب بهین جمع کادو
 پس تفاوت میان شهر و شهر کاهم در روز بود که بکسب قمری باشد و ششمین و کاهم در یازده روز
 بود که هیچ کدام بکسب نباشد یا هر دو بکسب باشد و کاهم در دوازده روز که بکسب ششمین و قمری
 پس هر سال آن مبلغ از ایام که ضرورت شود از جدول ایام ناقص مرکز و اوج برگیریم و با جمع
 ثبات جمع کنیم تا مرکز و اوج مطلوب در نصف النهار روز مطلوب بطول موضع رصد که آن
 صراط است حاصل آید پس اگر بطول شهر دیگر خواهم باز از تفاوت ما بین الطولین از جدول
 ما بین الطولین که در رنج مرقوم گشته مرکز و اوج برگیریم و باز از دقیقه یک خط و باز از ثانیه و باز
 اگر طول شهر مطلوب کمتر باشد از موضع رصد پس از شهر که بکسب قریب باشد این تفاوت را به موضع
 رصد باید افزود تا طول آن شهر حاصل آید و اگر طول شهر مطلوب بیشتر باشد از موضع رصد قریب
 باشد بکسر از آن شهر پس این تفاوت از موضع رصد نقصان باید کرد تا طول آن شهر حاصل آید در نصف
 النهار و اگر در وقت غیر نصف النهار خواهم ساعات بعد از وقت از نصف النهار و باز از آن بعد از
 ساعات مرکز و اوج افتاب برگیریم و اگر با ساعات دقیق باشد هم از این جدول برداریم و منوط
 بگیریم و همچنین در ثوانه دو بار و در ثوانه سه بار منوط نویسیم و برین قیاس آنچه حاصل آید
 از مرکز و اوج از نصف النهار بکاهیم اگر وقت مطلوب بیشتر از نصف النهار باشد و بیفزائیم
 اگر بعد از نصف النهار باشد تا مرکز و اوج افتاب در وقت مطلوب در شهر مطلوب حاصل آید و جهت

در هر دو حال مرکز و فاصه دو وسط شهر و وسط راهی بر یکدیگر و یکدیگر کوکب مرکز و فاصه و اوج
 برین ترتیب که در شمس گفته شد حاصل کنیم و آن صحت این عمل است که چون اوساط عمل شود باید
 که بار و از اخرین گذشته از دستور موافق بود اگر دستور ضمیمه در هر یک سیمه نباشد در آن دستور ضمیمه
 در سال کسبه بوده باشد بکروز در آن دستور گذشته باید افزود تا موافق سر سال اینده باشد و باز
 یک نشان دیگر صحت سر سال است که مرکز شمس ۷ باشد و در هر برج بدر و در عطار در برج
 سه و شش در سنه فلسفیه ناقصه هجر موافق بیوم الاثنین ۴ چهار الاخری اربع اوسط
 بطول شهر از غیر فی اربع جده بدین مظهر از اصول رصد الخ بیکه بازاء فلسفیه مرکز شمس
 ۷ به ن ۱۱ اوج ۷ به ن ۱۱ و باز بازاء چهار الاخری مرکز شمس ۷ که ن ۱۱ اوج
 ۱۱ ۱۱ کا ۱۱ جمع کردیم شد مرکز ۲ م ۲ اوج ۷ به ن ۱۱ باز ۱۱ ماه مرکز
 ۱۳ ۱۳ اوج ۱۱ ۱۱ ۱۱ جمع کردیم شد مرکز ۲ م ۲ اوج ۷ به ن ۱۱ اوج ۷ به ن ۱۱
 تفاوت مابین الطولین بود مرکز ۱۱ انا ۱۱ ۱۱ ۱۱ جمع کردیم شد مرکز شمس
 در نصف النهار روز اول سال ۲ م ۲ اوج ۷ به ن ۱۱ و عمل کوکب ۲
 برین قیاس کنی و صورت دستور چنین باشد

المرکز	الاجز	المرکز	الاجز	الوسط	الجوه	المرکز	الاجز	المرکز
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷
۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷	۱۱	۷

نقد

۳

فصل دوم در تقویم کوکب هفت گانه در پس و ذنب اما در آنست که چون مرکز از جدول
 سر سال نقل کنند حرکت یکماه مرکز است ۱ کلا ۱۰ و بر مرکز افزایند ۱۰ سر به پید
 جهت حفظ عمل باز حرکت ده روزه تا مرکز است ۱ ط نا ۱۰ بر مرکز افزایند ۱۰ حرکت ده روزه
 معلوم شود و حرکت شش روزه جهت غش ۱ م نه ۱۰ باید افزود باید حرکت یک ماه است
 کلا ۱۰ بر سر مرکز افزایند روز اخر حاصل اید تا عمل صحیح باشد و الا خط بود دیگر
 تعدیل الایم بر مرکز ضرب باز اوج و در هر مرکز در جدول تعدیل الایم در آیند و دقیقه و ثانیه
 مرکز را در تفاضل بین اسطرین جدول تعدیل الایم ضرب کنند و حاصل ضرب در زیر جدول
 جدول افزایند و در ناقص نقصان کنند و آنچه حاصل شود در هر دو صورت در جدول دستور نقل
 نمایند و بر مرکز افزایند تا مرکز معدول حاصل شود و دیگر مرکز معدول در جدول تعدیل شمس در آیند
 و باز اوج و در هر دقیقه مرکز معدول تعدیل نقل نمایند و از جهت تعدیل ثانیه مرکز معدول
 اگر خواهند آنچه از سر کمر باشد طبع کنند و از سر زیاده بدقیقه مرکز رفع دهند و اگر تعدیل زیاد
 خواهند تفاضل مابین اسطرین در دیگر تعدیل گفته شد و تعدیل شمس بر مرکز معدول افزایند
 مرکز معوم شود و مرکز معوم بر اوج شمس افزایند تقویم ممشل شمس حاصل اید و اوج را مثل مرکز
 باید راند اما حرکت یکماه اوج ۱۱ ۱۱ است و حرکت ده روزه ۱۱ ۱۱ و حرکت
 یک ماه ۱۱ ۱۱ اید و چون شمس ده روزه عمل کرده شود سطر به از سطر مابین چون
 نقصان کنند و تفاوت است ده روزه شمس گویند و چون تفاوت در ۱۱ ضرب
 کنند عشر البهت حاصل شود و عشر البهت که جبارت از بهت یک روزه بود از ۱۱ کم شود
 و از آن زیاده باشد و عشر البهت ده نوبت مره بعد اخر بر تقویم روز اول

چون ۳

افزاینده روز یا زده ام حاصل آید و بر همین نقیسه عمل کنند تا آخر وقت بهت باشد و در هر روز ضرب
 باید کرد و در آنده تقویم شمس باین پنج را نظم طبعی گویند و اگر در میان بهت سابق و لاحق
 تفاوت فاحش باشد بقوس مختلف عمل باید کرد و عمل قوس مختلف گفته شود و به تقویم شمس
 میل و غایت ارتفاع و ساعات النهار بر یکدیگر اندازند که در این جدول که در زیر ترسیم شده **در طبقه**
 عمل درین سه آن است که بزاویه برج و درجه تقویم شمس در آن جدول در آیند در سطرهای مجاور این
 دو باشد و دقیقه و ثانیه شمس را در تفاضل مابین سطری ضرب کنند و حاصل ضرب را از آن جدول
 آن سطر افزایند و در آن قس نقصان کنند آنکه در هر دو صورت حاصل آید از اول دستور نویسی
 شمس روز اول فروردین بود مرکز شمس $12^{\circ} 45'$ حرکت ده روزه که بود $1^{\circ} 45'$ تا ناک
 بر و افزودیم شد مرکز روز یازدهم $14^{\circ} 30'$ باز همین حرکت بر و افزودیم شد روز
 بیست و یکم $16^{\circ} 15'$ باز همین حرکت افزودیم شد در اول اردیبهشت $18^{\circ} 0'$ تا
 از بهت اعتدال بر حرکت یکجا که بود $1^{\circ} 45'$ بر اول فروردین افزودیم شد اول
 اردیبهشت $19^{\circ} 45'$ تا بر صحت عمل اعتدال شد و تا آخر سال عمل همین باشد و اوج مثل
 این باید راند اما حرکت خود و در سطر مرکز و فاصه وسط و پس مثل این باید راند
 اما بجا که در جدول بعد ازین عمل نموده شود $1^{\circ} 45'$ و باز از مرکز یعنی برج
 از بالا و بعد از این در صفحه جدول حصه تعدیل الایام در آید در محاذی این
 در سطر عدد یافتیم 2° پس دقیقه و ثانیه مرکز بود $45'$ در تفاضل مابین
 سطری جدول بود $1^{\circ} 45'$ ضرب کردیم شد حاصل ضرب $3^{\circ} 15'$ که چون جدول
 در نقصان بود این عدد را از عدد جدول نقصان کردیم بن طریق که از نظر یکی

الایام

آورده 4° که از نقصان کردیم ماند باقی $1^{\circ} 45'$ بعد از رفع در دستور 2° نظر نوشتیم
 تا با خود عمل تعدیلات کوالبک همه برین وجه باشد اما بعضی مرکز معدل و بعضی خاص معدل
 و غیره چنانکه مذکور باشد در آن جدول در آیند و حصص و اختلاف هم مثل این عمل باید
 کرد و پس تعدیل الایام هر بود 2° تا نیمه بر مرکز افزودیم شد مرکز معدل $2^{\circ} 45'$ تا
 پس باین مرکز معدل در جدول تعدیل شمس در آید در صفحه قوس مجاور درجه 2° دقیقه
 که بعد از رفع یافتیم تعدیل شمس $7^{\circ} 15'$ پس تعدیل را بر مرکز معدل افزودیم شد
 مرکز مقوم $9^{\circ} 45'$ پس اوج که بود $7^{\circ} 15'$ با مرکز مقوم جمع کردیم شد
 تقویم مثل $17^{\circ} 0'$ که در تقویم روز یازدهم شد $18^{\circ} 45'$ پس تقویم روز اول
 از یازدهم نقصان کردیم ماند $16^{\circ} 45'$ و این بهت باشد این بهت در و ضرب
 کردیم شد عتبه بهت $2^{\circ} 45'$ و چون این عتبه بهت ده نوبت مرتبه بعد از
 بر تقویم مقدم افزایند تقویم مؤخر بعینه حاصل آید و این را بسط کوکب گویند و نظم
 طبعی پس بزاویه تقویم شمس غیر $1^{\circ} 45'$ که در جدول میل شمس در آید و بطریقه که در عمل
 تعدیل الایام گفته شد عمل کردیم یافتیم میل شمس $1^{\circ} 45'$ تا شالی صاعد و زاید و مثل
 همین عمل کردیم در جدول غایت ارتفاع یافتیم غایت ارتفاع این روز سه
 و باز مثل این عمل کردیم در جدول ساعات یافتیم ساعات النهار در این روز
 11° و بطریقه شبیه دستور شمس چنین باشد اما در استخراج تقویم قمری
 تعدیل اول بر گیرند و بر فاصله افزایند تا فاصله معدل شود و بجا فاصله معدل تعدیل دوم
 و اختلاف بر گیرند و گفته دارند پس اگر فاصله معدل از اول عمل باشد تا آخر سینه

دقایق حصص برگزینند از جدول که پیش از جدول اختلاف موضوع است
 و اگر خاصه معدله از اول میزان باشد تا آخر سورت دقایق حصص برگزینند
 برگزینند از جدول که بعد از اختلاف موضوع است پس دقایق حصص در جدول
 ضرب کنیم مضروب حاصل شود و مضروب بر تعدیل دوم افزائیم
 تعدیل معدل بود و تعدیل معدل بر وسط افزائیم وسط مقوم شود و تقویم
 شمس تعدیل الدیام برگزینند و از وسط مقوم نقصان کنند تا تقویم مایل حاصل
 شود و تقویم مایل بر وسط راس افزائند حصه العرض شود و به حصه العرض
 تعدیل ثالث برگزینند و در زیاد بر تقویم مایل زیاده کنند تعدیل ثالث را
 و در ناقص نقصان کنند تا تقویم مثل مستر حاصل آید و چون سطر بالا
 از پایین نقصان کنند بهت حاصل شود و بهت مستر از سه زیاده
 نشود و از بالا کمتر نباشد و اگر از آن زیاده تر یا ازین کمتر یافت شود
 غلط شده باشد و اگر در بهت نسق نباشد در غیر دقایق تا به غلط
 شده باشد تصحیح باید کرد و چون طریقه راندن خاصه و مرکز و وسط و راس
 در راندن مرکز و اوج شمس گفته شده بود و طریقه عمل تعدیلات
 در عمل تعدیل الدیام شمس گفته بود و درین مقام احتیاج بمثل نبود اقا

طریقه کشیدن دستور شده

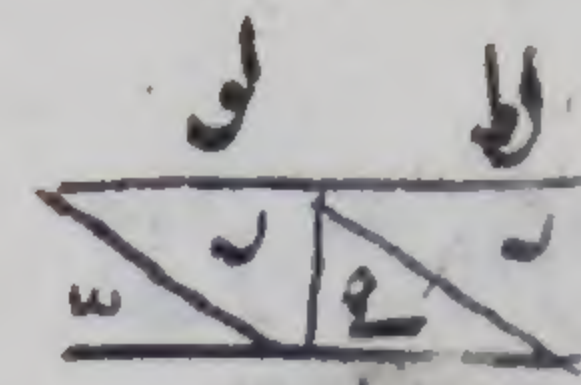
روژه در صفحه اندیکه کشیده

شده و ایما مثل آن عمل کنند

تا معلوم باشد

و اما در اول

و اما در اول یک پنج خانه برگزینند تعدیل اول چنانچه مذکور شده برگزینیم و برگزینند
 افزائیم و از خاصه نقصان کنیم تا مرکز و نصف هر دو معدل شود پس بجای خاصه معدله تعدیل
 دوم و اختلاف برگزینیم و نکند داریم پس اگر خاصه معدله از اول عمل باشد تا آخر سببه



و این خمس لا کو هست و عمل کردیم چنانچه مذکور شد
 و طریق **سهل** در خمس تا تفاوت پیدا کردن است تفاوت بین
 البتین در هر ضرب باید کرد و خمس حاصل میشود و صورت جدول عمل قوسی

مختلف ده روزه نیست

عمل قوس مختلف عطر

چون عطر در پنج روزه عمل میکنند

ثلث تفاوت باید گرفت و است

باقی و لاحق بطریق دیگر مذکور

شد و تفاوت بین البتین

در هر ضرب باید گرفت و ثلث

تفاوت حاصل شود **مثال**

در قوس مختلف عطر در مستقیم

تقویم عطر در روز اول **ط**

ط در روز ششم **ط**

ط تا بتین **ط** تا بتین

لاحی که از اینست حاصل می کنید

ط تا تفاوت **ط** تا **ط**

ط این را بر بتین

خمس و

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰

تفاوت

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰

افزیند

افزیند بدین دستور و در عطر در راجع بعکس این عمل کنند هم چنانکه در کواکب
 ده روزه راجع عمل میکنند اما در ثلث گرفتن مستقیم و راجع تفاوت می کنند تا
 معلوم باشد **فصل سیم** در عوفی کواکب سبعة اما در ستر از جدول عرض
 او کجایه العرفی بگیرند به آن طریق و به برج و درجه هجده العرفی کجایه دل عوفی در این
 و بازاء دقیقه آنچه اقرب باشد ثقل کنند و عوفی ستر در عمل و ثور و جوزا هجده العرفی
 شش صاع در اید باشد و در سرطان و اسد و سنبله هجده العرفی شش صاع
 ناقص و در میزان و عقرب و قوس كذلك جنوبی با طراید بود و در جد و درلودو
 جنوبی صاع ناقص **مثال** در روز اول فروردین بود هجده العرفی **ط**
 پس به برج و درجه هجده العرفی در جدول عوفی ستر در ایدیم و دقیقه اقرب به **ط**
 بود که پس محاذی درجه و **ط** دقیقه در صفحه برج سنبله عوفی ستر یافتیم **ط**
 و این عوفی ستر باشد **ط** ناقص و برین قیاس هر چند خواهند عمل کنند
اما بجایه عوفی کواکب علوی یعنی زحل و مشتری و مریخ بر مرکز معده و دقیق لب
 عوفی بگیریم اگر دقیق لب از بروی باشد در صفحه شش مرقوم است میل شش
 بگیریم بدرجات خاصه معده و اگر دقیق لب از بروی باشد در صفحه جنوبی
 مرقوم است میل جنوبی بگیریم بدرجات خاصه معده و میل را در دقیق لب
 ضرب کنیم حاصل ضرب عرض باشد یا جنوبی و بیشتر یا پستتر بر روز چند
 عوفی حاصل کنیم معلوم شود که زاید است یا ناقص و زاید شش ناقص جنوبی صاع بود
 و ناقص شش و زاید جنوبی **ط** **مثال** در اول فروردین مرکز معده مشتری بود و **ط**

برگزین معده در جدول عرض مشترک در جانب جنوب در ایدیم و با زاویه برج میزان و صف درجه
تفاضل مابین لسطین یافتیم $\frac{1}{2}$ در دقیقه مرکز معده بود که ضرب کردیم شد حاصل ضرب
 $\frac{1}{2}$ بعد از رفع $\frac{1}{2}$ ثانیه بر نفا که افزودیم زیر او در تراز اید است شد دقیق نسب
نظ $\frac{1}{2}$ جنوب و خاصه معده درین روز بود $\frac{1}{2}$ و با زاویه خاصه معده $\frac{1}{2}$ درین صفحه
در ایدیم یافتیم $\frac{1}{2}$ و این میل مشترک شد جنوب و میل را در دقیق نسب ضرب کردیم
شد حاصل ضرب $\frac{1}{2}$ که و این عرض جنوب مشترک شد و بواسطه بر این قیاس باید
کرد و دستور این بعد از عشت الهیت سه جدول باید کشید در اول دقیق نسب باید نوشت
و در ثانیه میل و در ثالث عرض معده $\frac{1}{2}$ بجهت عرض مغلیین یعنی زهره و عطارد مرکز
معده در دستور عمل نقل نمایند و بان هر یک از عرض اول و دقیق نسب عرض دوم
و سیم برگزیند و عرض اول زهره در ایدیم شد $\frac{1}{2}$ بود و از عطارد جنوب و عدلت شمال با جنوب
بر هر یک از دقیق نسب سیم و سیم نگاه دارند و با زاویه خاصه معده $\frac{1}{2}$ در دستور عمل شده درین
صفحه نقل نمایند و بان هر یک از میل و انحراف برگزیند چنانکه در تعدلات عمل کنیم یعنی
یعنی تفاضل بین لسطین میل و انحراف بگیریم و در دقیق و ثوانی خاصه معده ضرب
کنیم و حاصل ضرب اگر عدد جدول در تراز اید باشد بر آن افزوده $\frac{1}{2}$ نقل نمایند و الا
نقصان کرده با بقدر نقل نمایند و عدلت شش یا $\frac{1}{2}$ در هر نگاه داریم پس دقیق
نسب دوم در میل ضرب کنیم تا عرض دوم حاصل شود پس اگر بگیریم بهر عدلت میل
و دقیق نسب اگر موافق باشد در شمال و جنوب عرض $\frac{1}{2}$ شد $\frac{1}{2}$ باشد و اگر مخالف
باشد جنوب پس دقیق نسب عرض سیم در انحراف ضرب کنیم تا عرض سیم حاصل شود

وجه اول مثل جهت عرض دوم باشد یعنی اگر هر دو موافق باشد در شمال و جنوب عرض سیم
شد $\frac{1}{2}$ باشد و اگر مخالف باشد یعنی سیم جنوب و چون هر سه عرض حاصل شود اگر هر سه عرض در یک
جهت باشند جمع کنیم عرض معده مجموع باشد و جهت او جهت مجموع بود و اگر مخالف باشد جهت کمتر
از بیشتر نقصان کنیم آنچه باقی ماند عرض معده باشد و جهت او جهت باقی باشد و چون این عرض
معده و جهت معلوم شد اگر جنوبی باشد ناقص باشد عدد بود و اگر جنوبی زاید بود $\frac{1}{2}$ باشد
و اگر شمالی ناقص باشد $\frac{1}{2}$ بود و اگر شمالی زاید بود عدد باشد مثل کواکب علوی
شمال عرض زهره در سنه طلسم نجوم در اول فروردین جدول بود مرکز معده زهره
ط $\frac{1}{2}$ و با برگزیند معده در جدول عرض اول و نسب ثانیه و ثالث در ایدیم یافتیم عرض اول $\frac{1}{2}$
و عدلت شمال بر سه او نوشتیم و دقیق نسب دوم شش و $\frac{1}{2}$ بر سه او نهادیم و دقیق
نسب سیم و $\frac{1}{2}$ شش بر سه او نهادیم و با زاویه خاصه معده در همین روز که بود $\frac{1}{2}$ بود در جدول
میل و انحراف در ایدیم با زاویه برج و درجه یافتیم تفاضل مابین لسطین $\frac{1}{2}$ در دقیقه
خاصه معده بود ضرب کردیم شد حاصل ضرب $\frac{1}{2}$ چون جدول میل جنوب در نقصان بود
حاصل ضرب از $\frac{1}{2}$ نقصان کردیم $\frac{1}{2}$ و این میل جنوبی شد و چون در سطح انحراف
تفاضل صاف بود یافتیم انحراف جنوبی $\frac{1}{2}$ که پس دقیق نسب دوم $\frac{1}{2}$ بود شش درین
که بود $\frac{1}{2}$ ضرب کردیم شد حاصل $\frac{1}{2}$ و این عرض دوم شد $\frac{1}{2}$ باشد زیرا که
جهت هر سه متحد بود با ضرب کردیم دقیق نسب سیم که بود $\frac{1}{2}$ در انحراف که بود $\frac{1}{2}$
شد حاصل ضرب $\frac{1}{2}$ بعد از رفع $\frac{1}{2}$ ثانیه و این عرض سیم شد جنوبی زیرا که
جهت آنها مختلف شد و چون عرض اول و دوم شد $\frac{1}{2}$ بود و عرض سیم جنوبی عرض

سیم دگر بود بیشتر نقصان کردیم ماند بانه این عرض مجموع معدله در هر شب
و در این روز شش باطانی و دستور چنین است

دستور عرض زهره در شمس بجر									
الشمس	الزهره	الارض	المريخ	الزهرة	النجمة	الکواکب	الکواکب	الکواکب	الکواکب
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷

فصل چهارم در معرفت نطق و مقامات افتاب و دیگر کواکب را در
فلک اوج چهار نطق بود و مبدأ نطق اول اوج و مبدأ نطق سیم حقیقی و مبدأ
دوم و چهارم اگر کسب گیرند این بود در فلک اوج و تبدیل بنایت شد و این است
بود در سیر نه گیرند و نه بطور اگر کسب گیرند این بود در بعد افتاب یا مرکز تدویر
از مرکز عالم و مرکز فایه مرکز قوت و بود و غیر و غیر افتاب از سیرات در فلک تدویر
الکواکب

دستور عطارد در شمس بجر									
الشمس	الزهره	الارض	المريخ	الزهرة	النجمة	الکواکب	الکواکب	الکواکب	الکواکب
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷
ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷	ط ۷

چهار نطق بود مبدأ اول و سیم و زره و حقیقی مراد بود و مبدأ اول و چهارم کسب
سیر این بود و سیر کسب مرکز تنها بود و کسب بعد این بود و مرکز تدویر مرکز
عالم بود و مرکز کسب در نطق اول اوجی باطانی و زاید در عدد و تبدیل

شش درجه افزودیم شد د س ح ۹ و باین درجه اول مقامات در ایدیم باینم در روز و د س
 در وقت ششم د س ۹ و این مقام اول باشد در بلاد و تنور نوشتیم و در همین روز ملاحظه کردیم فی صم
 معده شش بود د س ۹ پس فاصله معده ازین مقام گذشته باشد پس فاضل میان روز و بیت
 یکم مراد که بود فاصله معده ازین مقام گذشته باشد د س ۹ و در اول شهر بود
 بود فاصله معده د س ۹ کز فیم د س ۹ پس هر روز حرکت فاصله معده قریب یک
 درجه باشد کز یک پس پنج روز بر بیت یکم مراد افزودیم و کفیم روز بیت ششم مراد
 مقام اول شش بود و مبداء رجعت درین روز در تقویم شش رجعت بدکشد و چون مقام
 اول بود د س ۹ از د س ۹ در وقت نقصان کردیم ماند د س ۹ و این
 مقام نهم شش رجعت و مبداء استقامت پس ملاحظه کردیم روز اول دیماه فاصله معده
د س ۹ است گذشته در روز بیت یکم از راه فاصله معده د س ۹ بهت رسیده فاضل
 میان این کز فیم د س ۹ پس هم در این هر روز قریب یک فاصله معده
 میرگردد باشد پس کفیم روز بیت چهارم از راه فاصله معده د س ۹ نهم شش
 و اول استقامت او در تقویم درین روز استقامت شش بنویسند **فصل پنجم** در عمل
 اجماع و استقبال اجماع مفادین برین باشد و استقبال مقبله این بود چون
 خواهم وقت اجماع یا استقبال بدانم طریقه عمل اجماع و استقبال است تقویم برین
 در نصف النهار روز را اوقات اجماع یا استقبال است از تقویم بر باد کز فیم نوشت
 و بهت هر یک بدجلو او باید نوشت پس اگر تقویم شش از تقویم شش نقصان کنیم
 بعد منقبل بود و اگر تقویم شش از تقویم شش بودیم بعد منفرود و آنچه ماند در هر دو

ملک

صورت انرا بعد گویند باز بهت شش و بهت شش هم از تقویم بر گیرند و بهت شش از بهت
 شش کم کنند آنچه ماند از این شش گویند و بهت معده از بهت شش از تقویم بر گیرند و بهت شش از بهت
 صفحه نمازجات شش در اینم و باز درجه آنچه باقیم نقل کنیم و باز دقیقه اگر بماند از درجه
 باشد در محاذات حاصل درجه ثبت کنیم و اگر فسم ده باشد یا کمتر از ده منظر بگیریم آنچه از
 ان حاصل شود از ساعات بعد کنیم و ساعت نصف النهار از تقویم نقل باید کرد در هر روز
 پس اگر ساعات بعد منفرود و زیاده از نصف النهار اما کمتر از مجموع ساعات شب و نصف
 النهار از وقتان کنیم با ساعات بود گذشته از اول شب آینده و اگر برابر مجموع باشد
 قبول یا اتصال در اول روز آینده واقع شود و اگر زیاده از مجموع باشد بقدر زیاده
 ساعات گذشته باشد از اول روز آینده و اگر کمتر از نصف النهار باشد بر نصف النهار باید
 افزود تا ان قریب ساعات از روز مقدم حاصل شود و اگر مساوی نصف النهار باشد قبول یا اتصال
 در اول شب آینده باشد پس اگر ساعات بعد منقبل بود و زیاده از نصف النهار و کمتر از مجموع
 ساعات شب گذشته و نصف النهار بقدر کم ساعات گذشته باشد از اول شب گذشته و اگر
 برابر باشد در اول شب گذشته واقع شده باشد و اگر زیاده باشد ساعات بعد نصف
 النهار برهم افزاییم و از ساعات نقصان کنیم با ساعات بود از گذشته و اگر ساعات منقبل
 بود و کمتر از نصف النهار باشد بقدر کم ساعات گذشته باشد از اول روز متاخر و اگر
 مساوی نصف النهار باشد در اول روز متاخر واقع شود و در مجموع این صور آنچه حاصل
 شود از ساعات اتصال گویند و از این جدول برداشتن ساعات اتصال است آن تر
 باشد و جدول است

و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول

و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول
 و از ساعات بعد از اول

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, featuring dense cursive calligraphy.

مستقیم بحسب من اول جبر مقوس کنند می شود حاصل شود و طریقه مقوس کردن چنین
 است در مبط در دشته چشمه در صفحه مطالع البروج عن مطلوب در ایند و برج
 از بالا درجه از یمن بردارند و از برابر قصیل دقیقه و ثانیه طالع و می شود اگر مطالع
 در دستور ثبت کرده ایم مثل آن بدرجات و دقائق و ثوانی در زیر درجه اول مطالع
 البروج یا قیتم برج و درجه گرفته ایم و درین حال دقیقه صفر نهادیم اما اگر مثل آن نیست
 نشود در صفحه مذکوره اگر عدد در طلب کنیم ممکن بوده از مطالع دستور نقصان کنند و نقصان
 کنیم و تفاضل از مقوس نام کنیم و تفاضل بین سطرین در صفحه مذکور است از اینگونه
 مقوم علیه کوئیم خارج است دقیقه و ثانیه باشد و طریقه سهل درین قسمت
 و عدد مقوم از جداول ستین طلب کنیم و مقوم علیه درکت ادبیا هر و آنچه باز او آن
 سببی نوشته باشد در یمن جدول خارج است است بود و در دقیقه دستور ثبت
 کنند و اگر چیز باشد مانند یک یا دیگر همین عمل کنند تا ثانیه حاصل شود مثلاً
استقبال و در روز سه شنبه دوم فروردین ماه جدول واقع است موافق چهارده جمادی الاخر
 سنه فلسی تقویم شمس و تقویم دین روز از تقویم بر گرفته بود شمس؛ الاسته
و س و تقویم شمس از تقویم تقریب نقصان کرد شد بعد مستقبل دین را خود
 ابعدها گویند باز از تقویم هبت شمس بر گرفته بود؛ نظراً هبت تقریب هبت پس هبت
شمس لا هبت تقریب نقصان کردیم مانند و این بسی بود و بسی تقریب لا و دیگر
 ابعدها لا در صفحه مجانبت تقریب در آیه در برابر و قیتم و ن
 و باز کاف یا قیتم؛ لا ط در درکت همان عدد نوشتیم و باز و یا قیتم

2

۱۰ م ف و این را مخط نوشتیم و با هم جمع کردیم شد س ط کو بدین صورت ۱۰ م ط بعد
 از ط ۱۰ م نایه در دستور س ط نوشتیم و این ساعت ۱۰ م ط کو بعد بود باز از تقویم ساعت
 نصف النهار برداشتیم بود و آنچه چون ساعت بعد مستقبل بود و کمتر از نصف النهار
 از نصف النهار نقصان کردیم ماند ۱۰ م ساعات اتصال در همان روز پس
 ساعت بعد بود س ط در جدول ۱۰ م مقوس کردیم حاصل شد
 ۱۰ م و این همه البته باشد چون بعد مستقبل بود حقه البته را از تقویم
 نقصان کردیم ماند جزو اتصال ۱۰ م یعنی موعود از وقت در آن موضع
 این مقابله واقع شد ۱۰ م است باز ساعت اتصال بود ۱۰ م
 در ۱۰ م ضرب کردیم تا دایره حاصل شد که ۱۰ م از طلوع آفتاب تا وقت
 اتصال و مطلع جزو و شمس از صفحه مطلع البروج عرض ک ط کو برگیریم
 بود ۱۰ م و این مطلع جزو و شمس را با دایره جمع کردیم شد مطلع
 ط ۱۰ م کو ۱۰ م و این مطلع ط ۱۰ م را با دایره صفحه مطلع البروج
 عرض ک ط کو مقوس کردیم شد ط ۱۰ م از ۱۰ م باز بهین
 مطلع ط ۱۰ م را در صفحه مطلع البروج
 مستقیم محسوب من اول جدول مقوس
 کردیم شد ط ۱۰ م ط ۱۰ م
 و صورت دستور
 چنین است

بخش اول

جدول منور ۱۱۱۱ اجماع و استظهار فی المسائل

فصل ششم در معرفت عمل افعال و احوالات که در کتب و محاربات
 تشریح و طریق اگر گویند یا افعال در نصف النهار واقع شود ساعت نصف النهار یعنی
 ساعت آن گویند یا افعال باشد از اول روز و اگر در غیر نصف النهار واقع شود بعد
 از کوکب از موضع گویند یا انتقال یا موضع افعال یا بد گرفت در نصف النهار مقدم بر گویند
 یا افعال یا انتقال و از بعد از آن بد گرفت زیرا که افعال از آن نصف النهار گذشته و یا
 بعد از نصف النهار مؤخر از آن بد گرفت و از بعد مستقبل گفت زیرا که افعال آینده
 باشد بین نصف النهار و اگر بعد میان هر کوکب باشد اگر کوکب سبک روز از کوکب
 سنگین رو کم کنند بعد از آن بد گرفت و اگر کوکب سنگین روز از کوکب سبک رو کم کنند
 بعد مستقبل باشد و کوکب سبک رو تر از همه سمت پس عطار پس زهره پس شمس
 پس مریخ پس مشتری پس زحل و در تنظر زمانه و مطلع تقویم هر چه با هم جمع کنیم
 اگر دور تمام نشده باشد بعد از آن بد گرفت و اگر از هر روز زیاده شود بعد مستقبل بود
 و اگر مساوی بود افعال در همان نصف النهار باشد و عمل بنا به کدو ساعت
 نصف النهار یعنی ساعت تنظر باشد از اول همان روز و دور ۴۴ ساعت
 و مراد موضع افعال در هر وقت جزو است و اگر در آن وقت کوکب در آن جزو
 فرض کنند آن افعال واقع شود پس اگر مطلوب وقت گویند کوکب باشد بهتر آن کوکب
 بدست آریم و اگر مطلوب وقت افعال او بگویند دیگر باشد بهتر معدل بدست آریم
 و مراد به بهتر معدل است و اگر تنظر باشد میان هر کوکب مستقیم با راجع بهترین
 جمع کنیم و اگر یکی راجع باشد اقل از اکثر نقصان کنیم تا بهت معدل حاصل شود و در افعال
 تا غدا

این کتاب در بیان احوالات و افعال است که در کتب و محاربات تشریح و طریق اگر گویند یا افعال در نصف النهار واقع شود ساعت نصف النهار یعنی ساعت آن گویند یا افعال باشد از اول روز و اگر در غیر نصف النهار واقع شود بعد از کوکب از موضع گویند یا انتقال یا موضع افعال یا بد گرفت در نصف النهار مقدم بر گویند یا افعال یا انتقال و از بعد از آن بد گرفت زیرا که افعال از آن نصف النهار گذشته و یا بعد از نصف النهار مؤخر از آن بد گرفت و از بعد مستقبل گفت زیرا که افعال آینده باشد بین نصف النهار و اگر بعد میان هر کوکب باشد اگر کوکب سبک روز از کوکب سنگین رو کم کنند بعد از آن بد گرفت و اگر کوکب سنگین روز از کوکب سبک رو کم کنند بعد مستقبل باشد و کوکب سبک رو تر از همه سمت پس عطار پس زهره پس شمس پس مریخ پس مشتری پس زحل و در تنظر زمانه و مطلع تقویم هر چه با هم جمع کنیم اگر دور تمام نشده باشد بعد از آن بد گرفت و اگر از هر روز زیاده شود بعد مستقبل بود و اگر مساوی بود افعال در همان نصف النهار باشد و عمل بنا به کدو ساعت نصف النهار یعنی ساعت تنظر باشد از اول همان روز و دور ۴۴ ساعت و مراد موضع افعال در هر وقت جزو است و اگر در آن وقت کوکب در آن جزو فرض کنند آن افعال واقع شود پس اگر مطلوب وقت گویند کوکب باشد بهتر آن کوکب بدست آریم و اگر مطلوب وقت افعال او بگویند دیگر باشد بهتر معدل بدست آریم و مراد به بهتر معدل است و اگر تنظر باشد میان هر کوکب مستقیم با راجع بهترین جمع کنیم و اگر یکی راجع باشد اقل از اکثر نقصان کنیم تا بهت معدل حاصل شود و در افعال تا غدا

با عکس این باشد یعنی اگر هر دو راجع باشد با هم جمع کنیم تا بهت معدل حاصل شود و چون
 بعد از در بهت و چهار طرف کنیم و بر بهتر بدست آورده ایم قسمت کنیم ساعت
 حقیق بعد از آن گویند یا افعال باشد و آن البته مساوی مجموع بعد از هر و مستقبل باشد و جدول
 آورده شد در زیر یک از برای افعال است که کوکب چون بهت معدل در طول جدول
 و بعد در عرفی طلب کنند در مقدر هر ساعت حقیق بعد باشد و آنچه دقیق بعد از آن
 از بالا بر گیرند و در کمر از ده را از موضع اول خط گیرند و جدول دیگر که افعال است
 سی رات دیگر چون بهت معدل در طول جدول و بعد در عرفی طلب کنند آنچه در وقت
 بعد در طول جدول و بهت معدل در عرفی طلب کنند آنچه با بد ساعت حقیق بعد باشد
 و بعد از آن بهت این مقدمات گویند اگر احوالات که عمل کنند بعد از آنکه ساعت
 حقیق بعد از آن بهت مستقبل عمل شده باشد ساعت نصف النهار در آن روز از تقویم
 بر با بد داشت و بطریق در اجتماع و تقبیل گفته شده ساعت افعال در روز و شب
 آن حاصل کنند و در هر حالت و انتقالات همین نوع ساعت افعال حاصل باید
 کرد و عمل حالت است مثل عمل انتقالات بود **مثال** افعال کاندرین
 شمس و زحل در روز پنجشنبه چهارم فروردین ماه تقویم شمس ۴ - کو تقویم زحل
 ۷ - کو تقویم زحل از تقویم شمس کم کردیم ۴ - دقیقه ماند بعد مستقبل
 بهت شمس درین روز بود ۴ - خط بهت زحل ۷ - و کمتر از بیش تر نقصان
 کردیم ماند بهت معدل ۴ - دقیقه پس بعد از این و بهت معدل
 از بالا بر آمدیم در جدول احوالات کوکب باز از این عدد دقیقه ساعت

این کتاب در بیان احوالات و افعال است که در کتب و محاربات تشریح و طریق اگر گویند یا افعال در نصف النهار واقع شود ساعت نصف النهار یعنی ساعت آن گویند یا افعال باشد از اول روز و اگر در غیر نصف النهار واقع شود بعد از کوکب از موضع گویند یا انتقال یا موضع افعال یا بد گرفت در نصف النهار مقدم بر گویند یا افعال یا انتقال و از بعد از آن بد گرفت زیرا که افعال از آن نصف النهار گذشته و یا بعد از نصف النهار مؤخر از آن بد گرفت و از بعد مستقبل گفت زیرا که افعال آینده باشد بین نصف النهار و اگر بعد میان هر کوکب باشد اگر کوکب سبک روز از کوکب سنگین رو کم کنند بعد از آن بد گرفت و اگر کوکب سنگین روز از کوکب سبک رو کم کنند بعد مستقبل باشد و کوکب سبک رو تر از همه سمت پس عطار پس زهره پس شمس پس مریخ پس مشتری پس زحل و در تنظر زمانه و مطلع تقویم هر چه با هم جمع کنیم اگر دور تمام نشده باشد بعد از آن بد گرفت و اگر از هر روز زیاده شود بعد مستقبل بود و اگر مساوی بود افعال در همان نصف النهار باشد و عمل بنا به کدو ساعت نصف النهار یعنی ساعت تنظر باشد از اول همان روز و دور ۴۴ ساعت و مراد موضع افعال در هر وقت جزو است و اگر در آن وقت کوکب در آن جزو فرض کنند آن افعال واقع شود پس اگر مطلوب وقت گویند کوکب باشد بهتر آن کوکب بدست آریم و اگر مطلوب وقت افعال او بگویند دیگر باشد بهتر معدل بدست آریم و مراد به بهتر معدل است و اگر تنظر باشد میان هر کوکب مستقیم با راجع بهترین جمع کنیم و اگر یکی راجع باشد اقل از اکثر نقصان کنیم تا بهت معدل حاصل شود و در افعال تا غدا

بعد ۵۴ ساعت نصف النهار از تقویم برداشتم بود و بعد استقبال بود
و کمر از نصف النهار کم کردیم ماند ۵۳ گز شده از روز پنجشنبه **مثال**
تا نظر تناظر مطلع زهره و مریخ روز چهارشنبه سیم فروردین ماه جلد ۱ تقویم زهره
در روز چهارشنبه بود ۵۳ گز ۴۴ تقویم مریخ بود ۵۴ گز ۴۴ با هم جمع کردیم شد
۱۰۷ ساعت دقیقه زیاده از هر رشت و این زیاده بعد استقبال باشد
و چون تناظر میان دو کوکب مستقیم است بهترین با هم جمع کنیم بهت زهره ۱۰۷
و بهت مریخ ۴۴ بهت معدل ۱۵۱ پس بعد و بهت معدل در جدول افعال
کوکب در ایدیم یا فتم ساعت بعد از این روز هم الی باز ساعت نصف النهار
از تقویم برداشتم بود و چون بعد استقبال بود و کمر از نصف النهار از نصف
النهار نقصان کردیم ماند ۵۳ ساعت افعال در روز چهارشنبه **مثال**
توکیلات توکل عطارد بجای شنبه با نزدیم فروردین ماه جلد ۱ تقویم عطارد در روز
یکشنبه ماکله بعد ظهر شد تا بادل عدول عطارد ۱۵۱ پس بعد و بهت در جدول
افعال کوکب در ایدیم در متن این هر عدد یا فتم ساعت یا ساعت نصف
النهار و ۵۳ چون بعد ظهر بود و زیاده از نصف النهار اما کمر از مجموع
ساعت شب و نصف النهار نصف النهار از و نقصان کردیم ماند ۵۴
گز شده از شب اینده غیر شب شنبه **عده** عمل شرف و هبوط کوکب بد آنکه
ابتدا در عمل شرف هر کوکب از اول درجه شهره او باید کردنه از او درجه ان پس
شرف شمس از ۱۰۰ محاسبه کرد و از شهره از ۱۰۰ نور و از اصل از ۱۰۰

میزان و شرف شهره از ۱۰۰ و شرف مریخ از ۱۰۰ و شرف زهره
از کوکب ساعت و شرف عطارد از ۱۰۰ و شرف شمس از ۱۰۰ و شرف
زهره از ۱۰۰ قوس و در مقابل هر درجه از شرف کوکب هبوط ان کوکب بود
و سبب را ابتدا کردن عمل از اول درجه است و تا کز در باین عمل نمایند از اول تا آخر
این درجه محفوظ بماند و مادرین کتاب اکتفا بعمل شرف شمس کنیم در مثال زیر از هر درجه خود
پوشیده ماند ۵۴ عمل و طریقه محترقه از او درجه بعدیم میزان کنند و هبوط از او درجه
هر عقب و نیزه از او درجه بعدیم **مثال شرف** شرف شمس در شنبه نزدیم
فروردین ماه جلد ۱ تقویم شمس در روز پنجشنبه ۵۳ گز ۴۴ بعد شمس ۵۴ دقیقه ماند
پس بعد ظهر ۵۴ گز بهت شمس ۱۰۷ پس بعد و بهت در جدول افعال کوکب در ایدیم
یا فتم ساعت بعد از این هر عدد یا فتم ساعت یا ساعت نصف النهار بود و ۵۳ چون بعد
ظهر بود و زیاده از نصف النهار اما کمر از مجموع ساعت شب و نصف النهار ساعت نصف
النهار از ساعت بعد نقصان کردیم ماند ۵۴ گز شده از شب اینده غیر شب جمعه و اگر همین
عمل بعد استقبال کنند تقویم شمس و زهره ۵۴ بعد استقبال ۵۴ بهت شمس ۱۰۷
پس بعد و بهت در جدول افعال در ایدیم یا فتم ساعت بعد در متن هر دو ۵۴
ساعت نصف النهار و ۵۳ چون ساعت بعد استقبال بود و زیاده از نصف النهار
و کمر از مجموع ساعت شب و نصف النهار ساعت شب بود ماله و ساعت نصف
النهار بود و ۵۴ با هم جمع کردیم شد ۱۰۷ ساعت بعد از او کم کردیم ماند ۵۴
گز شده از شب مقدم بر روز جمعه غیر شب جمعه موافق با عمل سابق باشد که تف و ۵۴ عمل

طالع کوبل شمس بر برج ساعی اتصال را دایره باید ساخت اگر بنا بر شمس طالع همان برج
 بر باید داشت و اگر بنا بر دس طالع برج نظیر دس طالع را با دایره جمع باید کرد تا طالع طالع
 حاصل شود و طالع طالع را در جدول طالع البروج عرفی بعد مطلوب مقوس باید کرد تا طالع
 کوبل آن برج حاصل شود و عمل احتراقات اگر چه این عمل مثل عمل مقارنه باشد در اتصال
 کبابه از یک تفاوت اما از جهت مبتدع عمل میوه **طریقه مزاجات شمس** مقابله شمس
 در روز سه شنبه دوم فروردین ماه جدول تقویم شمس ۱۱۱ تقویم شمس ۱۱۱ و نصف در
 در میان مقابله باشد تقویم شمس از تقویم شمس نقصا کردیم شد ۵۰ بعد مستقبل زیرا
 سکین رو از سبک رو کم شده بهشت شمس ۱۱۱ بهشت شمس ۱۱۱ بهشت معدل ۱۱۱
 پس به بعد و بهشت معدل در جدول مزاجات شمس در برابر ۱۱۱ با زاویه ۱۱۱ بر ختم
 ۱۱۱ و با زاویه ۱۱۱ دقیقه چون زیاده از ده بود بر ختم ۱۱۱ لا طه غیر خط و با زاویه
 ۱۱۱ دقیقه چون کمتر از ده بود بر ختم خط ۱۱۱ و با هم جمع کردیم به بنفورت بعد
 از ختم شد ساعی بعد مستقبل ۱۱۱ و ساعی نصف النهار بود ۱۱۱ چون مستقبل
 بود و کمتر از نصف النهار از نصف النهار نقصان کردیم به ماند ۱۱۱ ساعی و دقایق
 گذشته از اول روز سه شنبه دایره عمل مزاجات بر همین نقش باید کرد اگر بعد از این
 در برج شمس درجه شمس ایستاده و نمود درجه تریج ایستاده و عدد بهشت درجه
 تثلیث ایستاده و عدد درجه مقابله و ازین جدول به بعد در اتصال و تناظر
 معلوم کنند **جدول** در تناظر سطوح هرگاه که کوبل از درجه یازدهم حوت گذشته
 و کوبل دیگر به یازدهم حوت رسیده این تناظر یک مقارنه و قران باشد و اگر کوبل در نصف

اول روز

عالمی از شمس

اول حوت باشد و دیگر در نصف آخر عمل این تناظر یک بر تریج باشد و اگر کوبل در نصف
 آخر دلو باشد و دیگر در نصف اول ثور این تناظر تریج باشد و اگر کوبل در نصف اول دلو باشد
 و دیگر در نصف آخر ثور این تناظر یک تثلیث باشد و اگر کوبل در نقطه قوسی باشد یا بعد
 و دیگر در جوا باشد یا سرطان این مجموع تناظر یک بر مقابله باشد و اگر کوبل در نصف
 آخر عقرب باشد و دیگر در نصف اول اسد این تناظر یک بر تثلیث اسیر باشد و اگر
 کوبل در نصف اول عقرب باشد و دیگر در نصف آخر اسد این تناظر یک بر تریج اسیر باشد
 و اگر کوبل در نصف آخر میزان باشد و کوبل دیگر در نصف اول سنبله این تناظر یک بر تریج
 اسیر باشد و اگر کوبل در نصف اول میزان باشد و دیگر در نصف آخر سنبله این تناظر
 یک بر قران باشد و همین حکم دارد تا تناظر ۱۱۱ اما بنقطه القدر ملاحظه باید کرد مثلاً
 اگر کوبل در نصف آخر جوا باشد و کوبل دیگر در نصف اول سرطان مقارنه باشد و در نصف
 اول جوا و نصف آخر قوس سرطان تریج ایستاده و در نصف آخر ثور و نصف اول
 اسد تریج ایستاده با خور و زریج عی دیگر شده بهشت مزاجات و اتفاق است و ملاک
شمس و طریقه عمل چنان است که چون بعد و بهشت عمل شده باشد کوبل بعد اول
 یا ثانی یا ثالث یا بقیه هر یک در آیند و در تحت آن بهشت معدل در می زجات و بهشت شمس
 در حاکم است و اتفاق است و دایره باشد بعد مطلوب طلب کنند تا آن بعد یا اقربان
 یافت شود چون یافت شد در می زرات از طرف عین در جدول عدد ملاحظه کنند
 که بر ختم نوشته آن عدد باشد در صفحه ساعی النهار آن بعد طلب کنند و در تحت ساعی
 که در دستور مرقوم شده اگر کمتر از آن باشد لازمه و اگر بیشتر از آن بگیرند و اگر کوبل

اکثر باشد از جهت ول کوکب اکثر بر کبرند عیال و نه از آنجه باشد و عده تملیل
 و نه از هم نقل نمایند و مراد بجهت اکثر آن بوده از وقت الاقبال واقع شده تا
 از نصف النهار بعد از و یکسیریم قسم این مقدار از محل اقبال گذشته پس در
زمتان تا هر درجه و نیم زیاده از قسم اکثر بر نیاید و در تابستان تا سه درجه نیم
 و مراد بکوکب اکثر آن بوده این مبلغ اکثر قسم را حرکت باید کرد از نصف النهار
 بعد از و گرفته شده تا بموضع اقبال رسد و این از نصف ۴۸ روز
 تا اول روز دیگر تواند بود پس در کوکب اکثر زیاده درجه و زیاده بر توان گرفت
 در هر وقت باشد اما در محازجات اکثر قسم از کوکب کم کند کوکب اکثر باشد
 و اگر کوکب اکثر بر دند قسم اکثر باشد اما در امتقالات اکثر بعد از افرج
 بگردند کوکب اکثر باشد و اگر بعد از اول برج گیرند قسم اکثر باشد و اگر تیر
 در قسم اکثر باشد در هر کدام عمل بود شب گذشته باشد و اگر در کوکب اکثر باشد
 شب آینده بود و نشانه در قسم اکثر و کوکب اکثر هر روز مراد همان روز
 باشد اما در امتقال منازل هرگاه تقویم قسم از منازل تقویم کوکب
 اکثر باشد و هرگاه تقویم منازل از تقویم قسم بر دیم قسم اکثر باشد در کوکب
 اکثر ملاحظه میشود قسم که در این منزل خواهد بود و در قسم اکثر ملاحظه
 قسم که در این منزل آمده و توضیح این مقال چنان است که در کوکب اکثر باشد
 در محاذ ششم طین عمل کنند و قسم که به طین میرود و در محاذ ششم طین هفت
 شری و در محاذ شریا هفت و بر آن تا با فربد نیمه زال بود و در قسم اکثر باشد

۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام، يا ذا الجلال والإكرام، يا ذا الجلال والإكرام،
 از سبب معجزه دار سر بر، در خشنده تر ستاره و فرخنده تر ستاره و از انقضا
 ابد فضل و انفساط طبع و لامع گردد عهد حکیم و شاد گریز است خیم فیروزه نام الله
 به انتظام عمار و اوتاد برافراخت و یکوا هر زواهر کو ایک و لوا مع نجوم و بواب
 مزین و مرصع ساخت ظلمت سه اریح خیال را با انواع انوار مسجیع نیرین
 منور گردانید و بر قامت بنوع این حله حله و کرم و خلعت خلعت
 احسن تقویم در پوشید **شعر** در حقیقت جرح سرگردان او، هزاران
 دیده شد جبران او، گردش کردن و نور مهر و ماه، به خلف جلیست
 از آله، ادم از در خلعت کرم یافت، خلعت در حسن تقویم یافت
 و در دروشت و کثیت و دی بر مهر سپهر مصطفی و بد خطه و فخر بود برتر
 نواجم و افلاک، سایه پیش از آن فرشته بر خاک، همز با القسم
 محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و آله و اولاد او و نجوم سادات ایتیم
 افتد یتیم ایتیم **و بعد** چنین گوید مولف این مقاله در تائید سوره
 مرسومه بنفقه المنجین من انیس المنجین المتوکل علی الله الهادر در حد لاریس و سنین
 و سعاده الهجره الهلاکیه و برار بکت و اصب بصیرت بین وظا ایتیم و ابر زنده
 مصنوعیات و عده مخلوقات و انفسال تناسخ قدرت و اکتساب اربع حکمت و قدرت کتبانه
 وجود و سیم شیان کرم وجود است و زبان و فصیح و بیان و طبع و ادوار خلق او

عجبت اطوار فطرت او غیب و ترکیب قالب او بدین ترتیب است چون قطره
 اخلاقی نیش او سرست در قرار کین تکین؛ بد از بارگاه شهنشاه لم یزل ولا
 یزال **زحل** را فرمان رسد در ماه اول این قطره را بر افق تربیت مخصوص
 گرداند و از افراط رطوبت انما ذره را بنهایت یسوت رساند؛ عتدال نگاه
 در ماه هیم حکم نامه از ایوان قضیه **مشتر** رسد تا بتدریج لؤلؤ مذاب
 لعن بسازد و چون ماه سیم در آید فرمان ملک عیسی به **مریخ** در رسد
 تا آن قطره خون را قوام تمام دهد پس چون نو روز بگذرد در ماه چهارم
انقباض سایه بر کار او اندازد و چون خورشید چشمه ارواح است در این قوت
 روح بنفس قالب در آید و چون دور افدک و سیر انجم بجا پنجم رسد
زهره زهر ابدی که اور غیبت نماید و ابواب حاکمات بر روی او گشاید و چون
 زهره بر بطن سراجک از او بردارد در ماه ششم **عطارد** قلم تربیت بسیر
 او بر سر سازد و قوا را سه در زوایا را و عناصر را و قوا را دهد و چون
 نبیر بر سر آید در ماه هفتم **زهره** رنگ آمیز در دکان بکشد و در
 تمیز صورت و تجلیل مینا و افزاید و کامل خلقت و جمال حاصل آید لیکن
 بواسطه افراط رطوبت جسم ماه تریز بر نزل او غلبه قوه کوکب در نظر از
 منازل افیش گرفته بشد فتور باید **باز** از بارگاه خداوند به تبارک و تعالی
 فرمان شود تا رطوبت از او دور گردانیده شستن وجود او را بنور تربیت
 غنی نور سازد و ایه نوری نور بر او خوانده و آنکه در ماه نهم باز نو تربیت

لله

بعد اگر رسد و از پر تو این سعادت روز منزل عالم آورد و آن حرکت هراینه
 موافق طلوع درجه از درجات فلك اتفاق افتد تا آن درجه از کرامت برج باشد
 از اطلع مولود خوانند پس اگر درین ماه یک از دانیان علم رصد و ضرب کنند
 و التراز آلات رصد مثل اسطرلاب و زقاله و ذات الملق و ربع در خانه
 و مقیاس و ظل و جرم و غیر آن موجود باشد و معمول باشند این طالع را طالع
 تحقیق خوانند و اگر اصدالات رصد موجود نبود و خواننده درجه طالع معلوم
 شود بعد از عمل بنطالع را طالع تخمین گویند پس در مقاله بیان کنیم **اول** در
 طالع تخمین **دانش** در طالع تحقیق **مقاله اول** در طالع تخمین دان مشتق بر دوازده
 فصل است **فصل اول** در ضبط تواریخ و طول و عرض بلد و ولادت و ساعات
 نصف النهار و ضبط تواریخ چنین باید کرد چون تواریخ در تقویم تصحیح یافته و مابک
 مقاله از عمل تاریخ از تاریخ بیان کنیم و در اینجا بضبط تاریخ از تقویم الکفای کنیم
ذکر زمان ولادت را صد جن ولادت شریف چنین تقویم کنند چون اینمولود
 قدم از صحرا عدم ببرد تن وجود نهد و وی لم را بنور وجود خود مشرف
 گشته بود از شب یکشنبه ۱۳ شهریور **۸۲۵** هجری بملازم با سینه دهم
 که نون الاخر و **۸۳۴** هجری اسکندریه مطابق با هشتم بهمن ماه **۸۹۱** هجری
 مصروف با هشتم خرداد ماه قدیم **۸۹۱** هجری بدو نیمه ده ساعت
ذکر مکان ولادت این ولادت سعادت در بهترین بقعه و شریفترین مکان بود
 از انیم سیم عزت در علم شیراز حاکم است تا غایت مع سیر بر بلاد مسلمین

در زمان مامون الرشید رسیده اند طول شیر از ۱۲ تا ۱۴ این اقصر است
از دایره معدل النهار میان نصف النهار بلد و نصف النهار جزایر و کاف
و ان شش جزیره است مسکن حکم سربونان بوده و الحال اب گرفته
است و این اخر عمارت است در جانب مغرب و عرض کاف و این قصر
فوسر است از دایره نصف النهار میان سمت الراس بلد و سمت الراس خط استوار و
بقا عیبت معدل النهار بر سمت الراس آن گذرد و این بلد در افق قاعه بود
و افق غیر این بلد را افق مایل و ساعت نصف النهار را از تقویم بر باید
گرفت و ان ساعت نصف النهار باشد در تقویم محاسبه در روز و در
پس درین طالع برگزیده بود **و هو علم فصل دوم در معنی تخمین** و چنین
باید عمل کرد که نوشته از روز یا شب تخمین کرد و انرا ساعت ولادت
گویند و ساعت نصف النهار از تقویم بر باید گرفت اگر ولادت در روز
باشد و ساعت ولادت پیش از نصف النهار باشد ساعت ولادت را
از ساعت نصف النهار کم کنند آنچه بماند ساعت بعد مستقبل باشد
و اگر ساعت ولادت موافق نصف النهار باشد تقویم کوکب را از روز
بعینه تقویم حینی ولادت باشد و احتیاج بعت بعد نباشد و اگر ولادت
بعد از نصف النهار باشد ساعت نصف النهار از ساعت ولادت کم کنند آنچه
بماند ساعت بعد ضر بود و اگر ولادت شب باشد پیش از نصف النهار
ساعت ولادت را با ساعت نصف النهار جمع کنند ساعت بعد ظهر بود

معموم
۳ با دم

و اگر ساعت ولادت موافق نصف النهار باشد نصف است کوکب بر نصف النهار مقوم باید بود
یا از نصف النهار مؤخر باید که اگر کوکب مستقیم بود تقویم کوکب در وقت ولادت حاصل شود
و از کوکب راجع بر عکس این باید کرد در پس و ذنب مثل کوکب راجع باشد و اگر ولادت
بعد از نصف الليل باشد ساعت ولادت را با نصف النهار جمع کنند و از بیت چهار نقصان
کنند ساعت بعد مستقبل بود و چون ساعت بعد عمل شود کوکب عمل باید کرد بدان طریق
در ساعت بعد ظهر مستقبل هر کدام معلوم باشد در بیت کوکب ضرب باید کرد و بر بیت چهار
بغیر ساعت شبانه روز نیست باید کرد و غایب است ساعت بعد باشد این بعد بر تقویم
نصف النهار مقوم کوکب باید افزود و اگر ساعت بعد ظهر معلوم شده باشد و از نصف النهار
مؤخر نقصان کنیم اگر ساعت بعد مستقبل یافت شده باشد در کوکب مستقیم و عکس این در کوکب
راجع غیر از نصف النهار مقوم نقصان کنیم بر نصف النهار مؤخر افزایم تا تقویم کوکب در حینی
ولادت تحقیق معلوم شود **و طریق** اسد در بر دهن حله بعد است در بیت شش ساعت
بعد در جدول سیر افتاب در آیند و در وقت بیت بعد طلب کنند در حاشیه حله بعد سیر
نوشته شده باشد و در قسم ساعت بعد در جدول سیر مودل در آیند و در
حی در بیت در وقت در بیت بعد آنچه مرقوم شده باشد نقل کنند و از در حاشیه در حینی
بیت در وقت در قیاق بعد از اگر ده باشد یا کمتر آنچه برگزیده و در وقت قسم
اول نویسد و اگر قسم دین بعد از ده را هم به خط احتیاج نباشد پس
آنچه حاصل شود از مجموع حله ساعت بعد سیر بعد و در کوکب باقیه به بیت ساعت
بعد در جدول القادرات کوکب در آیند و بعد از در وقت بیت در سیر نوشته

یا ازین طالع کشته حصه بعد از این بسبب خروسته شده و چون حصه بعد از تقویم کوکب را چنانچه گفته شد عمل نمایند باز ساعات ولادت را در آن ضرب بید کرد تا در معلوم شود از زمان طلوع آفتاب اگر ولادت بروز باشد و از زمان غروب آفتاب اگر شب باشد و مطلع تقویم شمس ولادت بر باید گرفت اگر ولادت بروز باشد و مطلع نظیر آن جزو یکدیگر منفرجه از موضع شمس همان درجه و دقیقه از ولادت شب باشد **و طریق** بر داشتن مطلع خورشید است و چون در صفحه مطلع البروج عرض بلد ولادت مطلع با زاویه برج و درجه موجود است باز دقیقه و ثانیه عمل شده و ما را بمطلع دقیقه و ثانیه نیز احتیاج افتد پس با زاویه برج و درجه ازین در صفحه مطلع البروج در اینم و تفاضل بین لسطین بگیریم و در دقیقه و ثانیه تقویم شمس ضرب کنیم مرفوع حاصل ضرب بر مبطوط مطلع از اینم تا مطلع تقویم شمس یا نظیرش تحقیق معلوم شود و چون ضرب بیکدل تنبیه شده احتیاج به شصت نیست کردن نیست و مطلع جزو شمس یا نظیرش با دایره جمع باید کرد تا مطلع حاصل گردد و باز اگر مطلع طلوع را در صفحه مطلع البروج عرض بلد ولادت مقوس کنند حاصل اید که مطلع طلوع را در جدول مطلع البروج نکست مستقیم جنوب از اول جدول مقوس کنند می شود حاصل شود و اگر خواهند در هر از مطلع طلوع نقصان کنند مطلع شمس باشد از آن در جدول مطلع البروج خط استوا محسوب نم اول محسوب کنند شمس بیرون اید **و طریق** مقوس کردن چنانست که مطلع در دهم باشد در صفحه مطلع البروج مطلوب در ایند و برج از باله و درجه ازین بردارند و از بر اربعه دقیقه و ثانیه طلوع و شمس اگر مطلع در دستور ثبت کرده اند مثل آن بد رجعت و دقائق و ثوانی در جدول مطلع البروج باقیم برج و درجه بر گرفته و درین بجای دقیقه صف نهادیم اما اگر شمس آن یافت نشود در صفحه مذکوره اکثر عدد در طالع کنیم که

نیم

۱۱

طالع

ممکن بود از مطلع دستور نقصان کنیم و تفاضل از المقوم و تفاضل بین لسطین در صفحه مقوم است از المقوم علیه کوئیم و خارج قسست دقیقه و ثانیه باشد **و طریق** اسد در این قسست ازین عدد مقوم علیه از سر جدول تنبیه کنیم و مقوم در وقت آن بیا هر و آنچه با زاویه آن بسبب خروسته باشند در بین جدول خارج قسست بود و در دقیقه دستور ثبت کنند **شماره** طالع تخمین چون در شمس مذکور شد در این ولادت در ثبت از ده تحت ساعات ولادت بود تا چون بعد از نصف الیل بود ساعات ولادت با ساعات نصف النهار بود تا جمع کردیم شد تا و از آن ساعات شبانه روز است نقصان کردیم شد تا و این ساعات بعد متقبل بود نصف النهار روز یکشنبه یا روزه ولادت را که تا در آن ضرب کردیم حاصل شد دایره از غروب آفتاب قن حق تقویم شمس در حین ولادت تحقیق عمل کردیم در نصف النهار مقدم بر طلوع تا تا در نصف النهار مؤخر تا تا بهت شمس از آن امت آ آ در ساعات بعد متقبل که بود تا ق ضرب کردیم شد حاصل ضرب تا تا و بر آن ساعات شبانه روز است قسست کردیم شد خارج قسست این تا تا که تا ثانیه و آن حصه بعد باشد چون ساعات بعد متقبل بود حصه بعد را از تقویم نصف النهار مؤخر کاستیم تقویم شمس در حین ولادت این تا تا آ تا چون مطلع نظیر شمس گرفتیم قیام مطلع نظیر شمس را با دایره جمع کردیم شد تا سبب تا در این مطلع طلوع باشد در جدول مطلع البروج عرض بلد مقوس کردیم شد طالع تخمین تا تا با مطلع طلوع را در جدول مطلع البروج نکست مستقیم جنوب از اول جدول مقوس کردیم شد طالع تخمین تا تا چون طالع و شمس تخمین عمل

بودم

احکام استیلا جائز دشته اند و اگر بعد از یاده از تمام جرم مستول باشد نمودار بطریق ساقط شود
 و عمل بان باید کرد و بعضی گفته اند که اگر بعضی کوکب مستول باشد یعنی خط این
 کمتر بود و ناظر باشند و تقویم مستول دور بود از این شش تخمین و از نمودار هر مس و تقویم یکی
 از این قریب بود آن مستول باشد و تقویم او اعتبار باید کرد و در کفایت تعلیم مذکور
 شده که اگر نمودار از درجه تخمین تفاوتی باشد یعنی زیاد از این درجه باشد بگویم
 در وقت ولادت مستول بر آن جزو کسوت او را بکار دارد و اگر درجه طالع بیک از این
 نمودارات درست نکرد نمودار تسیرات باید کرد و نمودار تسیرات است که درجه
 طالع وی شش را در مدت تسیرت باید کرد با جوامع و شعاع سعود و کسوت و احکام بقادر
 و کسوت استخراج کرد هرگاه که از آن احکام دوسه حکم با بیشتر است اید درجه طالع
 درست کرد تمام شده سخن کفایت تعلیم و اگر از باب خطوط پنج کوکب جزو مقدم و درجه
 طالع ناظر نباشد این مستول باشد و بعضی از اهل احکام گویند که خط او در آن درجه کمتر
 باشد با وجود عدم تعادل آن را مستول اعتبار نموده اند و طالع را معصوم می زنند و استیلا
 برین وجه خلا از فکر و خدای تجریم نیست و خطوط کوکب که درین مقام یعنی از جهت پیدا
 کردن مستول اعتبار نمایند هفت است اول خانه کوکب است و از این هفت قوت اعتبار
 کرده اند دویم شرف و ازانشش سیم حد و از این چهارم ربه اول از
 شش و از چهارچشم ربه دوم از شش و از سه ششم وجه و از او و هفتم
 ربه سیم از شش و از یک قوت اعتبار کرده اند و چون مستول بر جزو مقدم بود
 یا فیم تقویم او در وقت ولادت استخراج کنیم و نظر کنیم اگر درجه مستول بدرجه طالع تخمین

اقرب باشد درجه طالع را مثل آن ساخته طالع صحیح نمودار بطریق ساقط باشد و مستول طالع
 صحیح معلوم کنیم و در جدول مطالع البروج فلک مستقیم محسوب من اول جدر مقوس کنیم و
 حاصل شود و اگر تقویم مستول بدرجه طالع اقرب باشد درجه طالع را مثل آن اعتبار باید
 نمود مطالعش فلک مستقیم محسوب از اول جدر بگیریم و در جدول مطالع البروج عرض ولادت
 مقوس کنیم طالع صحیح باین نمودار حاصل شود مثلاً نمودار بطریق حکم چون این
 ولادت در سیزدهم ماه وقوع یافته طالع اجتماع باشد و جزو اجتماع مقدم بر طالع
 طالع ح و مستول بر جزو ستر زید که صاحب خط است و ناظر است بقوان پس تقویم
 ستر در حین ولادت استخراج کرده بودیم بود و گویند که چون تقویم مستول بر جزو
 مقدم در حین ولادت اقرب بود بجای شش تخمین شش مثل تقویم ستر اعتبار کردیم
 پس کسوت شش و گویند مطالعش فلک مستقیم محسوب من اول جدر بر گرفته ایم
 و سطر و این مطالع را در جدول مطالع البروج عرض ولادت مقوس کردیم
 شده ۲۴ و این طالع صحیح باشد نمودار بطریق حکم و این طالع
 در عمل نمودار هر مس الهه سیم یعنی در سیم و این را نمودار مسقط
 نیز خوانند از صاحب این نمودار منقول است که همیشه موضع ستر در وقت ولادت
 طالع زمان سقوط نقطه باشد و موضع ستر در زمان سقوط نقطه طالع زمان ولادت
 و این جزو جی و الهام اله معلوم نکرد و مصدق این مقال کلام حکیم فاضل طبرستان
 در کلمه پنجم و سیم از کتاب مژده که موضع ستر المولود موجود و مطالع من فلک
 مسقط نقطه و موضع ستر مسقط نقطه موجود و مطالع مع الولادة و هفت

فصل در

در مس در آن سبب فرموده آن موضع بقدر غلظت ولادة اطفال المسقط و عند المسقط
 الولادة پس اگر قمر در وقت ولادت در درجه طالع باشد مدت مکت مولود در رحم ام اودار
 تا سه قطع کرده باشد و موالید نه ماه راده دور است و ده ماه رایزده دور است و هفت ماه
 هشت دور و هشت ماه رانه دور و مدت یک دور برسد امیر کبیر الخ یک بیت و هفت باشد
 روز است و هفت است و چهار و سه دقیقه و اگر قمر در حرکت الارض باشد اودار تا سه قطع کرده باشد
 باز یاد آن قمر از طالع است تا بموضع قمر برتواله و اگر فوق الارض بود اودار تا سه قطع
 که از موضع قمر است تا بطالع برتواله قطع کرده باشد و بر پنج لازم است که تحقیق نماید که مولود
 نه ماه است یا ده ماه یا غیر آن و طریق معرفت آن چنان است که در وقت ولادت نظر
 کنند اگر قمر قبل از پیش ولادت و یک سال بعد از آن نظر باشد مکت مولود نه ماه باشد
 و اگر یک سال باشد معین حکم دارد و اگر قمر مقدم بقدر مولود نظر باشد از ثلث هم چنان
 و اگر هر دو از ترتیب نظر باشند مدت مکت مولود ۲۵۸ بود و اگر قمر مقدم از شکل
 ثلث نظر بود و موقوف از ترتیب مکت مولود ۲۰۰ بود و اگر قمر مقدم از ترتیب نظر
 بود و قمر موقوف نظر مکت مولود هفت ماه بود و اودار بقا باشد و اگر قمر مقدم و موقوف
 هر دو ساقا باشند مولود مرده از شکم مرده بریدن آید یا اودار بقا باشد بعد از ولادت
 و اگر قمر مقدم و موقوف مقابل قمر ولادت نمایند مکت مولود هفت ماه و اگر یکی مقابل
 قمر ولادت باشد و دیگری به ثلث معین حکم دارد و چون مدت مکت مولود معلوم باشد
 این طریق یا گفته از موالید معلوم کنند مکت مولود نه ماه است یا کمتر یا بیشتر نظر
 بقدر کند فوق الارض است یا تحت الارض یا در طالع و اگر تحقیق نشود مکت مولود یا کمتر یا بیشتر

نکته

مقدم و موقوف نباشد یا اودار مدت مکت نداند بفر از پنجین مولود را این چنین نه ماه اعتبار
 بنمایند زیرا که غالباً موالید در قمر ایستاده معلوم میشوند و سبب ذکر یافت که نه ماه راده
 دور قمر گیرند بر قسم ۳۰ است و ده ماه رایزده دور قمر گیرند بر قسم
 شده ۳۰ است پس اگر قمر در طالع باشد مدت مکت بعینه ۳۰ است و اگر فوق الارض
 باشد کمتر و تحت الارض بیشتر بطریقی و مذکور شد و این امر تخمین است و بر آن چندان
 اعتبار نباشد بلکه در عمل این نمودار و حسب است که تحقیق نمایند که مولود چند ماه است بعد
 از آن اگر قمر در طالع باشد و مولود نه ماه بود مکت مولود در رحم ام ده دور قمر است
 یا زیادتر و نقصان و اگر قمر فوق الارض باشد موضع قمر را از طالع تخمین نقصان
 کنیم و اگر تحت الارض باشد طالع را از موضع قمر کم کنیم آنچه حاصل شود بعد از تخمین کج
 بدرجه و چون درجه به ثلث سه هر ثلث را یک مرفوع سره گیرند و بر سیر و طالع
 مدت مکت که نماند قمر کنیم خارج قمر است ایام باشد و بانه قمر است اگر باشد
 در بیت و چهار ضرب کنیم و باز بر وسط مکت قمر کنیم خارج قمر است ایام باشد
 و بانه از قمر باز قمر کنیم خارج قمر است دقیق باشد و اگر این قمر خوانند که نه ماه
 بود تخمین نکرده در جدول وسط قمر در آیند و این ارقام را مقفول کنند و آنچه
 بسرخی بود در کنار ایام ناقص بود و اگر چیز بانه مانده بود باز طبق بنمایند تا
 حاصل شود و بر همین قیاس پس مجموع ایام و ساعات و دقیق از اودار تا تحقیق
 نقصان کنیم اگر قمر فوق الارض بود باشد و بیغوا کنیم اگر تحت الارض باشد مکت
 معدل مولود در بطن ام حاصل آید پس این ایام و ساعات و دقیق از زمان ولادت

پس رویم آنجا که منتهی شود زمان سقوط نقطه در هم باشد **فی** **ی** **ه** ولادت که بعد از نصف
 الیل باشد شب از روز آینه باید کرد اگر پیش از نصف الیل باشد ~~شب از روز آینه باید~~
 بخوابد از روز مقدم باید گرفت و بن روز منتهی شود در عمل نمودار هر سیاعت
 که با یام بود اگر کمتر از نصف شبانه روز است احتیاج نیست و اگر زیاده از نصف شبانه
 روز باشد یکروز باید گرفت از جهت آنکه موضع ستر ولادت بتعیین عمل میشود بلکه در نصف
 النهاران روز و در نصف النهار مقدم عمل مذکور باید کرد پس اگر موضع ستر ولادت در زمان
 سقوط نقطه شب طلوع کند یا او آخر روز تقویم شمس در نصف النهاران روز استخراج باید
 کرد و الا در نصف النهار روز مقدم و مراد از روز مقدم روز مقدم متعارف است یعنی
 اگر بر روز چهارشنبه منتهی شود و ستر ولادت در شب طلوع کند تقویم شمس در نصف النهار روز
 سه شنبه عمل باید کرد و مطلق تقویم شمس در صفحه مطلق البروج ملک مستقیم محسوب اول
 جد باید گرفت و از مطلق ستر ولادت در بطن نقصان باید کرد و اگر ممکن نبود در برود
 باید افزود تا دایره از نصف النهار که تقویم شمس آن استخراج کرده باشد معلوم شود
 و بن دایره ساعت معلوم کنند یعنی دایره را بر پانزده قسمت کنند و باقی از قسمت هر درجه را
 از نصف البروج چهار دقیقه کمتر و هر دقیقه را چهار ثانیه اعتبار کنند و بن ساعت تقویم
 ستر استخراج کنند یعنی این ساعت را در بهت ستر ضرب کنند و بر چهار قسمت کنند
 حصه بعدی حاصل شود و بر تقویم نصف النهار افزایند زیرا که بعد از ضیعت و خون تقویم
 ستر عمل شد اگر مطلق تخمین نزدیک بود طالع ولادت کسب این نمودار باشد و اگر دور
 افتد یکروز پیشتر یا پستتر همان عمل باید کرد تا تقویم ستر نزدیک مطلق تخمین حاصل

شود و این موضع ستر طالع ولادت باشد و اگر دایره طالع خورشید از نصف
 مستقیم جمع کنند مطلق طالع سقوط نقطه باشد این را در جدول مطلق البروج عرض بلد
 ولادت مقوس کنند طالع سقوط نقطه بیرون آید و مراکز جوتان طالع و مواضع
 کوکب تحقیق نمایند که ان اصل غیبت در علم کیفیت خلقت مولود و عادت و تقادوت
 او و این غفلت نباید شد **فی** **ی** **ه** اگر طالع سقوط بعینه ستر ولادت نباشد یا غیب
 یا دیر شود باید که ساعت بعد از هر در جدول که جهت ساعت بعد از هر وقت معلوم کرده ایم
 برسد و ساعت از آنجا حاصل کنند و ساعت را در **ه** ضرب کنند تا دایره حاصل شود یا مطلق
 خورشید در روز با مطلق نظیر شمس در شب جمع کنند مطلق طالع حاصل شود و در صفحه مطلق
 البروج عرض بلد مقوس کنند طالع حاصل شود و در صفحه ملک مستقیم مقوس کنند **ی** **ه**
 حاصل آید و باید که طالع سقوط نقطه غیب باشد بقسم ولادت و الا خط باشد و بعرفار
 بنحین اگر موضع ستر ولادت در وقت سقوط نقطه بروز طلوع کند تقویم اوقات در نصف النهار
 استخراج کنند و مطلق خورشید در مطلق ستر ولادت در بطن نقصان کنند تا دایره
 باشد از وقت طلوع افتاب تا طلوع موضع ستر و اگر ستر ولادت در شب طلوع کند تقویم
 شمس در نصف الیل استخراج کنند و مطلق نظیر خورشید از مطلق ستر ولادت در نقصان کنند
 آنچه با دایره باشد از وقت غروب افتاب تا وقت طلوع موضع ستر و الا در پس باین
 دایره ساعت حاصل کنیم و تقویم ستر استخراج کنیم و دایره را بر مطلق خورشید مطلق
 نظیر افزایم و در صفحه مطلق البروج عرض بلد مقوس کنیم طالع سقوط نقطه حاصل شود
فی **ی** **ه** وقت سقوط نقطه وقت طلوع موضع ستر بود اگر بروز و اگر شب بود زیرا

طالع سقوط نطفه باشد در جداول مطالع البروج عرفی بلد ولادت مقوس کردیم شد طالع
 سقوط نطفه که کون و بارهین مطالع را در جداول مطالع البروج نکست مستقیم محسوب
 من اول جدر مقوس کردیم شد طالع و اگر طالع سقوط نطفه موافق نشد
 ولادت نباشد یا قریب بان بدین وجه عمل باید کرد و طریقی عمل آن بود که چون ساعت بعد
 ماضی بود و زیاده از نصف النهار و ساعتی شب بقدر زیاده ساعتی بود گذشت از
 روز آینده مثل ساعت نصف النهار و وقتی ساعت اللیل تا با هم جمع کردیم
 شد که آن ساعت بعد ماضی بود که کم کردیم باقی ماند که آن و این
 ساعت بود گذشت از اول روز چهارشنبه پس این که در آن ضرب کردیم شد که
 دایره از طلوع افتاب سیح لا مطالع جویش سید چنانچه عمل کرده شده بود آن
 با دایره جمع کردیم شد مطالع طالع و این مطالع طالع را در صفحه مطالع البروج
 عرفی بلد ولادت مقوس کردیم شد طالع سقوط نطفه که کون و چون قسم ولادت
 قریب بود بران اعتماد شد بازهین مطالع را در صفحه مطالع البروج نکست مستقیم
 محسوب من اول جدر مقوس کردیم شد طالع سقوط نطفه که کون و این نوبه البیت کردیم
 و کواکب بان وجه عمل کردیم غیر ساعت بعد ماضی بود که کم کردیم در بهت هر کواکب
 ضرب کردیم و بر آن وقت کردیم حاصل آن حصه بعد آن کواکب باشد بر نصف النهار
 مقدم افزودیم تقویم کواکب در حین سقوط حاصل آن شمس مقدم غیر روز سه شنبه
 آن که شمس مؤخر غیر روز چهارشنبه آن که بهت آن حصه بعد آن
 بر نصف النهار مقدم افزودیم شد شمس سقوط نطفه آن که قسم مقدم آن کواکب

قسم مؤخر آن که بهت آن حصه بعد آن قسم حین سقوط آن که رطل
 مقدم آن که مؤخر آن که بهت آن حصه بعد آن رطل سقوط آن که
 مشترک مقدم آن که مؤخر آن حصه بعد آن مشترک راجع مشترک حین سقوط
 آن که مخرج مقدم آن که مخرج مؤخر آن که بهت آن حصه بعد آن
 مخرج سقوط آن که زهره مقدم آن که زهره مؤخر آن که بهت آن
 حصه بعد آن زهره نطفه که ساعت عطار در مقدم اکطن عطار و مؤخر
 آن که بهت آن حصه بعد آن عطار و سقوط آن که رطل حین سقوط
 نطفه آن که ذنب حین سقوط و کون و آن ساعت بهت و وقت
 سقوط نطفه چون چهار ساعت و در چهار دقیقه از روز چهارشنبه
 مذکور گذشت بود زیرا که حکم این پیغمبر بران قرار گرفته و قسم حین
 ولادت طالع حین سقوط بود و چون قسم ولادت در این روز
 بعد از آن که از روز گذشته طلوع میکند پس سقوط درین وقت بود و به
 احکم و از جهت تسهیل در نمودن هر ساعت عمل دیگر با دست آورده
 شده و عمل چنان است که چون طالع تخمین عمل شود مد خط کنیم اگر
 قسم در حق درجه طالع تخمین باشد آن درجه درست باشد به این سبب
 در قسم وقت سقوط نطفه هم در آن درجه بوده است و طالع سقوط نطفه نیز همان درجه
 بود و اگر قسم در حق درجه مذهب بود درجه طالع هم درست باشد بدین

بست قمر از نصف النهار مقدم بر این نصف النهار تا این حد نصف النهار چند است
 این مبلغ که بین تقویم قمر و نصف النهار است چه نسبت دارد از بست کوکب کم کنند
 تا تقویم کوکب بتقیق معلوم شود مثلاً تقویم قمر که حاصل می شود بود چهار درجه و نیم
 النهار بود ملاحظه کردیم بست قمر در ازده درجه بود پس این چهار درجه نسبت بست قمر
 باشد پس نسبت بست کوکب به تقویم ایشان کم کردیم حاصل شد تقویم کوکب بتقیق
 در حین سقوط نقطه و اگر تقویم قمر را از نصف النهار باشد بست قمر از این نصف
 النهار اقرب تا نصف النهار بعد از این باید گرفت و ملاحظه کرد که این از نصف النهار کمتر
 تقویم قمر چه نسبت دارد به بست او همان نسبت حاصل بست کوکب به تقویم ایشان
 باید افزود تا تقویم کوکب حاصل شود بتقیق و در کوکب را چه در هر دو صورت بر عکس آنچه
 گفته شد عمل باید کرد مثال مواضع کوکب درین عمل منتهی شد روز چشمتی ۵۱ جابر الاول
 اما قمر حین سقوط نقطه نصف النهار روز چهارشنبه اقرب بود تقویم کوکب از نصف
 النهار روز چهارشنبه درز یکم نسبت کردیم و اگر خواهیم بدانیم سقوط نقطه که قرار
 گرفته باید دید که قمر ولاد درین روز که لایم مکت معدل مولود منتهی شد چه وقت طلوع
 میکنند آن وقت سقوط نقطه باشد و این لذمه و طلوع و غروب بر ربع در عرض
 معلوم توان کرد چون ملاحظه کردیم قمر ولاد درین روز طلوع میکرد و غروب می نمود
 بتقیق در جدول مذکور در این نصف النهار در عرض که بود ۴۵ و تمام جواز ۴۵
 و از سر طاق تا در قمر ولاد ۴۵ با هم جمع کردیم شد ۹۰ پس سقوط نقطه
 بعد از چهار ساعت و چهل و هشت دقیقه که از روز چهارشنبه گذشته وقوع یافته و این

درین عمل

و این عمل کی از فضل النهار باشد نسبت با مصنف کتاب و آن افضل بید الله یونیه است
 و الحمد لله علی نعماته و الله اعلم و مراکز بیوت و مواضع کوکب درین را یکجمله **طریق**

مصارف نقش جغایه کاف	اسد نقش سین	اسد نقش سین
مصارف نقش جغایه کاف	اسد نقش سین	اسد نقش سین
مصارف نقش جغایه کاف	اسد نقش سین	اسد نقش سین

دیکر در تسهیل نمودار هر سه چنان
 طالع تعیین عمل شده باشد و مواضع قمر
 حین ولادت تحقیق شده نظر کنند که در هر دو
 الارض است یا فوق الارض و بدین وجه معلوم
 که اگر قمر مابین درجه طالع و ربع است و لا
 یغیر در وسط این ربع واقع شده قمر
 الارض بود و اگر قمر مابین درجه طالع و ربع

بعد و لا یغیر در وسط این ربع قمر فوق الارض بود پس اگر قمر تحت الارض بود درجه طالع
 از درجه قمر نقصان کنند تا یک کرد و اگر فوق الارض درجه ربع از قمر نقصان کنند تا بعد در هر دو صورت
 حاصل شود و آن بعد را بکنین کرده در جدول اول که نام او جدول الایام کرده ایم در آنجا
 در جانب یمن سرخی نوشته شده ایم باشد و اگر از عدد بعد چیز بماند باز از جدول
 ثانی که نام او جدول ایام کرده ایم در آنجا حاصل شود ساعت بود و اگر چیز بماند باز
 از همین عمل کنند دقیق حاصل آید و چون ایام و ساعات دقیق بعد حاصل شود بر مکت
 اوسط که هست ۴۵ را افزایند اگر قمر تحت الارض بود بهم باشد و از مکت اوسط
 نقصان کنند اگر قمر فوق الارض بود بهم باشد تا مدت مکت معدل مولود در بطن ام معلوم گردد
 و اگر بعد از مابین قمر و ربع یا مابین طالع و قمر گرفته ایم بکنین کنیم و بن بعد اگر وقت

الارض بود درجه اول القمر عند الولادة كمت الارض واكر بعد فوق الارض بود درجه اول
 القمر عند الولادة فوق الارض در اثنی عشر و آنچه یابیم در هر دو صورت ان ما از قسم ولاد
 نقصان کنیم آنچه حاصل اید طالع مصحح باشد بنمود اهرس شش در این چنان طالع
 ولاد بود ۴۴° تا ۵۴° در غیر این طالع قسم ولاد بود ۴۴° تا ۵۴° و طالع تخمین بود ۴۴° تا ۵۴°
 چون قسم در حینی ولادت كمت الارض بود درجه طالع از تقویم شمس نقصان کردیم
 حاصل شد بعد ۴۴° تا ۵۴° این بعد در جدول اول در آوریم یا قیتم باز او
 ۴۴° تا ۵۴° شش روز که قسم او و او است و بانه ماند از بعد ۴۴° تا ۵۴° دقیقه و این
 ۴۴° تا ۵۴° در جدول نماند که او را جدول ۴۴° تا ۵۴° نام کردیم در آوریم حاصل شد باز او
 ۴۴° تا ۵۴° هشت ساعت و بانه ماند ۴۴° تا ۵۴° دقیقه این را باز در همین جدول در آوریم
 یا قیتم آن باز او ۴۴° تا ۵۴° سر دقیقه و بانه ماند از بعد ۴۴° تا ۵۴° ثانیه و باز در همین
 جدول در آوریم یا قیتم آن ثانیه و مجموع را با هم جمع کردیم شد ۴۴° تا ۵۴°
 غیر شش روز و هشت ساعت و سر دقیقه و شش ثانیه چون قسم كمت الارض بود این را
 بر سیر وسط که بود ۴۴° تا ۵۴° افزودیم شد ۴۴° تا ۵۴° و غیر دویست
 و هشتاد و نه روز و سیزده ساعت و سر دقیقه و شش ثانیه و این مدت كمت معدل
 مولود بود در رحم اقم باز بعد را که بود ۴۴° تا ۵۴° تخمین کردیم بعد از رفع دقیقه
 شد ۴۴° تا ۵۴° بعد پس بانی بعد در جدول قسم عند الولادة كمت الارض در آوریم یا قیتم
 درجی ذرا او ۴۴° تا ۵۴° و این قسم المصحح باشد و از قسم ولاد نقصان کردیم حاصل شد
 ۴۴° تا ۵۴° و این طالع مصحح باشد بنمود اهرس یا جدول تعدیل این عمل

چنان

چنان بود که هرگاه که طالع مصحح کنند بنمود اهرس یا بن هر طریق که در این کتاب
 عمل شده اگر هر دو در یک جهت تخمین بود اقرب را اعتبار کنند و اگر هر یکی در یک
 جهت از طالع تخمین واقع شده باشد خواه در خواه غیرس و ارتفاع ضل بینهما بگیرند
 و تمصیف کنند و این نصف را بر اقل افزایند و باز از اکثر یک طالع مصحح بانی بنمود اهرس

الثانی جدول الساعة				الاول جدول الايام			
ی	و	ط	س	ی	و	ط	س
۱	۴	۲	۱	۱	۴	۲	۱
۲	۵	۳	۲	۲	۵	۳	۲
۳	۶	۴	۳	۳	۶	۴	۳
۴	۷	۵	۴	۴	۷	۵	۴
۵	۸	۶	۵	۵	۸	۶	۵
۶	۹	۷	۶	۶	۹	۷	۶
۷	۱۰	۸	۷	۷	۱۰	۸	۷
۸	۱۱	۹	۸	۸	۱۱	۹	۸
۹	۱۲	۱۰	۹	۹	۱۲	۱۰	۹
۱۰	۱۳	۱۱	۱۰	۱۰	۱۳	۱۱	۱۰
۱۱	۱۴	۱۲	۱۱	۱۱	۱۴	۱۲	۱۱
۱۲	۱۵	۱۳	۱۲	۱۲	۱۵	۱۳	۱۲
۱۳	۱۶	۱۴	۱۳	۱۳	۱۶	۱۴	۱۳
۱۴	۱۷	۱۵	۱۴	۱۴	۱۷	۱۵	۱۴
۱۵	۱۸	۱۶	۱۵	۱۵	۱۸	۱۶	۱۵
۱۶	۱۹	۱۷	۱۶	۱۶	۱۹	۱۷	۱۶
۱۷	۲۰	۱۸	۱۷	۱۷	۲۰	۱۸	۱۷
۱۸	۲۱	۱۹	۱۸	۱۸	۲۱	۱۹	۱۸
۱۹	۲۲	۲۰	۱۹	۱۹	۲۲	۲۰	۱۹
۲۰	۲۳	۲۱	۲۰	۲۰	۲۳	۲۱	۲۰
۲۱	۲۴	۲۲	۲۱	۲۱	۲۴	۲۲	۲۱
۲۲	۲۵	۲۳	۲۲	۲۲	۲۵	۲۳	۲۲
۲۳	۲۶	۲۴	۲۳	۲۳	۲۶	۲۴	۲۳
۲۴	۲۷	۲۵	۲۴	۲۴	۲۷	۲۵	۲۴
۲۵	۲۸	۲۶	۲۵	۲۵	۲۸	۲۶	۲۵
۲۶	۲۹	۲۷	۲۶	۲۶	۲۹	۲۷	۲۶
۲۷	۳۰	۲۸	۲۷	۲۷	۳۰	۲۸	۲۷
۲۸	۳۱	۲۹	۲۸	۲۸	۳۱	۲۹	۲۸

جسہ ول بقہر عند الولادہ حتی الارض

[illegible]

جسد الفجر عند الولادة فوق الارض

[illegible]

چون وقت سقوط نطفه تحقیق یافت شود احوال مولود در رحم ام معلوم توان کرد و احوال
 مادر و درین مدت هم معلوم باشد بدان سبب که هر مدت معین چنانکه مشروح گفته شود
 تعلق بکوبگر دارد چون این کوبگر در حین سقوط نطفه قوت حاصل و خوشی ل دلیل کند که در آن
 ایام تربیت تمام یافته باشد از آن کوبگر و مادر او خوشی ل و صحیح آید و اگر در کوبگر
 مرتبه در حین سقوط ضعیف و بد حال در ایام تربیت هم ضعیف دلیل کند که در مدت
 ایام تربیت او مولود تربیت تمام نیافته باشد و مادر او ضعیف و بد حال و کوبگر
 و مقبوض بهم باشد مناسب ضعف آن کوبگر و اگر کوبگر در حین سقوط بد حال و ضعیف هم
 باشد در حین تربیت قوت و خوشی ل یا برعکس حکم بر متوسط بود و گفته اند تا چهار روز
 نطفه باشد پس پاره کوشت گردد و گفته اند فرزند از سقط نطفه تا هشت ماه اول
 تربیت او در حال کند و ماه پیش مشت تر کند و کوشت گردد و در ماه پیش تدبیر ش مریخ
 کند و در او رک و پدید آید و در ماه چهارم تدبیر ش انتاب کند و حرکت در او
 پدید آید و در ماه پنجم تدبیر ش زهره کند و عضایش چنان پدید آید که بدانند که پشت
یا دختر پوستش پدید آید و در ماه ششم تدبیر ش عطارد کند و عضای بدنه ش
قوت گردد و در ماه هفتم تدبیر ش ماه کند و مو بر اندامش پدید آید و در ماه هشتم تمام شود
 و در تدبیر زحلش و در ماه نهم در تدبیر مشت تر باشد و در ماه دهم در تدبیر مریخ و
 در ماه یازدهم در تدبیر انتاب و در ماه دوازدهم در تدبیر زهره و سبب آنکه
 در ماه هشتم اگر زاید نماند است که مدبر زحل است اما مدبران هفتاد و هفت
 اول از ابتدا از سقط تدبیرش زحل کند و در هفتاد و دوم مشت تر و در هفتاد و سیم

را

مریخ و ام برین قیاس جمله ستاره گان تا وقت ولادت و هم چنین مدبران روز
 روز اول از هفتاد و نخستین تدبیر زحل کند و روز دوم مشت تر مریخ پس انتاب
 و هم چنین تدبیر جمله کواکب برین دوازده روز تا وقت زادن و از بهر این وقت
 جدول نهاده ایم و الله اعلم

همین نصف بگیریم بغير سه بخش مساوی کنیم که سدس مجموع باشد پس سدس قوس النهار
 درجه طالع را بر مطالع طالع ببلد افزائیم حاصل مطالع یازدهم باشد و باز سدس
 قوس النهار ند کو بر مطالع یازدهم افزائیم مطالع دوازدهم حاصل شود پس سدس
 دور بغير سه درجه بر مطالع دوازدهم افزائیم مطالع دوم باشد و ثلث دور
 بغير شش درجه بر مطالع یازدهم افزائیم مطالع سیم بود و چون مطالها را
 در جدول مطالع البروج فلک متقیم محسوب من اول جدول مقوس کنند در جداول دقایق
 خانه و نظایر آنها معلوم شود خانه طالع که واقع میشود از سه نوع بیرون شود
 یا قائمه باشد یا مائل یا زائله و علت این تفاوت از عرض بلدان باشد اما قائمه
 آن بود که طالع برجی افتد و مرکز دوم از آن برج که بعد از طالع بود و سیم
 و چهارم چنین تا دوازده خانه اما مائل چنان بود که طالع برجی افتد و مرکز
 دوم او برج سیم و مرکز سیم برج چهارم پس مرکز عاشره او برج یازدهم و مرکز
 سیزدهم پس و تد بایل آمده باشد اما زائله چنان بود که طالع برجی افتد که
 و مرکز دوم او یکخانه هم ازین برج افتد و مرکز سیم او از برج دوم باشد و مرکز
 چهارم او از سیم و مرکز عاشره از برج نهم پس و تد در هر دو صورت بزائله آمده
 باشد و مرکز بیوت هم در صورت مائله و هم در صورت زائله مدخول منی باشد
 مثل آنکه در صورت مائله نویسد محل فرخ ثور بیکدرجه مرکز ثور باشد و در صورت
 زائله نویسد محل فرخ حوت مرکز حوت بود نه محل مدخل در خانه بود که آن خانه
 مضطرب شده باشد در احوال تنویر البیوت اعتبار باید کرد و عدد خانه از ترتیب

ملاحظه نمودند شش مطلع صبح نمودار است ثلثه بعل اول تا تا تو مطلع او به بلد بود
تا مجموع از مطلع او بوقت مستقیم جنوب من اول جدول بود ششم تا نقصان کردیم فصل
شد عو او و این نصف قوس النهار درجه طالع بود از اوابت بخش من و هر کدام شده
که ام و این سدس قوس النهار بود بر مطلع طالع ببلد افزودیم شد مطلع حد که
عشر تا خط م با زسدس قوس النهار بر مطلع یازدهم افزودیم شد
مطلع ثانی عشر شبیه که هر پس سدس دور که بود شده درجه بر مطلع ثانی عشر
افزودیم شد مطلع ثانی تا که تا با ثلث دور که بود فک درجه بر مطلع یازدهم
افزودیم شد مطلع سیم تا تا این مطلعها را در جدول مطلع البروج فک مستقیم
جنوب من اول جدول مقوس کردیم درجات چهارخانه با بروج و دقایق معلوم شد
بدین دستور بیت حد عشر و خط تا تا عشر تا تو خط تا تا که ثلث
تا تو پس چهارخانه مقابل را به همین درجات و دقایق اعتبار کنیم و بروج مقابل
را اگریم طریق علم سهام صاحب محل الاصول در تعریف سهام گفته که سهم هر
شیر دلیل جزای آن شئی باشد که بر وجه مخصوص از دو دلیل آن شئی استخراج کرده باشد
و سهام برابر بود و بعضی از سهام محل کرده ایم و در این پنج جدول بیان کرده ایم اول
بهر سهام بود در بلاد جدول هم من نوشته ایم و در بلاد جدول سیم الی نوشته ایم
غیر اول را از ثانی که کنیم و در بلاد جدول چهارم بیل و نهار نوشته شده و در جدول
خالف و موافق اگر موافق بود در شب و روز آنچه در جدول من باشد لذا جدول اول
کم باید کرد و اگر مخالف نوشته در شب برعکس بود یعنی جدول اول لذا جدول من

A 3x3 grid of squares. The four corner squares (top-left, top-right, bottom-left, and bottom-right) each contain a diagonal line from the top-left corner to the bottom-right corner. The center square and the two squares adjacent to the center (top-middle and bottom-middle) are empty.

و چون زایچه تمام شود مستوی بر مرکز جوی و مواضع کواکب و سهام
چنانچه شرح آن در نمودار بطلمیوس گفته شد عمل نمایند بر بصورت جدول
مستویات بر مرکز جوی و مواضع کواکب و سهام بنیت در صفو مستقیم

فصل ششم در دلائل مبتدیان مستوی معلوم شود باید هر بقدر درجه طالع برست دارند
چون شش مبتدیان در طالع شش گفته شده در اینجا بر آنچه نزد فقیر معتبر است ختم
کنیم **کوکب** مبتدیان اگر از کوکب بنابر باشد در آن علویین و شمس است باید هر در وقت
بیاویل و تدبیر در روز فوق الارض و در شب عکس و اگر از کوکب بیاویل باشد در آن کوکب
سفاهت که در وقت بیاویل و تدبیر بر وقت الارض و در شب بر عکس و محترق
در اربع نبوده باشد و او را خطر باشد در موضع خوف و ناظر باشد بدرجه طالع و بهتر
آنکه او را نیز خطر باشد در درجه طالع و اگر خط مبتدیان بود که در خانه خود یا در شرف
باشد او را باشد و باید که اگر کوکب بدو ناظر باشد و او را از ناظر بودن درین خانه
ناظر بودن متعارف است یعنی کوکب یک روبرو بر کران روی میزند بکند ناظر بودن اکثر
کوکب این میخوانم و کوکب اینده به اتصال این کوکب نه ان کوکب و ندیده باشد
با اتصال این و اگر از کوکب ثوابت درجه طلوع ایشان موافق درجه طالع باشد
یا درجه محترق این موافق درجه باشد یا درجه غروب ایشان موافق درجه طالع باشد
بمبتدیان بهنگام حکم یک دنیا را و حکم صاحب خانه و شرف از کوکب باشد و ثابته
بر طبع اوست مثله عین النور مبتدیان بر مزاج مرغ است خانه محلی و عقرب باشد و شرف
او جد و دیگر دنیا را بود و برین قیاس پس از جهت معرفت مبتدیان و اتصال
میان کوکب باید دید چون بعد میان هر کوکب بقدر جوین کوکبین شود از طرف
ابتدا اتصال باشد و ابتدا از قریب اتصال آنکه بعد میان ایشان بقدر نصف جوین
شود و وسط اتصال آنکه بعد میان ایشان بقدر نصف جوین آمل شود و نهایت تمام

لکمه

آنکه دقیق به قیاس و جویم شمس از هر طرف نه درجه است و شمس و سهام و ریس
وزن نه درجه و جویم زحل و مشتری را درجه و پنج تا درجه و سیفین تا
درجه و جویم را و نیز گویند و بد آنکه او را طالع چهارست طالع و شش و رابع
و سابع و یایل الا و تا درجه چهارست درم و پنجم و ششم و یازدهم و زایل
الا و تا درجه چهارست سیم و ششم و نهم و ده و دهم و چون این مقدمات
معلوم شد در حین ولادت باید دید و بدین صورت باید نهاد

المشتری
 ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰

المیخ
 ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰

الشمس
 ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰

القمر
 ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۰ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰

القمر بعد از این اعمال ملاحظه رفت زحل
درین طالع مبارک از سیارات مبتدیان زیرا که در یایل الا و تا درجه
بتسویه در در خانه و مثلثه خود است و نظر اکثر کوکب بدست و او ناظر است
بدرجه طالع بتسویه و در طالع نیز خطر دارد که ان رب ثابته از مثلثه است
و مستقیم است و دور از احتراق زیرا که بعد میان او و شمس زایم از شمس درجه
است و چون از کوکب بنابر است در طالع یک است الارض است پس کوکب بنابر
در شب کت الارض است و نفی قوه او بر ضعف صد و هفتده جزو است پس مدار اکثر

الحکم درین طالع ارز حل باشد و ملاحظه باید کرد که از ثواب کرام کوکب بجز تواند
بود که اولی از حل باشد در این از وقایع ده است در حین ولادت تقویم کوکب
ثواب عمل باید کرد به انطریق در حین ولادت هر شش تا پنج ولادت چند سال
شمس گذشته است حرکت ثواب باز ابران از جدول حرکت ثواب در آخر
فصل هر روز هم از مقله عمل تقویم کوکب مذکور شده بر گیرند و بر تقویم کوکب
ثواب افزایند تا تقویم ثواب در حین ولادت معلوم شود و چون در حین
ولادت ملاحظه شد دولت و نود و شمس از پنج گذشته
حکمت و نود و شمس بود که بر کوکب ثواب افزودیم
تقویم کوکب ثواب در حین ولادت بدین صورت جدول در صفحه
اینده مرقوم شده بعد از وضع ثواب عمل درجه ممر و طلوع و غروب
باید کرد چون عمل کردیم درجه غروب وسط المنطقه موافق درجه
سابع و آن بر طبع زحل و مشتری است و ایند و موضع مثل زحل و مشتری
است پس وسط المنطقه در خطوط صحیح باشد و چون در و تد سابع است
ناظر باشد بطالع اکثر سیارات به و ناظر شمس و زحل و مریخ بتثلیث
وزهره بقا به و وسط المنطقه از قدر هم است

و جز به لغز پس درین طالع بجز

رخد باشد و حرکت

وسط المنطقه

در معلوم

پید کردن ضعف و قوت کواکب در حین ولادت آنچه ابا بر این فن در قوه
 و ضعف کواکب صفر فرموده اند صد و هفتاد و هشت بود و سه عدد قوتها و
 هشتاد و چهار عدد ضعفها بعضی از اینها ذاتا و بعضی عرض **ذاتها** ان بود
 و بتغییر طالع و اوقات متغیر میزد چون خانه و شرف و سرعت سیر و مانند
 اینها و **عرض** آنکه بحسب طالع و زمان مختلف شود و حکمش باطل کرد چون
 اعتبار اوتاد و میل و زایل و فرج و ترج و بیت اقبال و اقبال و ربع مذکور و شرف
 و قس علیها و این قوت و ضعف کواکب را کتب تاثیر به قسم کرده اند
 عظیم اثر و میانه اثر و حقیر اثر و باز هر یک را نیز به قسم کرده اند
 اندک اثر و اواسط و اندک پس سه درجه باشد لاجرم هر هر منفر از قوت
 و ضعف بر حسب مراتب او باشد و آن از یک باشد تا نه یعنی آنچه حقیر او
 مراتب باشد از یک بهره بود و هم چنین بر تریاید یک بهره می رود تا هشتاد
 شود بقیه اثر اعیان مراتب و او را نه بهره بود از قوت و ضعف پس برین تقدیر
 عدد بهره ها بر قوت و ضعف کواکب هر صد و پنجاه و شش بهره ها آنچه فقیر بر آن
 در طالع مولود چهار بهره از دیگران ضعف و قوه عظیم اثر باشد خواه اعیان
 مراتب و خواه اوسط و خواه اندک مراتب و پیش از فقیر در عمل استخوان
 ها هر درین عمل قوت و ضعف کواکب در طالع مولود دیده اند و آنچه
 عظیم اثر اعیان مراتب بود از قوت و ضعف بهره ان نه بود و عظیم اثر اوسط
 مراتب بهره او هشتاد و عظیم اثر اندک مراتب بهره او هفتاد و بعد ازین

مشروح معلوم شود و پنجم باید بر این اولانی مطلع دستخیز باشد و در مقام
 احکام در ضبط آورد و بطریق مقابله و مخالفه احکام کند **اصناف قوتهای**
عظیم که در چهارست پنجاه مرتبه **اول** خانه کوکب ازین بیت معلوم شود
بیت صفر خ اوه بعد جردس جبریل **بر** از او خانه باشد و بر اول
م درجه شرف ازین بیت برج شرف و درجه او معلوم شود **بیت** فلک
 یکم خط سبط **بر** یکم زده و راجع **سبع** **سیم** ابراز غیر بودن
 در قوت تر خانه از بیوت طالع چون طالع و شمس و حد عشره و سبع و تاج
 و رابع و خامس و ثانی و خاصه و شمس و کوکب بدین طریقه و کمال
 ابراز از آنکه بود و وجود حال در خطر از خطوط خود باشد و در از جهت
 احتراق **چهارم** تقسیم غیر از کوکب از افتاب بمقدار شش ندره دقیقه یا کمتر
 تقسیم عطر از همه قوت تر باشد زیرا که کوکب جوهر افتاب کند و عطر در
 تقسیم را افتاب هم خوانند و تقسیم دلیل غر و جاه و عظمت باشد **پنجم**
 جرم نایب سعد غیر درجه عمر و جبر کوکب از سبارات موافق درجه جبر و عمر
 سعد ثابت نه درجه تقویم چنانکه حیوان پندارند و بهره یا چنانکه مذکور شد
 ازین اصناف درین مرتبه نه باشد **خطبه اثر اول** بهفت است **اول**
 شرح شرف و معلوم شده از بیت سابق **م** استقامت سیر غیر تقویم روز
 مؤخر از تقویم روز مقدم بیشتر باشد **سیم** اعتدال غیر فلک ان کوکب بالمر
 فلک افتاب باشد **چهارم** دستوریه و ان چهار نوع است اصول انواع است

۸۸

که دو کوکب اقبال کنند و هر یک در خانه شرف خود بنشیند گفته گویند که کوکب
 خفیف در دستوریه کوکب ثقیل است و بهترین ان بود که هر یک در وقت سر باشند
 و نظر تربیع یا مقابله باشد و دستوریه دلیل خیر و سعادت عظیم **پنجم** استقامت
 و ان نظر کوکب است به برجی که او را در ان برج خطر باشد از خطوط حتمه مذکوره
 با اقبال نظر با محمد و در اقبال نظر برجیت که نیست اگر بدرجه بود بهتر باشد
 و اقبال محمد را که تا نظر خوانند خبر بدرجه جبر نباشد و تا نظر از اجزای باشد
 که بعد از ان از نقطه بین اعتدالین یا انقذ بین برابر باشد و کوکب ظاهر غم
 خوانند باشد و در سابق معلوم شده در صاحب هر خطر از چند قوت است
 اگر خداوند خط در برج خط یا در خط باشد قوت او مضاعف گردد پس هر کوکب
 که بهره قوه زیاده باشد مستوی او باشد و دیگران شش یک تربیع قوت از ان
 دور که بر درجه ششید پنج مرا غم جمع آیند و اگر چند کوکب در قوت برابر باشند
 انرا که اقبال قوت تر بود بجز مطلوب مستوی او بود و دیگران شش یک او
ششم جلب است غیر بودن کوکب نه بر چرخ زحل و مشتری و مریخ
 و شمس و عطارد و قمر که دلیل کنند بر ذکورت بروز بالمر زمین و شب
 به زیر زمین در برج مذکور کوکب یا چون مریخ و زهره و شمس و عطارد و قمر
 که دلیل کنند بر انوثیت بروز زیر زمین و شب بالمر زمین در برج شمس
 و زحل و مریخ از بعد از احتراق تا حین استقامت و ان بعد از مقابله بود
 دلیل کنند بر انوثیت شمس از نیمه سرطان تا نیمه جد و دلالت کند بر ذکورت

و از نیمه جد تا نیمه سرطان دلائل کند بر انوثیت و زهره و عطارد و بجز از حراق
در رجعت بود تا حین احراق در استقامت بود و دلیلست بر ذکوریست
و از بجز از احراق در استقامت بود تا احراق در رجعت بود و دلائل کند
بر انوثیت و شمس از اجتماع استقبالی دلائل کند بر انوثیت و از استقبالی
اجتماع دلیلست بر ذکوریست **هفتم** طریقه نوره است یعنی درجه تا مابین
شرف نیرین است و آن چهارده درجه است از نوزده درجه حلقه تا سه درجه
نور و هر یک از این اقسام هشت است

زهره

الف تشریح علل و آن بعد از احراق ایشان باشد بعد از انقباض
از ایشان شصت درجه و تغزیب سفرا و زهره و عطارد و قبل از احراق
در رجعت بود یا بعد از احراق در استقامت بود تا غایت بعد ایشان
و در شمس پس اجتماع تا تیس با شمس **بیم** بیت اقبال یعنی بودن کوکب
در یک از او تا دایره سیم بودن کوکب در درجه طالع **چهارم** بودن
کوکب در درجه عیسه **پنجم** بودن کوکب در منطقه البروج یعنی او را
عرض باشد **ششم** بودن کوکب در زروه اوج یعنی در نطق اول اوجی
هفتم بودن کوکب در زروه تدویر و وسط یعنی در نطق اول تدویر
هشتم حیز یعنی بودن کوکب چهار در نیمه روز و کوکب بیاید در نیمه
شرف نصف روز و آن بوده از فلک بعد از آنکه افتاب طالع شود
طالع شود تا غروب افتاب و نیمه شمس آنکه بعد از آنکه افتاب غروب کند طالع

ان

نور

شود تا طلوع افتاب پس تواند بود که کوکب در روز در نصف بیاید و در شب
در نصف بنهار **نهم** دفع قوت و آن چنان بود که کوکب در خط خود باشد
و متصل گردد بکوکب دیگر در خط خود نباشد قوت خود او را دهد مثلاً زهره
در نور متصل گردد بر زحل قوت خود او را دهد اما خود از قوت باز نماند و قوت
زحل زیاده شود و اگر هر یک در خط خود باشند و متصل گردند قوت خود را
به یکدیگر دهند چون زهره در میزان و مشتری در قوس تیس کنند و این را
دفع قوتین خوانند و در این صورت هر دو را قوت زیاده شود و از قوت خود
باز نمانند **دهم** دفع طبیعت و قبول نیز گویند یعنی کوکب در خط کوکب
دیگر بود و او را در آن مکان خطر نباشد و کوکب صاحب خط متصل شود پس
طبیعت خود بکوکب صاحب خط دهد اما خود از طبیعت خود باز نماند و صاحب
خط طبع او گیرد مثلاً اگر زهره در یک از خطوط زحل بود و ناظر بود بر زحل خود
از طبع خود باز نماند اما مثل طبیعت خود سرد در زحل دهد پس در این صورت
سرد بر مزاج زحل غالب شود بقدر اغوا زهره خشک از مزاج زحل کم
کند یا آنکه هر یک در خط دیگر باشد پس هر یک طبیعت خود را بیکدیگر
دهند چون زهره در جد و زحل در ثور و این را دفع طبیعتین گویند پس
در این صورت طبع زحل سرد و تر بود و طبع زهره سرد و خشک و در این
اوزان ایشان در هر نظر یکی از مشکلات این فن بود و تا این زمان کسی
در حل این عقده نگوشیده و این فقر حل نمود و در جدول نوشت که کوکب

از خط کوچک دیگر کوچک صاحب خط متصل شود و آن کوکب را درین مکان نیز نظر
 باشد که اگر از کوکب صاحب خط مثل آنکه زهره از حوت بیشتر پیوندد
 و بیشتر صاحب خانه است و زهره صاحب شرف و خط بیشتر پیش از خط
 زهره است و مریخ از جد بر حل و قمر از ثور بر اهره و درین صورت لازم
 نیست که خط همین شرف بیت بود بلکه هر خط را باشد همین حکم دارد و اگر
 که خط کوکب ناظر کمتر بود مثل آنکه زهره اگر در ثلث آخر حمل باشد متصل به
 مریخ و مریخ صاحب خانه و حد و وجه است و زهره صاحب حد و وجه آخر
 و مثل آنکه قمر در ثلث هم قوس متصل شود بیشتر همین حکم و بدین قیاس
 تا آنکه کوکب ناظر بر حل و قمر و بیشتر با شمس و مریخ و بیشتر با مریخ
 و زحل با شمس و بیشتر با شمس و زحل روز با بلر زمین و شب زیر زمین متصل
 گردند یا هر کوکب بیا مثل زهره و عطارد با قمر و زهره یا هر یک ازین سه
 با مریخ بر قوس باشد یا بلر زمین و بر زیر زمین متصل گردند هر یک طبیعت
 خود به یکدیگر دهند و دفع طبیعت از دفع قوت زیر اثر قوت خود طبیعت
 و این جمله دلیل موافقت و بر آمدن کار است پس واجب بود دانستن طبع
 کوکب و اوزان آن و وزن و طبع هر نظر با مثل وزن آن نظر دفع طبیعت
 کوکب ناظر اعطا کند در دفع طبیعت هر یک قبول کند **زهره** سرد است
 به شصت درجه و ثلث است به شصت درجه و سدس هر یک ده بوده باشد و ربع
 پانزده و ثلث است و نصف **مریخ** گرم است به یکصد درجه و ثلث است و ربع
 پانزده و ثلث است و نصف **زهره** سرد است به یکصد درجه و ثلث است و ربع

سدس گرم است و ربع اوده و ثلث او سیزده و نصف است سدس
 ترشخ درجه ربع او هفت درجه ثلث ده درجه نصف پانزده درجه
مریخ گرم است به پنجاه درجه و ثلث است به شصت درجه سدس گرم است
 درجه ربع هارزده درجه و ثلث هفتده درجه و نصف است پنج درجه سدس
 خشک ده درجه ربع پانزده و ثلث است به شصت درجه نصف سی درجه **شمس**
 گرم است به شصت درجه و ثلث است به پنجاه درجه سدس گرم ده درجه ربع
 پانزده درجه و ثلث است درجه نصف سرد درجه سدس خشک است درجه ربع
 هارزده درجه و ثلث هفتده درجه نصف است پنج درجه **زهره** سرد است
 به پنجاه درجه ترشخ چهل درجه سدس سرد است در ثلث درجه ربع هارزده
 درجه و ثلث هفتده درجه نصف است پنج درجه سدس ترشخ درجه
 ربع ده درجه و ثلث سیزده درجه نصف است درجه **عطارد** گرم است
 به درجه سرد است به شصت درجه سدس سرد است در ربع درجه ربع درجه
 و ثلث است درجه نصف ده درجه و ثلث است به شصت درجه سدس خشک پنج
 درجه ربع او هفت درجه و ثلث اوده درجه نصف پانزده درجه **زهره**
 سرد است به درجه و ترشخ چهل درجه سدس سرد است در ربع درجه ربع او
 هفت درجه و ثلث اوده درجه نصف او پانزده درجه سدس ترشخ هفت
 درجه ربع اوده درجه و ثلث او سیزده درجه و نصف او بیت درجه
 پس هرگاه که کوکب طبع خود بکوکب دهد اگر در مقارنه باشد تمام طبع و اگر

درت پس باشد سوس و اگر در ربع باشد ربع و اگر در ثلث باشد ثلث
 و اگر در مقابل باشد نصف در صورت ملاحظه باید کرد اگر طبع کوکب
 معطر موافق کوکب معطر باشد بقدر عطر او زیاده در طبع او دست نه
 تا بکمر که گاه هر کوکب معطر از طبع خود بکجا بیرون رود چنانچه اگر کوکب گرم و تر
 باشد سرد و خشک شود و بر عکس و فایده کجا در بسط و شرح دفع احکام
 شهرور بکار آید و اگر تدقیق کنند در نیمه مثل همین جدول اول عمل
 باید نمود و از تقویم مدققان این فن رجوع کرده تا عمل کنند و جدول موجود
 نوشته می شود و **باز دهم** قبول در مکه یعنی بودن کوکب در خطوط
 خویش قوس **و از دهم** یعنی بودن کوکب در میانه و سطح
 هر دو ربع باشد و اگر زمین هر چند در انوار کوکب جمیع جهات زمین را شامل
 است اما ابعاد در مواقع تاثیر کسب آن ابعاد تواند بود در صناعت احکام
 از سطح طبع شعاع و سطح انوار گویند **سیزدهم** هم در قرن
 یعنی چون کوکب در یک برج و یک درجه و یک دقیقه جمع آیند و از اتران گویند
 هر کدام از این کوکب در عرض باشد یا در عرض باشد یا جنوبی و در
 و دیگر بر عرض یا بط بود گویند کوکب صاحب ممر باشد یا لنگه در وقت
 قران گویند بزرگ و نزدیکتر باشد یا بنقطه اوج و این لنگه قوس تر است
 یا لنگه یک را هیچ عرضی نباشد گویند ممر اورست **چهاردهم** ممر از
 با سود یعنی کوکب بعد متصل شود از انظار **پنجاهم** واقع شدن

بالر

کوکب در مقام سیم سعاده در سعد باشد یعنی بنظر با جرم کوکب نفس نمونی شده
 باشد **نزدیم** بودن کوکب در حد خود و هر یک از غلخه تخریر را در هر برج
 چند درجه حد باشد و در جدول حد مذکور شده **نهم** ظهور کوکب یعنی
 در وقت شعاع افتاب نباشد و این وقت باشد بعد میان او و افتاب
 زیاد از پانزده درجه باشد **یازدهم** جمع نور غیرتاره چند کوکب متصل گردد
 و انکوکب از این نگران روتر باشد آن کوکب گران و نورانی جمع
 کند مثلاً به آن باشد و انکوکب مجموع بیکدیگر متصل شوند پس این وقت
 کوکب گران رور باشد در صورت **نوزدهم** رد نور غیر میان کوکب
 اتصال بوده باشد و بنقل نوران اتصال **بیستم** یعنی کوکب متصل
 شود بدیگر و هنوز انفراف تمام نشده باشد و کجا از آن کوکب باشد
 پیوندند و او نور کوکب را بدین کوکب نقل کنند اگر چه بظابط متصل نباشند
بیست و یکم استیلا بر جز و مقدم یعنی اجتماع یا استقبال مقدم بر این
 طالع و بهره هر یک از این اصناف درین مرتبه هفت وقت باشد و چون
 اصناف نور عظیم اثر و احوال و اوسط و ادنی مراتب تمام شده شروع کنیم در
 اصناف ضعیفها عظیم اثر و احوال و اوسط و ادنی مراتب
 در پنج است هفتش عظیم اثر و احوال مراتب **اول** بودن کوکب
 در برج و بال غیر برج هفتم از خانه کوکب چون خانه معلوم باشد و بال هم معلوم
 باشد **ایم** درجه بهبوط یعنی درجه مثل درجه شمس از برج هفتم از برج

شرف **سیم** اخراق کو ایک خسته را وان وقت بود در میان این و شمس کمتر
از شمس درجه و از شمس نزوده دقیقه زیاده باشد **چهارم** کسوف افتاب را **پنجم**
خسوف را **ششم** کسوف کو یک را یعنی بودن کو یک از کو یک است مقدار
یکه بگردان را عرض نباشد کو یک است تا بدین سبب کو یک فو تا در راه
پوشد و بدین سبب ضعف کو یک فو تا نرا حاصل شود **هفتم** جرم تا به شمس غیر
درجه طلوع یک از سیارات موافق درجه طلوع یا از ثوابت کس بود باشد یا درجه
غروب موافق درجه غروب یا درجه ممر موافق درجه ممر و بعد از احصاء ضعفها
ذکر عمل درجه طلوع و غروب ممر کرده اید نت و اتقا و بهره هر یک از این اصناف
درین مرتبه باشد از ضعف **اول** بودن کو یک

در برج بهبوط **سیم** بودن کو یک راجع **سیم** بودن کو یک در حرکت الشعاع
یعنی بزمیان او و شمس کمتر از نزوده درجه و زیاده از شمس درجه **چهارم** بودن
غیرین در طریق محترقه وان از درجه نوزدهم میزان تا آخر درجه عقرب است
پنجم الخطا طالع غیر فلک شمس فلک محترقه **ششم** بودن کو یک در غیر
مقدم یا در یک از هر ترسیع جز و مقدم و بهره هر یک از اصناف درین مرتبه است
باشد **هفتم** غلظه اثر انداز مرتب **اول** تزیین علو در این وقت
باشد و بعد میان این و افتاب کمتر از شصت درجه باشد یعنی افتاب باین
باید رسید و شمس بنسبت این در دو وقت باشد **اول** در او آخر اخراق
که در جهت باشد تا غایت بعد **سیم** در او اید اخراق در در وسط استقامت باشد یعنی

مجموعه

اخراق **سیم** دور از منطقه غیر بودن کو یک صاحب **سیم** انتقال
نفس غیر در درجه هفتم باشد از طلوع **چهارم** بودن کو یک در درجه رابع پنجم
بودن در بیت ثامن **ششم** بودن کو یک در نقطه حقیقی تدویر غیر در نطق **سیم**
تدویر در نطقات ازین جدول معلوم شود **هفتم** ذوالیسارین

برجی باشد و کران رو در میان آن برج و میان رو در اول همان برج میانه رو
 خواهد بود و کران رو متصل شود پیش از آن بسک رو راجع گردد و کران رو متصل شود
 و در گذر دو بد آن میان رو نیز متصل شود باطل باشد انتقال کوکب میان رو را
 از کران رو بغیر انتقال میان رو کوکب میان رو و کران رو خواهر شد حال در حال
 افت سبب مشغول شدن کوکب میان رو کوکب رو راجع شد اگر زهره در
 ثور بود و زحل در میان ثور و مریخ در اول ثور در حالت بطو سیر بعد از یک ماه
 تقریباً متصل خواهر شد بزحل و زهره راجع شد و مقارن زحل و زهره او در گذر
 به ده روز تقریباً متصل شد مریخ پس در صورت انتقال مریخ بزحل مدت
 بیست روز تقریباً در اوج افتاد عقده جوزهری است
 نیرین را فاضل یعنی چون شمس یا قمر بر پس و دنب رسند در این صفر راه یابد
 گوشت افتاب بطول کسر و نکوت ماه بطول کسر بعد از او
 بودن کوکب در حد و نخسین مریخ بغیر ضرر زحل
 بیشتر و ضرر بیشتر بعد از و ضرر عطار و دانتاب زهره و زهره ضرر بکسر نیست
 و ضرر قمر و مریخ و قمر و مریخ این نظر عداوت باشد
 بکار از سیارات تقویم این در موضع سهم قاطع است بهر صورت باشد و طریق
 استخراج سهم قاطع است و بروز بعد از مریخ بگیرند تا زحل در طالع افزایند و بهر
 بخلاف این و بهر هر یک این اصناف در این مرتبه هفت باشد از ضعف و درین موضع شمال
 ضعف و قوت از تقویم باشد یا نه بلکه منتها نرا سهمی در حال اید در حال چه پیش ازین فقره در عمل

ضعف و قوت در طالع مولود کمتر کسر قیام نموده و دستور این عمل چنین باشد
 عمل سهم قاطع پس زحل تقویم مریخ تقویم زحل را از
 تقویم مریخ کم کردیم شد و طالع هست این این را بر
 طالع افزا کردیم شد و این سهم قاطع باشد و هو اعلم بالصواب
 در معرفت عمل درجه ممر و طلوع و غروب کوکب
 سبعة و کوکب ثابته در چنین ولادت در معرفت مطالع ممر و غروب
 و بعد از معدل حاجت نمود اگر عرض کوکب باشد بود و در درجه از طول یعنی
 از تقویم او بکاهیم و اگر عرض کوکب جنوب بود و در درجه بر طول او افزاییم حاصل را
 بعد از آنکه تجنيس کرده باشیم و شده ط تجنيس است و بروج تمام را
 تجنيس کنند و درجات برج تمام را بر او افزایند و در جدول مطالع
 عرض موافق ۶۰ فی او باشد در مقدار عرض بلدان باشد ۱ مقوس کنیم
 و حاصل از تجنيس تقويس بعد از تجنيس درجات سوا بود پس اگر عرض کوکب
 شمال بوده باشد بود در درجه بر درجات سوا افزاییم و اگر عرض کوکب جنوب
 بود بود در درجه از درجات سوا کم کنیم آنچه حاصل اید در هر صورت مطالع ممر
 باشد و چون مطالع ممر کوکب در جدول البروج است و الا محسوب من اول
 انحراف مقوس کنند در درجه ممر حاصل شود و اگر کوکب را عرض باشد احتیاج
 بدرجه ممر و طلوع و غروب نمود احصا

و نشان صحت این عمل است که ملاحظه کنند اگر تقویم کوکب از اول سرطان بود
تا اول جد تقویم کوکب پیش از درجه ممر بنصف النهار رسد اگر عرض کوکب باشد
باشد و تقویم بعد از درجه ممر کوکب بنصف النهار رسد اگر عرض کوکب جنوب باشد
و اگر تقویم کوکب از اول جد رسد تا اول سرطان تقویم کوکب پیش از درجه ممر
بنصف النهار رسد و اگر عرض جنوب باشد و تقویم کوکب بعد از درجه ممر بنصف
النهار رسد اگر عرض شمال باشد و قوس النهار

و نصف قوس النهار در خط استوا تعدیل النهار شود و نصف قوس النهار همیشه
ربع دور باشد و در موضع عرض مساوی تمام میل کجا باشد غایت تعدیل النهار
دور باشد و النهار ا طول تمام شبانه روز رسد و النهار قمر یکسان و در دیگر
بقاع که میان این باشد تعدیل مقدار بود کمتر از ربع دور و تعدیل النهار
هر چهار نقطه که میلهای نشان برابر باشد یک مقدار بود بعینه پس معرفت تعدیل
النهار یک ربع کفایت باشد در معرفت تعدیل النهار هر احوال منطقه البروج
چون ظل میل اول جزو را در ظل عرض بلد منطبق کنند حاصل ضرب حریف تعدیل
النهار را در آن جزو باشد در جدول حریف مقوس کنند تعدیل النهار را در آن جزو حاصل
اید و تعدیل النهار را موضع کوکب که او را عرض نباشد هم بدین نوع باشد و اگر
کوکب را عرض باشد در عمل تعدیل النهار محتاج تقویم بعد کوکب از معدل
النهار **در طریق عمل** بعد کوکب از معدل النهار است که عرض کوکب و میل
نما از درجه او اگر هر دو در یک جهت باشند جمع کنیم و الا تفاضل بگیریم و از آن حصه

بعد خوانیم و جهت همه بعد جهت مجموع باشد تا جهت فضل و حیب او از جدول حیب
برگیریم پس جهت بعد را در حیب تمام میل که ضرب کنیم و تفاضل را بر حیب تمام
میل تا درجه ان کوکب قسمت کنیم فایده قسمت حیب بعد باشد و جهت ان همه
جهت بعد باشد پس انرا در جدول حیب مقوس کنیم آنچه حاصل شود بعد کوکب باشد
از معدل النهار و چون بعد کوکب حاصل شود ظل بعد بگیریم و در ظل عرض بلد منطبق
ضرب کنیم حاصل حیب تعدیل النهار ان کوکب باشد در جدول حیب مقوس
کنند تعدیل النهار ان کوکب حاصل آید و تعدیل النهار را بر ربع در افرازند
اگر جزو مغروفی در جهت قطب ظاهر بود و بکاهیم اگر در جهت قطب خفی باشد
نصف قوس النهار ان جزو حاصل آید و چون او را مضاعف سازند قوس
النهار حاصل آید حیب
طلوع کوکب در خط استوا سطح معینیه سطح
طلوع باشد و در افق مایل اگر بعد کوکب از معدل در جهت قطب ظاهر
بود تعدیل النهار ان کوکب از سطح معینیه ممر او نقصان باید کرد و اگر در جهت
قطب خفی باشد بران باید افزود و سطح طلوع حاصل آید و چون او را
در جدول سطح البروج عرض بلد مقوس کنند درجه طلوع بیرون
کوکب قوس النهار کوکب بر سطح طلوع افزاییم حاصل سطح
غروب باشد در جدول سطح البروج عرض بلد مقوس کنند ربع و درجه
که حاصل شود نظیر ان درجه غروب ان کوکب باشد
بنوع دیگر چون سطح بلد از سطح طلوع بالقبه محسوب من اول بعد

نقصان کنند باقی نصف قوس النهار باشد و ضعف او بگیرند قوس النهار
باشد در بلد مطلوب و هو علم و جدول نیست و مقوم می شود بعد از ان که
عل درجه طلوع و غروب در خط استوا بعینه حکم درجه
مهر باشد اما در غیر خط استوا در افق که عرضش را بگیریم از
طلوع کوکب پیش از تقویم او بود و درجه غروب بعد از تقویم او بود اگر عرض
شاید بود و اگر عرض جنوب بود بر عکس ان باشد یعنی تقویم کوکب پیش
از درجه طلوع بر آید و بعد از درجه غروب کنند و در افق عرضش را
باشند جمع کنیم و الا تفاضل بگیریم همه بعد باشد و جدول نیست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

رسالة در حکم موالید

و خاندان طایفه

۱۳۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خاتم النبيين
والصالحين
الذين هم خير البرية
والذين هم خير خلق الله
الذين هم خير أمة أخرجت
للعالمين
والذين هم خير خلق الله
الذين هم خير أمة أخرجت
للعالمين
والذين هم خير خلق الله
الذين هم خير أمة أخرجت
للعالمين

89

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

الحمد لله رب العالمین و سبیل خردی از پیش صاحب است که قدرت آفرین حرکت
 کائنات را در صورتی که در الارحام صورت گیرد منظر عتوق است از شلم بدایع بر
 الواح الارحام اثرات کاشته شود و چون خالق را در وقت که کجاست
 بر دوازده قدرت شامه الذی یخلفکم فی بطون امرا که از بطن و کله فویش نبدیم
 به سکر با کمال است بر دشته و جهور بر آدم را بود و اول خلق الانس فی این
 تصویر جامع که است از دیر است بر صحنه ان صورتی که حسن صورت خلقیت
 از و در بر است از هر صانع که قطره آب بر گوشت مرغ است آفتاب و لطف
 خلق الانس من کلامه من طین و ثم جعلناه لطفه فی فرار عین ثم خلقنا
 علقه و خلقنا لعلوه مصغه و خلقنا لعلوه عظم ما یفکون الظام لکما ثم انشأناه
 اخو فبارک الله اسما لیا لیا فی ما یستخرج فی نواک شریک رب بطون استیروا رحام

نقد

بجز این جمله از حدیث است
 مخفی بر مردم و درین است

مخفی

خفا بر وروده است اوست و محمد ع که نبی است لای غیب بنین جواهر کشف
 در صلاب بحر و کان از نایب برورش آفتاب قدرت اوست لطف
 عاشق فیه نورنا میله نوا و کان نوریان باغ در مرید جو بار و قراط خفا بر
 و نوا آموه و از فضل لاکلش و ابیه امرا از او و مرصه سیب و طغیان رضع
 ملک و شبه خوار کان خاندان نشاء را بشیر است پرورده با حدیث
 سوت و لطف جهات که توان گفت لغت ذات و صفات او از آن
 برتر است و عاقل که به وصفش لطفی رسد باشد پس بجایت را لیت و
 و اقیات و صورت نامیات از هر چه خفا بر سر است منظر برین
 نر زنده اصحاب مطهر و ارحام پاک مشرف به تشریف لعلک لک خلقنا الانس
 و ر لک و ان غمش سده الغار علی ان ابطل و اولادنا مدار و صیغ علی عتق است
 که غرض صاحب حضرت داور از مؤید افرضه و عناصر و علت غای از تعویب عالم
 و تولید بر آدم از بطن عدم مولی و جو کوی است علیه اسلام ملک الحق و علم صوم
 الله اغیر الخ را با بعد بر هر صایه و از نایب محض نیست که از مرید صوم
 و شرف موجود است و از فضل کج قدرت او حکم بر اربع فطرت و قدرت
 کارخانه و جو و بسمع استبانه کرم و جو است زبان او فصیح و بیان او طبع

کشف و موزون و حلال و بوقلمون صفت او عجب و اطوار طهرت او غریب
و تربیت و جو او برین ترتیب است که چون لطفه که صبر آفرینش آدم است
در قمارگاه مبین ممکن بابر از بارگاه پادشاه بمنزل و لا يزال صبر و جلاله عظیم
بر مانده کیوان فانی رسد که نماند سر روزان فطره آب و امی را بر افی
ترتیب خود محکم کلاله و افراط رطوبت آنرا راه نهایت پست که خاصه
طبیعت او است که چهار اعتدال نشمارد که ماه محرم از دیوان سراسر خط است
رسد که ناشنخه آل شش در او پوشت نه و پند ریج آن در خوش آب و لغز آب کلاله
و چون ماه سوم در که فانی ملک غلام بخلامش طبع بفرام بدرام صادر شود
تا آن فطره خون توام شوم و هر چون فطره روز بگذرد ماه چهارم کوبت تربیت
باقی است رسد و چون حله و کیم خفته ارواح است در آن وقت مرغ روح
بنفس غالب چنین در که سلطان روح قدس در صدر ایوانی انهر فرار کرد و قوه
حکمت در او پدید آید چنانکه حکیم نامر حله و فی تربیت چنان خورشید تابان زندگانی است
در آنجا قوت چینه که پادشاه و چون آینه ملک چهار ماه بگذرد ماه پنجم کوبت
تربیت با او پدید آید از فطره رسد بفرز زهره زهر ابدی که او خدایت منور
و ابواب فیض و نش طبر او کشیر و چون زهره بر یکسر است از دایره او

بازدک

بازدک و تیر و پیر پند بر آمداری است او منصف کوه و فواجر حسن در زوای
اعضا را و فطره که و چون تیر تیر فطره که و مدت نشسته بگذرد در نش
آینه فطره در دکان خویش نشسته بر دور تیر صورت و بجزیه است
او بفراید و چهار صفت و چهار فطره که صبر که لا افراط رطوبت
جوم ماه رطوبت بر مزاج چنین غالب شود و بدین سبقت حرکت
و نش طبر که در منزل آفرینش گرفته باشد فطره نبرد و باز از بارگاه
حضرت اله فانی میوان رسد تا از آن چنین آفت رطوبت خدایت
و غلبه او باعث الیز اولو تا در ماه ششم کوبت تربیت بعد از رسد
و ابواب سعادت بر او کشیده که و فطره از عالم عدم قدم بصحرای وجود
و از خلوتخانه طلوع در ربه بقوه نورانی آفت و آن نشان هر آینه موافق طلوع
درجه باشد از درجات فطره عظیم و آن درجه از رجه باشد از
بروج انرا عشته و حکم عظیم نجوم آن جزاء را طالع آن مولود خوش است
و در آن نشان لغوم کواکب سیاره و ثوابت نجوم کوهنند و حله
و کوبت مولود را از این حکم کنند و مغرور داشته که در دهنش طالع
مولود فایده بسیار است و بر لبها بفرود گشت و در فطره صورت است

وایش طالع موالید تا آخر وقت از صبح تا شب در طلب او باشد و بگوید
شکر استغفار اندولت و آید و کند در امور عظیم تا برسد محراب
جاده و مرتبه و حرم مطهر کعبه تا بنقص کلام و علم و لمن شدیم لایق
کنیم و میده و ده حدیث بنویسد که فرموده باشد که دوم النعم اندولت بقا
نمودم حدیث کتب اربعه در کتب و در کتب کعبه است باطالع در امور عظیم
شروع کند قدر از کتب طالع صغیر رفع آن بادکار و اربعه شریفه
نویسد بفرموده الله صلوات الله علیه بر من لایق و الرضا الا الله عظیم غایت
از مذهب رحمت و زین بکرد و نیز در دفع بدات بر اسم خیرات و لوازم
صدقات شروع نماید تا بقای نون الله در نزد الله و نیز بدات العزم
با منهدم و ارکان بنم و سکن منظم شود و کان الله علی کل شیء قدیر و طالع
حکیم در کتاب ثمره الفلک فرموده که قد بقدر النعم علی دفع کثیر من افعال النعم
اذا کان علی طبیعت یا یوفیه و و طالع قدیر و قوی فی برکت و حکیم و طالع
غیر نور و کتب کتب درین باب است که فرموده که بخیم تواند و قادر باشد بر دفع
بسیار از افعال خود که از لایق خود را احداث یا بر آن را به شریفه و غرض از این
مستفاد کند و لایق بخیم و قدر برین است و بخیم لایق و قوی بر نایز از لایق خودی

انوار

و قدرت در تصرف کتب از هر در احوال استبداد تا بر کعبه پس معلوم شود
که حکم بنجم را در ممکنات از عظیم است که اگر نه چنین بود جمله تدابیر اهل
عالم بیفایده بود پس وایش طالع موالید تا برسد محراب است و چون در
میان خلایق بنوان الله امور بسیار از واجبات است در هر شان و در
حجت نظام شده فانی و بکم امور کوبین سببه رحمت خویش بر سر که از آن
بسته که آن بادش و طالع الله فی الارض کعبه و در امشیا بر خلایق
بقیضه اقدار او دهد و سبب تا جد او آید کما یکر در بر و توفیق فی امر
نونه الملك من کتب تا به تیغ آید آتش خرمین شریفه بر آن نایق
فروغش بر در جنت نظام مملکت و قوام دولت و حفظ ممالک و دفع کتب
بر کواکب از ممکن غیب بر مدارج ظهور به عیب رسد و ذکر نایق و لایق
که در این لام میمون و اوقات میمون و وقوع موالید کما در کتب غیب کعبه
سبب اوست غایت و تازه نایق غیب فروع و کتب کواکب در جنت
و ظهور جنت و در روز با هر سر کتب نایق نور آستان فیروز بر در ظهور
معدن و مدار کواکب ابوان جلات کما در کتب جیس بر سر آستان
در مدینه فیه است و ثمره افکار غیب بر سر روید و جلال قدر با صفت
و جلات و غریبا صفت و ثمره کتب شریفه و جرات و دفع

سوره که آن ممدت است پس صومرا را میزرا عهد الکرم طو الهم عمره
 خلف الصديق ارجند و قمر العین سعادت تمت ذلواته خطه
 قمر کا مبع القاب اصغر شجره طینه مرآت و فروغ زهر صدق و نور
 فرست قوانین عدالت عنوان قواعد مروت مرسوس حکمت و در
 نمکین خانم حکمران است که کاران لغا و نه چنان صطفی و سلاله
 خاندان ارض میزرا امر فخر رفع الهی در جات فی اعلاء العین به
 ارا افضا مروت و رعیت و جلال و شرف و صفواته از روز جمعه
 است و یکم شهر شعبان المعظم ۱۱۱۵ هجری قمری مطابق با روز یکم
 شهریور ۱۷۹۳ هجری قمری که در روز چهارم از ماه
 جمادی ۱۱۱۶ هجری قمری که در روز یکم از ماه خرداد ماه قدم
 ۱۱۱۴ هجری قمری که در روز یکم از ماه خرداد ماه قدم
 از کتب عدم قدم بعرضه عالم و در کتب کوشش محمد بن ابیون حرم و در
 کتب نمودش زینت افکار مروت توأم و ذرات عالم امکان
 از فیض آفتاب حیاتش منور و چون دلت رحمان از شکفتن کار کوشش
 مودت و شوق الوار که در کتب کوشش در محافل عالم منطوقه انار زمانه است
 الدنیا برینیت الکوکب که در کتب کوشش است و در ارض فخر حضرت خدای تعالی

و بمن ارواح مطهرات جناب کمال التین و غرا کنند به چنین الحسن
 و الحسن علی بن مطهرات که بمن فیض ممکن والدین از زینت و نوران
 غنچه شکفته شکفتن فویده حجتان این خاندان از مشاهدات
 جهان آن نور بخشش شرف عزت روشن و قدوم بهجت نور بخشش مبارک
 مقبول و در روز فرخنده نور بخشش محبت شمع و ذلال مستقیمش
 مصفا از ثواب زلف و عطیه عمرش موهون از غواصی عن الکمال
 اندر دلکو از حوادث جوع و دعا و مناجات کفایت
 بخوان اسطلاب من و هفت ششسان حکمت آینه مهرت
 را که طالع فرخنده مطهرش باقی دار است طنه صفیان حجت
 بالامن و الامان که طو او از جزایر خلدات قوم و از صحر کجرب
 عوم که این فویر باشد از دایره معدل النهار میان دایره اضمحلال
 انموضع و اضمحلال النهار بد ولادت و عرض از خط استواء و این
 فویر باشد از دایره اضمحلال النهار میان دایره معدل النهار و قطب اشی
 بد ولادت با مواضع کواکب سیاره و ثابته و اضمحلال از سهام ضروری
 مشرقی و در این صفیه شریفه ثبت و مندرج کف و لطفی نمودار است
 عمر شده و بعد از لقی درجه طالع و سایر امر اثر عرشه و نجای

يُصَوِّرُ زَايِدٌ طَالِحَ الْوَلَدِ بِأَسْمَاءَ

[illegible]

قوس

22

قوت و ضعف کفر و تعین مواضع سهام اتم مهم و عظم مرام کجایی کیت و
 توج کیت عمرات **۶** با عمر توان داد فرار همه کاره دور تو عقدا محقق
 و حکما مدنی روشن است که موعوث احوال موجودات و وقوف بر کیت
 اعمار مخلوقات غیر از حضرت **مبدع** کونانات و مخترع مایات جز و علاج
 احد بر احاطه نیست **۷** و مشاع این کجند برست هیچ فرد را از افراد کائنات **۸** نژاده اند
 و محمد رات سنورات این متا را بر کسر مکتشف حتمه که لا فرقه از انبیا عظام
 و طایفه از صفیر کرام علیه الصلوة و السلام بطریق لازم و حوالا هم نم از جمله اعراض مخلوقات
 مظلون محموله و حکما سلف که نمادند ایشان بود که بنابر کسب و سبب کسب از
 برابر وقوف آن مغرط نیز یافته اند که از این استنباط بعضی حجت اعراض و کجست آن
 صریحیو آن کج و همچون از مدار عالمیه است لال حوالا هم نم علیه کرده اند و بر طوابع کج
 شمه از حکم جبر در رفته اند و گفته اند که بعضی موعوث اعراض و کجست طایفه دیگر است
 که حکما بر نفان به را مبدع گویند که آن بنابر روح است و بر کسب که خداه خوانند
 که آن دیگر بر نفان باشد و بر کسب که اگر مبدع باشد که او که خداه باشد
 همچون بر نفان باشد بروح و مبدع بر نفان است اول شمس هم در سیم خراج
 شایع این در هر دو آن جزو مقدم و دوم کسب است و خاص در جبهه طالع هر این

طالع چون از راه است به شمس گویم و چون شمس ریت ساقط بود نظر کنیم
که هم در قدر و کمال فی کس مسدود کنیم و در خود مقدم نظر کنیم نزد قدر و کمال
نیز مسدود کنیم و نظر کنیم نور ما بر وجه شمس بود پس مسدود کنیم و نظر کنیم
طالع کنیم که از قدر و کمال و از شمس که پس مسدود کنیم و در این فرجه مطاع چهار
بود که طالع پس گفته الهی است ندانم طالع نور و کمال الهی و مستوی بر موضع
پس که خدا که بر نظر موضع خود مقدم متویا بر هر چه است شدت زهره پس
زهره که خدا بود و زهره نیز یکسر و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت
و نظر موضع هم که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس
و عطا پس شدت زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت
بر زهره و در پس زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت
و که خدایات فواید و موهبت باشند در این است بر نوت جات و بسیار شش
و طول عمر و اسبند باقی بر اضر تقصد و طالع و این است شدت زهره پس شدت
هر طالع است که گفته است عطا که خدا کند و کمال که هر چه است شدت زهره پس شدت
کند که طالع است که از مسدود است و که خدایات بود که از آن است شدت طالع
و اگر به کمال یا با طالع بود که مسدود است و کمال باشد بر هر چه است شدت

در دوازده

و اگر گویم را چهار عطا باشد عظم و کمال و در قدر و کمال الهی و مستوی بر موضع
دارند و باقی را در کمال و کمال خدا عطا و کمال که هر چه است شدت زهره پس شدت
در هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
و اگر در هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
و هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
زیادت کند در عطا و در هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
مستوی است و در این است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
و نظر عداوت کم کند و نظر کمال که خدا بود و نوت جات و بسیار شش
و در طالع که زهره که خدا بود و نظر موضع خود مقدم است در هر چه است شدت زهره پس شدت
که شدت زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت
و که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت
صوره که شدت زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت
و شمس در نظر عداوت ناظر بر هر چه است شدت زهره پس شدت زهره پس شدت زهره پس شدت
و شدت زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت
و چون شدت زهره که خدا بود و نظر موضع هم که طالع که متویا بر هر چه است شدت زهره پس شدت

اورین

و صاحب بنو مستقیم باشند و با بزرگان هر قوم لقا و درزند و چون مرگند طالع
 از درجات بزرگ است دلالت کند که مولا کواشش دل و صاف صغیر و نیکو
 طینت طالع و چون آنرا عشته به قرون طالع و با هر بیت خود نور مشرق
 واقع شده دلالت کند که مولا کواشش نیکو و در هر سفر نیکو بسیار
 و عمر بخت و دولت گذرانند و چون نیم بر شست و با طالع را بخت
 و صاحب طالع بخت نظر پندیده باشد دلالت کند که مولا کواشش طالع
 و امر او محفوظ باشد خصوص در هر اصرار حق و در واقع نیرین و خوف نیر
 چون شمس در بخت مشرق و در حد مشرق واقع شده و طالع انعامات مشرق کواشش
 و بخت است که مولا کواشش نام گذارند و بخت نماند و چون مشرق صاحب
 سیوم طالع است که در طالع واقع شده و بخت است که از جبهه خورشید و افق
 بکواشش و در رفع اضرار نیرین است از حمایت است نیکو و از امانت و حرام
 اما در ششم شمس از ولادت که صاحب بخت صاحب نوبت است فور طالع نیرین
 میرسد و بخت مشرق و عمر در رسیدن بر امت عالم و در حد مشرق و نیرین
 و بخت نیرین صاحب نیرین و از امانت ششم از ولادت نیز اول بخت و کواشش
 طالع بخت بخت بروقی دلخواه بطریق وسط بخت و آبر و لام گذارنده

و چون صاحب بنو مستقیم باشند و با بزرگان هر قوم لقا و درزند و چون مرگند طالع
 ناظر بعد از نظر محبت طالع ناظر است دلالت کند که مولا کواشش
 تمام عمر بخت و اصرار و خوش دل و ششم و با بخت از ده کانه نیر
 و چون ششم از ولادت ششم که بخت نیرین است از ولادت ششم
 ولادت کند که مولا کواشش نیرین و بخت و در هر سفر نیکو بسیار
 و بخت در هر سفر نیکو و واقع شده دلالت کند که مولا کواشش
 عاقل و کواشش و بخت از ولادت که بخت نیرین است از ولادت ششم
 و در صورت طالع ناظر بعد از نظر که در طالع واقع شده و بخت نیرین
 جاه و مرتبه و نیرین و نیرین بر ابر مولا کواشش و نیرین نیرین
 کواشش و نیرین و بخت که در هر سفر نیرین و نیرین است از ولادت ششم
 نیرین و از امانت ششم و امانت که بخت نیرین است از ولادت ششم
 و از نیرین و بخت و بخت نیرین و بخت نیرین و بخت نیرین
 کون در لام نیرین است از نیرین که بخت نیرین است از ولادت ششم
 و بخت نیرین و بخت نیرین که بخت نیرین است از ولادت ششم
 صاحب طالع است و بخت نیرین نیرین نیرین و نیرین نیرین

و با بر و شهرت و احترام زندگان کون و اعانت و بار سختی خدا بخون
و در غلبه با محبت غیر و بندگی کون در رحمت و حرمت زندگان و کائنات
کون و بر اقوام و اشیاء و بار بخون و بار کثرت و سعادت کون
و اتفاق بر افاضه بخون و عزت و احترام دیگر از نام از نام غیر منظور
و طریقه در غیر دیگر کون و در این طریقه بخون و در کون و سعادت
و طاعت و خواهر و برادر و کون و کون و کون و کون و کون و کون
دیگر باشد و چند آخره را بیشتر منظور دارند و مورد نیاز و کون و کون و کون
که مافوق کون در خوشتر و رحمت و کون و کون و کون و کون و کون و کون
عوض از هیچ خدایی که هر و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
لام که در کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
و از این کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
طریقه کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون
نیز کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون و کون

۱۰۰

در حین اصرار مریخ از محاسن و جلاله و روح و کسب و خلق خویش
 رها کردن از طرف غرض و رها نمودن دل از دین و دین از دین و دین از دین
 مشغول و توفیق امر کلمات اعتراف میبند و بعد از آن که از طرف و خیرات
 بعد آورند تا رخ ناخوش شده و خوف نفع و در و رسل که بعد از آن
 نور و محاسن هم از دلالت که در است و نیز از دلالت و صاحب
 صاحب اثر یافته و در حقیقت که دلالت که در است و در حقیقت
 مریخ از طرف و خیرات که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 فاسد و اندک از هر دو از و توفیق که در است و در حقیقت که در است
 حدیث و توفیق و دلالت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 صاحب طالع و دلالت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 و رفع توفیق و توفیق که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 ناظر صاحب طالع و دلالت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 هر دو صاحب طالع و دلالت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 دلالت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت
 بغیرت و حقیقت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت که در است و در حقیقت

لایم گذارند و از اثر رحمت الهی ۱۲۱۷ بجز که هر ۳۱ شمس از ولادت
 پیش موافق طالع کج و برج اشرا و طالع صدقات کند و الله اعلم
 بر چهار ست و قوت طالع و صحت جسم و بی با حوارت منجم وید
 صاحب طالع با حوارت خیر و منفعت طولانی و اندیشا بسیار و منفعت
 و خروج در حد و کفایت و کسر منافعت و فواید از آن و چون صاحب
 در بیت طالع بمقارنه مریخ کج و دلیلت که نفی در حشر زشت است
 و صغر در مریخ و ست و واقع نفی و چون صاحب طالع بنظر عداوت صاحب
 بیوم است و در و نده بمرکز نظر غایت دلیلت که فواید صاحب طالع
 و کج از اقامت اندک بقا و خا طر است و چون صاحب طالع کج است
 و کج است فواید فواید هر چه واقع شده که نفی و در روز شنبه
 و صاحب نیز راجع نفی دلالت کند که بر طاعت حشر حلاق
 رفع نقار از طر فانی نفی و در نفع اول اثر محبت و موت ظهور
 و اقب نیز از لک و رت که رقبه ناکم کف و لک و موت و رزند
 و چون صاحب مریخ طالع است دلیلت که نفی از نوران و بر دشت
 با خبر از عبادت شهر رمضان الا او خنده و کج احوال مریخی و کج و بیوم

از لفظ

از لفظ خارج نفی و از این سبب در اندک کورت خاطر هر چند بخت غبط و چشم بند
 که در نفی مواضع بر آید و قدر اوقات از غنچه حضرت ندکلی غم محف
 و از اند محرم رفع نفی و چون صاحب طالع کج و در نفع آخر نشان بنظر موت
 ناظر و صاحب طالع در شهر رمضان بنظر فکله متصرف نشاند که رلام
 ندکلی و شهر رمضان انفعالات لطفه و و کج در حشر ام بی موریته اندیش
 و بمرکز مقدم کج و فخر از موعده لطیفی نا خوشتر از حشر است و ایند و از نفع شهر
 الا او خنده و کج احوال مریخی و دلیلت که نفی از نوران و بر دشت
 بنظر غایت دلیلت که فواید صاحب طالع کج و دلیلت که نفی از نوران و بر دشت
 در نشان نا خوشتر و صغر در مریخ و کج احوال مریخی و کج و بیوم
 باشد و از اثر رحمت الهی دلیلت که فواید از نفع شهر رمضان و با کج که از نفع شهر
 و عداوت طالع لطیفی فخر و کج که واقع شده و چون طالع کج و موت و کج
 لطیفی خوشتر رفع کج که و منافعت واقع نفی و چون صاحب طالع کج و کج
 و در نفع واقع شده و دلیلت که در نفع کج احوال مریخی و کج و بیوم
 بخت و نفی و احوالات نیز نشاند که بمرکز در نفع و کج و کج
 در نفع و کج احوال مریخی و دلیلت که فواید از نفع شهر رمضان و با کج که از نفع شهر

[illegible]

لجج نه نه و نیت و الا که بجز تر نه ننویند و رضا خاطر است منظور از
که امیر طبری خواستش که روز و دلالت کند که در شهر جمادی ۱۲۱۷ هجری
و بهر است که در ذیل هر سه و بخت که بجز طبری عداوت گفت که نه ننویند و
نیت که از ترس که با ز قدوم بزرگ جلیل القدر است نوشتن و نوشتن
در قلم هر چند چنانچه در کلام بهر جزه منفی ننویند و طریقت
باشند و ندر سید مومنان و صدق و خیرات بعد از مکان بعد از زواری و اعز
ما توره قرائت ننویند تا ایام غزوات مشهوری که بعد از آن است الهی تا
دیگر از قهر و عیب نخواهد بود و در ترس که کور کرد و درست و قبض خاطر است
به طریقی که در است که فرزند و نه در ایام مذکور سفر ننویند
که در سفر در ایام و ندر مذکور باشد اگر سفر واقع شود نوشتن نخواهد کرد
و حضور و سفر هر یک است شفت سفر و خوف و ترس به طریقی
هو در هر یک از این سه و ندر در هر یک و ندر در هر یک که غایب است اگر چه در هر
رسد آن را در اوقات و خروج از آن که هو و سفر و ترس در هر یک از این سه
توت این سه و الم تر من شکو کرد و نور از شعبان و رمضان المبارک
سفر و عمر موافق خواستش که در و صبرانه در سفر و عمر و بهر سه و ندر

و در نه زبانه کوه و صفت ملک و در اطبله و بالشت مخالطت و عبارت
 نمایند و انواع خوشنماظر کوه کینه که هر یک از امراد حکام مخالفت نموده
 و نویسم بر سر نه و خندان تا خوشنماظر خوشنویس بر کوه در
 شمر از ولادت به بگویند که در این دو خوشنماظر و غم باشند و در هر دو
 شافع نمایند و در رسم ۳۹ شمر از ولادت لام به بگویند که در روز چهارشنبه
 مهر در کوه و بستر نشینان اجازت و سفر را بگویند و البته بگویند
 آورند و کینه نمایند و در رسم ۴۰ شمر از ولادت لام به بگویند که در و ملک و کوه
 و غنای است بر سر آورند و از غنای و حمد خوشنماظر کوه و از غنای
 مستنق کوه نور کوه عواقب امور خوشنماظر و در غنای و حمد
 نویسنده که در رسم ۴۱ از ولادت طالع فوت عظیم کوه روز روز
 احوال بگویند نویسنده که شافع کوه و کوه و در غنای و حمد
 زبانه کوه و در رسم ۴۲ از ولادت بدخانه اگر نشین باشند که
 زبانه کوه و از غنای و در غنای بگویند و در غنای و حمد
 از ولادت رسم ۴۳ شمر در غنای و در غنای و حمد
 و رسیدن شافع و فولد و بستر آمدن غنای و زبانه شدن

از

ثروت و بستر آمدن غنای و در غنای و حمد
 و سطح کوه و در رسم ۴۴ و بگویند که در روز چهارشنبه
 دلات کند بر زبانه کوه و در غنای و حمد
 و رسیدن شافع و فولد از غنای و حمد
 از رسم ۴۵ و در این شافع بایند و از زبانه و الله ما جده مهر و حمد
 مستنق کوه و با غنای و احوال بگویند و از غنای و حمد
 و با و زرا و غنای و شافع و شافع و شافع و شافع
 مستنق کوه و از غنای و زرا بگویند و از غنای و حمد
 امیدات در زبانه کوه و در این کوه خواهند مهر و حمد
 کوه و غنای و در غنای و حمد و حمد و حمد و حمد
 مهر و حمد و در غنای و حمد و حمد و حمد و حمد
 بگویند که در رسم ۴۶ و در غنای و حمد و حمد و حمد
 دلات کند که در رسم ۴۷ و در غنای و حمد و حمد و حمد
 بر سر کوه و در رسم ۴۸ و در غنای و حمد و حمد و حمد
 و در رسم ۴۹ از ولادت بگویند که در و در غنای و حمد

نویسد و در صورت زاهدان و گذشت نشینان و کینه از غریبه ها بپوشد
باشند و در هزار توکران و مملکت در عرض آفرین و بایست خاطر بپوشد
و طرف نور چشم از نور چشم و چشم وسط که در و بفراتان زاهدان
در خاطر گذراند و در هر دو طرف آید و در نور از آن بخت بپوشد و در هر دو
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
نویسد و در صورت که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
میر و در صورت که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
دلائل که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
از و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
ساعت طالع و ترغ طالع و میر و میرات جابر و رسیدن بمراتب قدس
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
که از این اقامت و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و این سواد را در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در

و از این

و از این که بپوشد و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
میر و در صورت که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
دلائل که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
از و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
ساعت طالع و ترغ طالع و میر و میرات جابر و رسیدن بمراتب قدس
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
که از این اقامت و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در
و این سواد را در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در و در هر دو چشم که در

[illegible]

والتقديرات

و مستعدت مرغوب و مضاع و عقاربیکو که هرگز نمیدانند و والدین از خود
موت خوشدل و شوق باشند و از جان میگویند و در کف و قدم موت
برخوب مبارک دهند و چون صاحب غایت در قوی واقع شده و هم آید
بزر در طبع آمده دلالت کند که والدین و همکاران که او عمر کرده باشند
و غلب معمولی و از دست بیرون و صاحب و حرمت و کفر و خیر
هم الامت و کفر و صاحب هر قدر دلالت کند که ام موت و صاحب
المرام تر از دال الموت و بر کفر و کفر و شوق باشد و نذر نه نور در حرمت
و آید و در ظاهر خاطر نظر دارند و چون صاحب غایت نور تر از صاحب غایت
دیر است که موت نور تر از دال الموت و کفر و غایت صاحب غایت در حد عطا آید
و در حد غایت است دیر است که موت نور تر از دال الموت و غایت صاحب غایت
و از حد غایت و کفر و شوق باشد که کفر و از طریق از غایت و امور و حد
بهره کامل و غایت و کفر و غایت نور تر از صاحب غایت است بحکم دیر است
که از امور و حد با بهره باشند و چون نور تر است بحکم دیر است
که از علم و حد و طور و رسالت شوق باشند و الشفاء نور تر باشند
و غایت شوق و احوال و نور تر باشند و غایت شوق است بحکم دیر است

و از منم که

[illegible]

نا خوشتر صاده در پند اعف و محمد مخمرفرض کف و کلام در خرافات مرجع دیو
 از منطقه ویرقان و او را بر این لجه عورت و چه کوه که عارض کف جز فریضه
 عداوت مرجع است بحالی که خدا از صوم برین شد بکجه در ده ۳۲ شمشیر
 ولادت کف از اراضی مذکورات هر کس که در این کسارت است بگویند ایر خونه
 رف ثقی و نیست بر عادت و نیل جمل نوکان و زیر و شش و خدم و ششم و
 پس در این و بر تر نو تر صداقت و ارادت است و کف از نوکان از
 لای حکم و اثرات نشسته و کف مردمان سفید و طماع و بی نظارت کوهی نیست
 از جهه موکو تر نه ندیده کیست در مقام حد و عداوت بر آید و از صول
 فاطمه و کا و کفند و بکنان زر خنده در خدمت موکو تر نه نشسته
 اگر چه بنده زر خود را نیز زو از اندویند و غلغله اصح الملع و شربت نشسته
 کیست نه که در محلی کف هر سینه مرضی عزیزی کف و بکنان شد کف زبانه از
 نه کیست از نو تر و حیوانات خوش نداشتند از قدر برید کف و مظنه است
 که جوار و خدمتکار بطری مشطه کف نه ندیده و آنکه از هر موکو تر
 کف از هر کس در خواهر کف مطلق العنان نشسته **خانه** منتم از طاع مشغول است
 باز و اوج و خفوم و کف و کف از دولا بر این است **خانه** است و کف نه

۲۲.

بهر دو هم از پنج وجه خبر ده و فرمود که این هفت مرتبه
 روزه است **قرنه** **صد** **شش** **دو** **وجه** **سنه**
 بر هر **قرنه** **صد** **دو** **دلات** کند بر ساری یاوش از
 مناجات و سجده و از هر روز در آمدن ایشان موافقت فرماید
 طایفه و در هر نمون صد و هفتم با و جو بسیار ایشان خیر متصویر است
 و با هر هفتم هزاره نماند ختم نموده و از آنکه خوف بلام و ظاهر بود
 نماند و از آنکه در هر نمون در هر یک از این نیت و نفع عاید گردد
 که چون هم از پنج در است بیم واقع شده و صاحب بیع در آن وقت نظر
 نماید و بپوشد که مگر از آن اراقم موافق بود و بپوشد که اگر
 نیز مناجات واقع شود و زن عقیقه و یا راجی و قبول انوشه بجز موهو
 سه کفاح واقع شود و اگر **خانه** **نهم** **از طاع** **منع** **از خوف** **خط**
 و میراث و اندوه و نیت و بطدن جبر و نیت المال از و اج و شد که
 بولایران آید **بیمانی** **خانه** **است** **و صاحب** **مشتو** **بر هر دو هم** **الموت**
و صاحب **مشتو** **بر هر یک** **و گوید** **که در این** **خانه** **لی** **و بر کفر** **عاری** **بافیم**
 بر کفرانی است **هدیه** **نیت** **شمس** **صد** **شش** **دو** **وجه**

نماند و جز صحت است بهر تریب صحت طبع و ساقط از طبع و کلام است
 در حد مرجع واقع شده و لیکن بزرگترین شرط در سقوفه صحت طبع آن بود
 در عقده تعویقی افتد و چون صحت طبع جامع انوار کواکب باشد و کبریا
 که با بسفر کوه زو میانی و از غایت ن زوجه کاهر خوشدل بکند و
 موهو کند از ائمه علم و در عبادات و طاعات کاهر بکند و بزرگ
 و کاهر می شود و بیکو مذمت باشد و بزرگ است و بزرگ است
 و رویه کوه در زو است و کوه از تر و بزرگ است و بزرگ است
 در علوم و کوه آن کاهر بزرگ است و علم ادب و کوه از تر و بزرگ است
 بیکو کوه بزرگ است و کلام الله بزرگ است و دعوات مذمت بزرگ است و کاهر
 خواب را بزرگ است که از خواب بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 و کوه از تر و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 بیکو و بزرگ است از بزرگ است و کاهر بزرگ است و بزرگ است
 در قدم موهو و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 بیکو در بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است

وجه مرجع بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 در حد مرجع واقع شده و لیکن بزرگترین شرط در سقوفه صحت طبع آن بود
 در عقده تعویقی افتد و چون صحت طبع جامع انوار کواکب باشد و کبریا
 که با بسفر کوه زو میانی و از غایت ن زوجه کاهر خوشدل بکند و
 موهو کند از ائمه علم و در عبادات و طاعات کاهر بکند و بزرگ
 و کاهر می شود و بیکو مذمت باشد و بزرگ است و بزرگ است
 و رویه کوه در زو است و کوه از تر و بزرگ است و بزرگ است
 در علوم و کوه آن کاهر بزرگ است و علم ادب و کوه از تر و بزرگ است
 بیکو کوه بزرگ است و کلام الله بزرگ است و دعوات مذمت بزرگ است و کاهر
 خواب را بزرگ است که از خواب بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 و کوه از تر و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 بیکو و بزرگ است از بزرگ است و کاهر بزرگ است و بزرگ است
 در قدم موهو و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است
 بیکو در بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است و بزرگ است

مولا زبانه از مولا که در هر وقت و عهت با مولا می نمود و مولا که هر یک
 بطریق بسیار می نمود و در مقام کشیدن اشقام بر آید و چنانچه گفته
 بنظر آید به نیت مولا که تنفر نداشت و در آن شکره مذکور بود
 لیکن از طهارت او بسیار خوشی دارند و لیکن بر منزه ندیده و اگر از
 طریقه مذکور است و بسیار خوف و رعب از سلاطین و اماران
 بسیار در قفس مولا که در آن است و این است و چنانچه
 گفته اند و هر که از آن است و امر که از حضرت خواستند از
 پیش از خود و عیبت مولا که در آن است و از حضرت و آتش است
 بتعارف رسم گذارند و عیبت از قول حضرت که گفته اند
 که ایچو نفر است که هر مولا در آن است و مولا که
 محبت بسیار و متافع رنند و از جن مولا که تفسیر گفته
 و در این مولا و حضرت و بیع الهی از سلاطین و اماران است
 و عیبت مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 از روز و استوفان و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
 مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که در آن است

صاحب طبع واقع شده و در هر وقت و عهت با مولا که در هر وقت
 و بنظر مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 بسیار در هر وقت و عهت با مولا که در آن است و مولا که
 طبع نور حدیث در واقع شده و بنظر عداوت مولا که در آن است
 که مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 و عیبت مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 دلائل که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 و بروقی خاطر مدبر رفتار نمایند و چنانچه گفته اند از در حضرت
 و لایم الام نیز در درجیات نمره واقع شده دلائل که در آن است
 و عیبت مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 و خوشتر گفته و عیبت مولا که در آن است و مولا که
 که مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 اشخاص موافق خواستش نایب و عیبت مولا که در آن است و مولا که
 و عیبت مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که
 واقع شده و مولا که در آن است و مولا که در آن است و مولا که

مرتبه باشد و تمام عمر با عورت و جابه باشد و خیر قدر در حد زنده
 و حیرت در حد عمارت که هر چه در حد خود می کشند دلالت کند که موقوف
 شهر و مردوف و غیره و حقیقت طبع نوروزن و شیرین غنچه و با کوزه
 نفس و ثابت المود و همت است اینگونه است بلکه و لیس در خدمت حق و چون
 حقیقت بر فراخ زنده و زنده و انوار هم سوار و لک و دلالت کند که موقوف
 نیک بخت و عالم بهر اری باشد و علم با غیر حقیقت بلکه و ضایع و غایب
 بدست اهل و عاده خلایق موقوف را خیر است دارند و موقوف متهم و لای و از انکار
 روزگار و غیره را پس در عین واقع شده دلالت کند که موقوف بهر کار که
 مشغول گردد و او را پس رفو و بهر چه نزرک و موقوف در دست خیر و خیر
 و منصور و کوه و امداد و رقابت و تصرف او زنده و موقوف و کار خود پس
 باشند و لذت خیر نزرک و مستوفیان است که مشاهده نماند و عمر مرد است
 که زنده است اهل با خانه یا زنده از طبع حقیقت است بر خیر است
 و رجاء و امید و بایستی مراد و هرگز کون و بیت الما و خیر است
 و مادر است و لایران که با هر خانه است و صاحب و متهم
 بر سر و لاهم الا حدقا و صاحب و غیره و زنده و زنده و لایب و مشقت وی

و اول

و گویند که در این خانه باشد پس نیم مرگ این بیت **ع ۱۰ بیت ۱**
ن ۱۰ بیت ۱ **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱**
 در کجانی **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱** **ن ۱۰ بیت ۱**
 دلالت کند بر ثروت و حیرت و منع با نفس از ایش در سیدن بیدار
 و حیرت مرادات است و چون صاحب طبع بنظر موقوف ناظر صاحب است
 الهی و متهم در طبع و لیس است بر نزرک و حیرت و حیرت و حیرت و حیرت
 که بخاطر در راهی و هر چه نزرک از ولادت که غریب است و امید و موقوف
 و حیرت موقوف است و زنده و زنده و حیرت و حیرت و حیرت و حیرت
 که با موقوفان خیر الا قدر است و غلبه امید موقوف از حضرت ندر لای حیرت
 و چون نام حیرت بنظر موقوف طبع واقع شده و لیس است که حیرت
 موقوف نگاه عمر باشد و چون صاحب طبع در طبع و بنظر موقوف طبع واقع
 دلالت کند که موقوف از راه و الهه فایده مرزوق باشند و اینکه راز موقوف
 مشغول نمایند و موقوف از راه سلطانی و امر و حقیقت مرزوق باشند و از
 حیرت سلطانی بهر موقوف که در حیرت است و حیرت و حیرت و حیرت و حیرت
 و حیرت موقوف است که حیرت باشند و بهر چه است و زنده و لایب و مشقت

712

[illegible]

که برود بر روی ثقی و در خصم غایب آن در حواشی عداوت موقوف گردد
و یوسته در خصم دشمن غایب باشد و بسوی او نشاند و تر لایم گذارند
و این هم چون لهم اعداء در خصم طاع و ناظر بعدین دلیل است که موقوف
از بزرگان نیکی بسیار شده اند و غلبه رسیده و سرفراز
شده اند و سرفراز و اگر سرفراز بعد از مدتی طاع
و در بر محبت بوطر انداخته و چون لهم اعداء از اید طاع و در بر
واقع شده موقوف و دلیل است بر بودن و بار موقوف و چیز هم لهم اعداء
واقع شده ناظر محبت طاع و دلیل است که موقوف از جانشینان و شدگان
و خاصه با صدان منافع و حوائج یا بر و چون لهم اعداء از جانشینان
واقع شده دلالت کند که خدای موقوف و برادر و خواهر و اقارب و خویش
مواست باشد مگر گاه که خواهند دشمنان را بینه کینه بر نهاده و چون
لهم اعداء بر رفته واقع شده و دلیل است که والد گاه موقوف از بزرگان
و اعظم لطمه و چیز صحت در خصم و آن شده و دلیل است که والد
گاه موقوف از جانشینان و حوائج حق و طاعت و چون لهم اعداء تمام
کوار است که در هر یک باشد دلیل است که حاکم است و موقوف از بزرگان

لیکن

لیکن ما را اندک محروم المراج باشد و از عداوت در وجهی بهر سبب و دلیل است
که در و چون لهم اعداء در خصم طاع واقع شده و دلیل است که در بر هم اولاد
باشد لیکن نشاند و بهر رسد و بار و سبب و از اید طاع و سبب
و چون لهم اعداء در خصم طاع واقع شده دلالت کند بر موقوف از جانشینان
و خویش و عداوت تمام موقوف و لهم اعداء در خانه و در موقوف از جانشینان
و دلیل است بر موقوف از جانشینان و عداوت از جانشینان و در موقوف از جانشینان
باشد لیکن لیکن موقوف از جانشینان و دلیل است که در موقوف از جانشینان
و چون لهم اعداء در خصم موقوف از جانشینان و دلیل است بر موقوف از جانشینان
و سبب بدین از طرف و در خصم و در موقوف از جانشینان و موقوف از جانشینان
بهر از اید لیکن موقوف از جانشینان و در خصم موقوف از جانشینان و چون لهم اعداء
ساقط از طاع و دلیل است بر موقوف از جانشینان و موقوف از جانشینان
و بهر طمع رسد و چون لهم اعداء در خصم بر آید و لهم اعداء در خصم موقوف از جانشینان
و دلیل است بر موقوف از جانشینان و موقوف از جانشینان و چون لهم اعداء
لهم اعداء و لهم اعداء در خصم موقوف از جانشینان و دلیل است بر موقوف از جانشینان
سر در موقوف از جانشینان و موقوف از جانشینان و لهم اعداء در خصم موقوف از جانشینان

[illegible]

فخر

ظفر یابند و آرام از رعیت و نعلات مرزوق باشند و از موارث
مایند و در اندک عمر از جانب پدر زنده بمانند و وقوع هیچ در حد
شمار دیگر است که موقوف به دولت است و کامرانی و سعادت و عوارث
و بیعت اندک بجز از کشد و از جانب نانی رنج و کدورت خاطر
بمانند و وقوع آفتاب در حد شش در دالات کشد که موقوف در حد و کمال
و مقام بدست آید و منصب وزیر یا بر و خدم چشم به صرف آن و بفرزندان
عظم دل خود و جامه بیکو و فاخر پوشد و وقوع زهره در حد و کمالش دالات
کشد که موقوف از جانب بخان و فرزندان شاهان باشند و بنده و زمره است
به صرف آن و در خانه آن بزرگان زندگانی و لام بجز از آن و غنی
بین حق دعوت کشد و قرآن و اخبار خواند و وقوع عطر در حد شش
دالات کشد که موقوف عالم موقوف به شریعت و نظر کشد و برادر اقدار
حق منعم بود و از رضاع و عمارت و کف و فرزندان متعدد و بزرگ و بزرگ
ظفر یاب و بزرگ کلام و حاضر جوار باشد و وقوع قمر در حد عطر در دالات کشد
که موقوف به دانش علوم و بزرگ و بزرگ است و بزرگ است
بجز کف و وقوع زهره در خانه عطر در دالات کشد که موقوف به بزرگ و بزرگ

میزان رغبت و کوشش تا مدتی و بعد از آنکه به وقوع می رسد
در خانه رخصت دلات کند که مولود در صورت ولادت و وقوع مریض
در خانه رخصت دلات کند که مولود با طبع و اعظم خالط و شدت
کند و امورات کثرت در سر که کثیر از این رنج مولود را باز
تور و بالا بلند با طبع و وقوع فرزندی ولادت در منزل احوال
کند که مولود در کوار و شربت نمودن داشته باشد و عاقبت و بایره
رو کار و در غایت کج کون ماله و وقوع رخصت در وجه امر رخصت دلات
کند که مولود آریب و شکو خدق و وضع فهم و دانش و صورت
معالج و فرزندان بیکانه به بر در و بفرزند بر کرد و با شراف و اکابر و
اعظم خالط کند وقوع رخصت در وجه آخر رخصت دلات کند که مولود
کار در اندام غیر سبک بود در آخر کار و مولود در آخر و بخت لایم که زانند وقوع
مکسج در وجه اول قوی دلیل است که مولود از صف و آزار کسب
محترز باشد وقوع محس در وجه اندر قوی دلات کند که مولود بخت
المنظر و بر کد کار با طبع و وقوع زنده در وجه هم قوی دلات
کند که مولود زنده کند که نوم دیگر کرده باشد و او را در کد باشد

بافتن

یا ضعف بجز و غیر ناظم فقر است در صورت که مولود زنده بایره و
بار سا کند و ناز آید باشد وقوع عطر در قوی دلات کند که مولود
معروف و خوش طبع و اکابر و ثور و طبع و وقوع زنده دلات کند
که مولود خداوند و کوشش و وسیم و سنگم باشد و در وجه و تو نیز
اوز با که کف و بر شرف و اعلا سید طایف و مستور و کج کون و آب
و کد مشغول شو و بزبان رغبت و شریج بسیار کند و فرزندان در حدستان
بسیار بزیاده و مردمان او را حیات دارند و چون فرزندان در واقع
دلات کند که بخت مولود از غیر با بند و غیر سبک شود و در
که رخی معزز و کلمه و چون ناظم کج کون است در صورت که مولود
عاقبت و زریک و بیکو شرف و روز کار بخت و خوش گذرانند و با طبع و قول
و هم بیکم بختی الا مورخ و بخت **چون** بر عزم کج کون است هر قی
که از عالم ارواح بعالم جسم می رسد توسط ارواح علویه است از
جمله حركات و القدرات بضر است به بضر و عزم طبع و قول
که با رجاء آور بر چهار قوه است اول قوه طبع که بر قوه
مولود است به لقو و شد و هم قوه حیوانیت که بر افعال و اشتغال
مولود است به حسی و حرکت و هم قوه انسانی که بر تفکر و

با صدور نفس و جوارح قوه غضبیه که تربیت مهمات بسیار است
 بجنب شافع قوه مضار و بنابر لفظی کثیر بر قوه است نفسانی که
 بچراغ غریز غریز خوانند که هر نفسی طایفه است و بیکر در غریز
 که بر نفس انداخته که است بر ارض صالح و محال و بنابر قوت
 آن بر یک قوه است که او را خارج طبعیت خوانند و این
 سبب از مزاج است و چون این قوه معلوم است نتیجه این قوه
 است که بنابر غریزیش آرد بر هر قوه است و هر یک از این
 است قوه غریزیه هر یک از او که قوه غریزیه است
 بجهت قوه حیوانه غریزیه بجهت قوه غریزیه غریزیه
 و قوه غریزیه غریزیه بجهت قوه غریزیه غریزیه
 نفس که قوه غریزیه است بجهت قوه غریزیه غریزیه
 این است که در استخوان بمنزله است چنانچه در ریهایی است
 از این جهت که در بار عالم است بجهت قوه غریزیه غریزیه
 میرسد تا بدان سبب است که قوه غریزیه غریزیه از این است
 که بجهت قوه غریزیه غریزیه از این است که قوه غریزیه غریزیه
 حاضر که غریزیه غریزیه و قوت آرد بر این قوتها است

بقدره

بقدرت الهی و این قوتها شایع الی انواران کوکب است و این کوکب از این
 جهت دلائل حیات و ولادت آرد که از تابان و کوه بکوه قوت
 ربانی اعتراف نمایند و لایات استخوان در عظمت سببی
 شناسند و مقرر شده که نفسی طایفه است راسته قوه
 متباین است که او را ارواح گفته گویند و عمت با لکن قوت هر
 افعال و آثار مختلفه یافته و هر یک از این ارواح گفته را در بدن این
 محمد ظاهر است چنانکه از این فطرت متفلا یافته بدین مضمون
 روح نفسانی است الحاقی باشد در رماغ روح حیوانیت در طبع و طبع در یک
 اقتدار عصاره است از شرابی تا لاشش را آورده تا قوتی آید با مردم لای
 که قوه طایفه که آن مبدء تمیز است که است قوه غریزیه و اقدام
 بر اموال و ثوق ترفع و استطیع لیسوم قوه غریزیه که از این است که گویند
 و آن مبدء الشهوت غذا و ثوق با کله و شراب و مناجح لیسوم هر گاه که این
 نفس طایفه در حد اعتدال بود در ذات خود ثوق آن بکس معارف
 تعیین هر علم و حکمت او را به طبعیت صبر کند و هر گاه که حرکت
 نفس غریزیه عندالله انقیاد نفس عاتقه غریزیه و نفس از لکن فضیلت

از نزهات و چون عطار در دهم اسماه در زیر طبع واقع شده اند دلالت
کند که مولا در کتب علم حقیقه و فک در معمولات کلمات بنویسد و چون عطار
منصور به جبهه نهم اسماه منتهی و بلیت که مولا با الدات به
رغبت باشد در کتب علوم و میر بهجت علی و زنا در شش فصله
و عباد راحت دارند و با ایشان است نوبت **در بیان** حواس
و باطنه و آن ده است چنانکه در این قسمت مندرج است **سمع و بصر**
و **ذوق و ششم است و سس** مجمع حواس ظاهر و معجزه ناسی
پس شش درک و متحد درک و **و سس** با حافظه دان نوبت باطن حواس
و اما خانه ابد لا محاله است **و آن** قوتیت بر آنکه در جمیع
بدن در **در** شش پشته و پانی قوت عطر نفوذ استیاز
میان کفایت اربعه که آن رطوبت و بوی و خوارت و
بر و رت باشد و نیز همان قوت تمیز می توان که میان کج
و سنگین و زهر و خوشتر و مرتبه این قوت **تدریج** است که در حل
هر ماده به منصور و تثبیت طبع و **دلت** است که نوز توکای ملاک
کند بر سوز و به عیب نون این خانه از اعرار با آخر عمر و لذت

لحم باطن از غلاست و نزهات و بلیت آموختن ملبوسات
ناحیه فاخره خانه **جم ذوق** است و آن قوتیت بر آنکه در
جم زبان و ادوات در پاسبانده ماکولات شتر شتر و طی
و نوز و شور و جوی و مرتبه این قوت **تدریج** است و عطار در هر
ناظر یکدیگر دلالت کند که مولا اکثر اوقات سالم باشند
و صاحب ذائقه و تمیز میان هر ماکولات تو باشند و در سلبه مستقیم
راشته از راسک هر طعم بر مولا **و آن** در معمولات ملشد
که کبیر چون **تدریج** عطار در است دلالت کند که مولا
از خبر ناز و شور و بار ده در لایم کوه المبلع حوائی که در وجود هر
تغیر نمایند خانه **سوم سس** است و آن قوتیت خود و همه
در عصبه مغز و شش در قعر سوراخ گوش و پانی قوت ادراک
آوازه تا تواند که بواسطه تکلف هوا بکینت آواز و این
چنان باشد که چون آواز برسد به لکه هوا منفرد شود و در کج
لکه در اجزاء هوا با یکدیگر منطبق شود تا بدال هوا رسد که درون
گوش است بموضع که آنرا **افلاخ** گویند و قوه **سمع** آن در

باید و تربیت کننده این قوت زهر است و شش خفا که
 گوش است یعنی زهر و لکه و گوش چیست یعنی جسته چون
 زهر منظر کوه است طالع و شش واقع شده و منظر کوه است
 که که بر لکه قوه سحر و لکه در حد کوه و چون زهر منظر کوه است
 مرجع و شش و طالع و در منظر زهر است ایضا که جسته است که ای
 اندک ضعیف است و منظر کوه است که لکه هر افی حاده یا از حرکت
 سوار و یا جسته ضربه و نقطه از ضلالت در گوش است که سحر و چون
 زهر منظر کوه است طالع واقع شده سحر از دال باشد و لکه است
 که زهر و منظر کوه است که این کینه است شش در حد کوه و شش و طالع
 چشم شش از دال است که طالع چهارم است شش است و آن قوت
 مخلوقه در حد زهر که روئیده اند از مقدم دماغ و شش اند و سحر
 شش و این قوت فرق کند و شش اند و شش و آن
 چنان باشد که چون کنار متصاعده شش و شش و دماغ
 ادراک بود که این قوت شش است و شش و شش و شش
 دیگر که شش است او در شش اند و چون زهر و شش و شش

در حد و واقع شده و شش است که این قوت زهر است و شش و شش
 از آفات سالم باشد و عطرها و دواها و شش و شش دارند
 و لکه بر منظر و چون مرجع در طالع است و شش است که از دواها
 شد و شش است زهر و شش و شش و شش و شش و شش
 با صره است و شش است از شش است و شش و شش و شش
 مورد در شش و شش است که روئیده اند از دماغ مقدم
 دماغ و شش است که از شش است و شش و شش و شش
 در شش است طالع ملحق به شش است و شش و شش و شش
 روئید از خارج چنانکه در خارج روئید شش و شش و شش
 با شش افروخته باشد آن فرق تواند که جان الوان و شش و شش
 این قوه قول طالع شش است و شش با صره است و شش و شش
 و شش و شش و شش است که چون زهر و شش و شش و شش
 و شش شش و شش است و مرجع در طالع است و شش و شش
 ناظر به شش است و شش و شش و شش و شش و شش
 و شش و شش است و شش است و شش و شش و شش

کام از خوارات و حوت عارضه هر سه که قوه بهره گیرند از چشم
چشم بکلیه چون باطل طبع نباشد نظایر که بهر صورت معالجه نمی شود
بنظر عدوت مریخ واقع شده دلالت بر آنست که چشم خوب می تواند
از خوارات آتش و بار و طراکین محافظت نماید خطای در ۱۲۱۶
در نه جدول در هر کوفت و خوف و هراسی که آتش از چشم آید و
حربا که در خون در اوقات ندر کلا اضر از آنست که در هر کوفت و هراس و
از ولادت تا هر که قوه محافظت خود از اثر آنست که بید و بقدر امکان
تفرق بعد از آنکه از بهر آنست که در و چون قوه محافظت بعد
ایم که در طبع واقع شده باشد در اینست که آتش الهی
فصوص و مشور در هر وقت آتش و شدت که در دل است حتی طاعت
و حواس باطنه نیز پنج است **اول حس** مشتهر است که گویند زیرا
که قوه صورت از جمیع حواس ظاهر میسازد و برانی قوت
مشتهر است **ثرت** قوه در هر ظاهر محسوس و قوت قدری
دلالت بر آنست که در هر کوفت که آتش گرفتارند تا در مشتهر
بآن راه نیاورد و هر که در هر کوفت آید که از بهر آنست و حرارت

الرحمن الرحيم

در و مانع و جوهر برساند به علت و بهیچ هیچ بر هیچ قمر دلات کند که اگر
 نظر مشتهر بر صاحب طالع و قمر دفع آن نماید و بر نور مایه صلاح گیرد و بسط
 ماند و آنست بهر راه یا بر حرم **خالی** است و فایده آن حفظ ظهور
 جوئی است و خواننده حسن مشترک است و مدبران قوت
 ترجیح است **شبهه** که بر سر هر در زاید و نظر عداوت است
 و صاحب طالع و از یکدیگر نخوس دلیل است که موکو هر چه در نظر آورند
 باندک مدتی فاصله از خاطر حو شوند و بنیکو ضبط نه شوند
 آن نیز در زمان امراض جوئی و سودای بجمع که در وجو بهر سه شته
 ظهور بهرساند **کینه** چون **شبهه** بر نظر موت صاحب طالع و قمر واقع شده
 دلیل اصلاح آن فساد است بجز دانند نفی که مشغول گردند
سیرم و اهرم است و نیز مدد که معانی جوئی است مشغول گردند
 که سفید بولد نحو ملکو دو شتم که از کوک اراک امیکند مدد بر
 این فوقه عطر است **شبهه** که زهر چون هر چه بگذرد ظر و رحل
 و از یکدیگر فطین شده و قمر هر چه متضرر و شمشیر شدخ ایضا و در نظر
 بعد بگر فطالع دلیل است که موکو اراک میثا جوئی مشغول گردند

که فایده خفا در آن باشد بعد از آنکه مستحکم متفطن با و کفایت
 و کفایت ننویسد چنانچه **حافظ** است و ناید این خط مشی
 جزو است و نسبت به نوا هم چون نسبت خیال است بحسب
 مشرک و مدبر این قوه زهر است بشدت زهره و هر
 خوشتر و زهر متعصب است که و طبع بنظر محوت و بستر است که موقوف
 مشی جزو زهره در آن ننویسد و مدتی در خاطر کفایت از زهره
 فزایش ننویسد و از این مقوله آنچه مجموع شود باند که نوبت آن را
 برهان الفاظ محکم است که بانی طر آوزند و بیان فرمایند و چون
 زهره در ظاهر طبع است و بستر است که بظهور اوقات از قهر خفا
 و ایست زهره از خاطر محو ننویسد و باند که تا با بانی طر زهره
 بنحیث **مخفی** است که او مشق کرده نیز خوانند و عاید این
 قوه است که ترکیب کند میان مشی خوشتر و ظهور خوشتر
 و مدبر این قوه زهره است و در نهایت قوت و ناظر طبع
 و قهر بستر است بر لکنه موقوف شد که با و قیاس در محلات و محمول
 ابدات و مشاهدات با این طرک و محلات سفر ننویسد و از آن

منافع بایستد و هر یک باشند و در آنکه امور آخرت بونی و
 مذاهب باشند و زهره خوشتر است بکمال و اعتدال و مشی و مشی
 و در بظهور امور به ثورت اجتهاد و کارکنان شده و ننویسد و چون
 زهره از کواکب بر بیع اسیر تصرف است و بستر موقوف از زهره امور زهره
 ناکام کفایت و چون زهره در حد حقیق واقع و صاحب مشی است در طبع
 دلات کنند که قیاس بکار موقوف موافق تدبیر و موقوف باشد
 و از جانب مشی بستر است بده ننویسد و **نفس** ناطقه است
 هر قوه دیگر است که را عقرب می گویند و بستر زهره مشی
 خوانند و عقرب مشی است بکمال مشی بونی دار و مدبر
 این قوه مشی است و مشی چون مشی در بستر مشی و حد
 مشی و حد بکر در حد مشی و وجه مشی واقع شده و هر ناظر
 بصاحب طبع و در بستر است که موقوف شود بونی دار و حتی
 بستر و هیچ المذاهب و کواکب و رحیم هر و مشی در علم
 و در کفایت زهره بستر است بکمال مشی نه مشی و عقرب مشی
 مشی است با مود و بنور و مشی با این مشی و تفرقه میان

و چه از نوکران یا زیر دست در خدمت صاحب طبع بپندارند
 و در نیمه آخر اثر آنچه کلام اندک شوق با مور زنده گانه می
 سرزند و در او افروزند که با یک از اوقات غار خاطر هر چند
 شایسته است مطالبه و محاسبه یا بجهت غیر توقع داشت باشند
 که حذف توقع بعد از در ادب بر نه محرم ۱۲۱۸ بهر نمز
 اندک تو بهر در خاطر گذارند و بفرمانده زبانه دور شتم
 و نه بهر محرم از جان من و حدیث با از جان محرم
 و عزیزان من باشد بده زبانه و خوفت که در اموار
 زرعیت و رعیت امید دارد بهر بنده و از حدیث رعیت
 و کار این خوش خلق که در ولایت کند که تا او خرد محرم
 از کار و شغل خود اندک مایوس باشند و هر چه که زبانه
 امر از پیش زود و گفتا هر در امور واقع شود و از اثر صفو
 روز بروز شند و عمر قوت گرفته که در امور زبانه و از
 امور زرعیت و نقد است و اندک در قبایع اندک

خوفت

خوفت که در و سر در امر رعیت زبانه و چه امید دارد بهر
 و استیانت بهر و چه که سر و از بعضی قیامت بر آیند
 و در اثر ریح اخلاص که بیکوئی و یام بر فاه خاطر گذارند
 و از نیمه اثر ریح الهی بفرزند کرد و بفرزند و بفرزند که غیر
 که و دست بر امور بهر و دست و در رزق بفرزند یام بفران
 خاطر گذارند و در عیشت اندر ریح اثا بیکو گذارند و از
 امور خود خوفت باشند و عیشت فرنا اثر ریح اثا اندک
 که در آن خاطر از جهت ملک و مقام با از جهت تو و رعیت و دست
 کار در رقب بهر بر صورت که حال بهر ریح و از کج
 است بفرزند توقع بفرزند و قدر اوقات خاطر
 غنی و عاقبت بهر که در عیشت اثر ریح اثا ۱۲۱۸
 اندک بفرزند خاطر و لای خاطر در ریح بهر و بسدست
 که در ولایت کند که در ریح بهر بهر سادت لای
 بیکوئی و یام بفرزند که در ریح بهر بهر و لای بفرزند
 و از شغل و عمر و امور زنده گانه و رعیت خوفت که در خوش گذارند

و دلالت کند که در نثر چهارم سر شافع عاير کف و فوايد رسد
 و فتوحات در امور رسد و از نثر پنجم در کف و کسب
 از نثر و چهارم نثر چهارم سر الا پنجم نثر چهارم انشا الله تعالی
 و نثر شش خاطر در دو جو رسد و مظهر حوت و سفر از کف
 بکف و بگو که دافع نفوذ و حرکت بموقع و مظهر کدورت
 و اندوه خاطر در نثر که نظر برسد چنانچه تواند شد که شد
 و حرکت موقوف نموده و حرکت و فغانه حق توقف نموده
 بهتر بود و لفظ توثیقات و انق لفظ بر صورت را از راه
 روزنه ای که بکسر بطریق کف بر و لجاج مکمل نموده
 و اندک فقره نموده ام که آن کدورت و بهرست نفع ناخوش نفع
 و از نثر ششم نثر چهارم انشا الله تعالی آن نثر و از کف خاطر
 بر آید و از بوم و هم نثر چهارم السفر و از روز چهارم بهتر نفع
 و در عشته آفر نثر چهارم سفر و بهرست و حرکت نفع و کدورت نفع
 بر فاد کف از جفته نثر که یا نفع نثر و لفظ و او ایست از جفته صاحب

احوال و نثر باشند در نثر یکم الی کف در او نثر چهارم انشا الله
 و بهرست نثر و او که قدر شد و مافات نفع و بلام کدورت
 و دلالت کند که بکف از نثر و کف و مظهر ران یا رها از جفته شد
 و حرکت اندک عارضه رخسار یا از حیوان ضرر و نفع نثر و نثر
 و حال مظهر ران بد نفع و از نثر شش و نثر باشد و اوقات
 صاحب طبع از نثر شش نثر در نثر نفع و نثر از نثر صاحب طبع
 خارج نفع بضر و کف مستند کف و نثر عفو و بهرست صاحب طبع
 نثر و نثر نثر نثر صاحب طبع و نثر کدورت و از نثر ششم انشا الله
 المصراع و نثر نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر
 و از نثر طبع مظهر خال است که از عشته آفر نثر صاحب طبع
 چهاردهم نثر نثر المصراع و نثر نثر و نثر و نثر و نثر و نثر
 نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر
 نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر

و بسبب و خوف زندگان و ناله کینه در غم و زنجیر و
از کبر که اندک تو هم در خاطر میگذراند و سبب
مش هده ناله و امیدوار که در از رعایا و ضعیفان
و جبر اینک و بیرون است مش هده ناله و بیگانه از
حضرات مذکور و در حدی کثیر و قدرت اندک ناله
در رضیت صالح و بر قول جاثبات باشند و کینه
آخر در شبان و شهر از جبر بزرگ در شرف و عذر و محال که
در غم و کینه از کینه بمواضع بود که واقع شود و او خود
از جبر شرف و قوت مش هده ناله و یک از رعایا و کینه
باز در متبذیر که در مشایخ در نف و صاحب طبع به قدر و اعتبار
و او از شبان قدر و لطف ناله و از کار و در غم
کینه و ناله در در جبر از ناله که در جبر و است به
و کینه خاطر بود و قوت و جرات و بیزاران
و این

و به نفع اعضا بهر سبب از جرات است و ناله از کینه
ن خوشتر است و بسبب کینه و در غم و ناله
که الی ناله شهر رمضان حیوانه و بجای از لطف و جبر
نف آید و دلالت کند که از ناله شهر رمضان المبارک
الی آخر مذکور و کینه و بر دست و عذر و خدمت کار
زبان که و از لطف و شرف و ناله مش هده ناله
و امیدات و ناله که در آید و از کینه و شرافت و کینه
مش هده ناله و از عذر و خدمت کار و لطف و بر کینه
و ناله در خدمت صاحب طبع و ناله ناله که در کینه
المفرد در جبر و ناله شهر و بسبب و ناله
رفع کینه و دلالت کند که در شهر رمضان المبارک
موافق خواست گذر و بسبب و ناله در طبع و کینه
لام خاطر که ناله و ناله که در شهر رمضان المبارک
در غم و ناله از شهر اندک که در کینه خاطر و ناله
مدال و کینه بهر ناله و قوت و جرات از ناله و ناله
و این

بخت که در لایم نعلی خرق و ثوب سفر نهاده
و نه به آب سینه اینم سینه و با کراه در احوال شمر و عمر خو
گوشه و مطنه است که در او خورشید در میان الماس
اکثر امیدات بر آورده شود و متصدیر کفایت آورده و البته ناعه
نیکو و آغذیه لطیفه میزنند و پشته مطاب و بر کلاه آه
و از جنس کتاب و اثرات و صدور سینه و صدقت است همه
نماینده و از جنس است ممد در کف و از نوکر و خدمت بشیر
لیفای کینه و کارد است ممد نموده و از است رخصت شده
و مدخر نیکو کینه در شد ثوب الکیم اندک صبر اند
در خاطر طریقه طریقه بهر سه و کاه از لایم بهر سکر در عقب
امور و زندگان خجسته کردند و مدخر سیم قدر که باشد
و خراج زیاده از مدخر و شایسته و مدخر که از این خانه
با مدخر و مدخر قدر از خوشی و از جنس است مدخل

و انداز

حال بهر نهند یکس از شمر و عمر خو و از جنس بزرگای کینه و کارد
مست همه نموده و از است موالف و موافقت بینند
و از سکر و مکن و ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند
و با کینه می ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند
بسیار خوشی و ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند
کینه که در او بهر نهند از قهر و کینه بهر نهند
و از جنس سکر و مکن و ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند
و سفر نزدیک واقع شود و بهر نهند و بهر نهند
و دلالت کند که در نهند از قهر و کینه بهر نهند
به از اقا بهر سه و از شمر و عمر خو و از جنس بزرگای کینه و کارد
و از سکر و مکن و ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند
کینه که در او بهر نهند از قهر و کینه بهر نهند
و از جنس سکر و مکن و ممد در است و از هر ری و خوشی و بهر نهند

صاحب طبع ممنون کهک یا سحر صاحب طبع سیکو و موافق خویش
 هر ثقی و ولات کند که در غایت آفرینش از قلم احوام از قدوم شکر
 یا از جبین برر که و شکر و عین اندک افواج از جبهه صاحب طبع
 صاحب طبع بهر دست یه از جبهه ایضا کار خود و امور را
 نخواهد از لک گرفته امر خود موقوف نماید و بانی مصارف افواج
 واقع شود و در نزد کمال احوام بسیار کوشش و غم گذرانند
 و از خورشید و مصیبت این مشغول گشت و خالطت بخیر
 و از امور زرعیت و اطلاق و رقابت و رعیت بسیار خوشنود گشت
 و بجز مرفا ط گذرانند و در او غنم و کمال احوام طریق و طایفه
 و در نزد محرم احوام ۱۲۱۹ مد خمر کثیر بود و کثیر بر صاحب طبع
 بدنگذر و از دهم شهر صفر المظفر ۱۲۱۹ با لمره یزید
 صرافه فاطمه و از آمدن و زرعیت خوشنود و بهرینه
 و مد غنم و شایع رود بر کوه مرآت و در زیر و در جبهه شکر

اشاء الله

اشاء الله و ولات کند که از زرعیتان لفظ ۱۲۱۵
 ملک و مزرعت و کمال بر تصرف صاحب طبع در لید و از ملک و زرعیت
 خوشنود و از جبهه شایع کثیر مسه و رکعت و از لفظ احوام یکبار
 و موافقت مژده نمایند و خوشتر از جبهه افواج و نسبت
 بد قیام صاحب طبع بر سر گذار و روزگار بجز گذرانند
 و مد غنم و شایع احوام بهر خوشنود و اقبال نمایند و این
 از خوشنود و خوشنود سازند و کار میرسانند و بنده که از
 زرعیت قدیم و موافق سبقت مقدمین باشد بجز عدت محبت
 بجز بهر غنم که از اینجا و خانواده قدیم باشد و محبت طریق
 تا نزد کمال احوام برقرار شود و از نزد کمال احوام کثیر خدمت
 و محبت در دربار یکبار نمایند و کار هر یک خلق نماید
 و مظنه است که از نزد کمال احوام ۱۲۱۵ مد محرم کار از جبهه
 شایع بنهر عدول و میرساند و طریق نمایند و لایم بجز زرعیت

و با دست خوشتر از هر در یک مرتبه بگوید مسکوت فرمایید
فوق طرف دست ندکله غذا را میزدند که موافق سبقت
باشد و بقدر کعبه بر جفته در همه وقت از خدا فراموش نکنند
که در هر غمت و دلت و عسارت و سختی چهل مرتبه و زیاده
گفت و چهل مرتبه در زیر دست بگویند و خود دست صاحب طاعت را
و ترقه عظم نمایند کثیر آنچه در خدمت صاحب طاعت اخذ و بخوانند
در چهار دیواری که برین و چهل و دو میگویند و صاحب طاعت
باشد و صاحب طاعت از نماز غایب است که بعضی باین طریق گفته
خواهند مرزوق باشند و کثر رضا بقدر نیاز و خوار باری
مشاهده نمایند و گاه در خواب شروع حرکت و سفر
و آب روان مشاهده نمایند یا باده و باغ در خواب
بینند و چهل و دو بار بگوید که مرا محترم داشت ای اله که
در زمین هر چه بهتر از این ماضی بود و لایم را که کثر لک کردند

و چون گفتند که هر چه میسر شود در این راه
است که تو حق نیارت که بگویند و بگویند
و ایام نه بگویند و نه بگویند و در این راه
و هر چه میسر شود در این راه و هر چه
ما به عید که بگویند و بگویند و هر چه
مگر به بگویند و بگویند و هر چه
انکه بگویند و بگویند و هر چه
بعد از ما به بگویند و بگویند و هر چه
اغذیه حاره و سرد که بگویند و بگویند و هر چه
رفع شود و چون دایم تو حق نیارت و بگویند
اثر این باشد در این راه که موقوف نماید و از
هر نیارت نماید که در این راه و بگویند و هر چه

ولات کند و ابراهیم که مولود را بنامش بگوشت بکشد و زرع
 و عمارت و ضیاع و عفا و شمول و غفر کند و در کارها صاحب کوه
 و باختر و موثر و ساسی و رازدار باشد و جوهر و کار و جوفی سازد و بر قور
 بزرگ نماید و قول علی بن ابی طالب که محبت اکابر باید و او را بر مغان
 یکصد سازد و در کارها ضعیف نیست باید و صاحب قوت و تندرستی و نور
 رسانی خانه و مقامات عالیله و قول قطیفی است که در اندیش کوه
 و تنگ باشد و چون زهر در دست بفرمانده شده و مقارن بازمانده
 دبیر است که مولود بنامش بفرمانده و لغز و حرکت نماید و کفر و لام بفرمانده
 گذرانده و مانوگر و وزیر درین مخالطت نماید و چون صاحب ششم در حلقه
 امم طبع است که از جان و زیر دست و ضامن رانجامد و در سن ۱۲۲
 اندک مخالفت می دهد و از پدر سوخته دیده شده و از راه ملک المکرم
 می نهد و در سن ۱۳۱ که در خانه خاکی گذر می دهد و از پدر اخراج نموده
 اند که بعد از گردن که تمام و از خواجات بر صوفیه واقع شد و مولود
 بنامش بنو محمد و وزیر و در عین حال محبت بنامش و از حضرت مذکور

بنو محمد

بر و عداوت بچینه می دهد و کارها را بر سر کار می گذارد و در سن ۱۳۱
 و کدورت خاطر بهر سینه اند و چون طبع کمال ساریت و قوه
 و کوه بهر است که در دوجون مشتمل بر خداه اکبر است و لات کند
 که از نه محرم ۱۲۲ الی آخره در سن ۱۳۱ که در جبهه در خاطر
 خطره و از عمر و مکتب باز در عین کارها بر مغان و در سن ۱۳۱
 در بیت نور و هم اسحاق معادن و در صحت بیت و در نظر محض و نظر
 بوی که دبیر است که از نه محرم ۱۳۱ رنج جبهه خاطر و از نه محرم
 صید و از نه محرم ۱۳۱ و چون صاحب کوه و از نه محرم ۱۳۱
 مذکور واقع شد و دبیر است که در خرو و بنام مولود الی آخره در سن ۱۳۱
 کم بود و بعد از توفع عاید نمیکند و چون خوف در طبع است و کتب و واقع
 دبیر است که کارها را قات اندک رکود خاطر در و چون کوه بهر
 خفاقی از غره ندر صراحت است که مذکور که از نه محرم ۱۳۱ و در سن ۱۳۱
 خطره و از نه محرم ۱۳۱ و در سن ۱۳۱ و در سن ۱۳۱ و در سن ۱۳۱
 کدورت خاطر می دهد و بنامش در جبهه عمارت و قوت و کوه

عقبر

عقب بقدر خواهرش است خون نکر و کینه بر موی لب خون نکر و
 و از قدوم مهلک و غایب شده و کینه و خون نکر و از زخم نام و فدی
 و منصف شده بر و هم تعالی که است بر شادان و خف موی و رسیدن
 بامیدات و صورت شدن خندان و آنگاه در رسیدن است و خون
 تر صاحب فریاد و یام بر حمت و غم نکر نکر کینه که از یام از غرض
 امر اخفی از طوبی و نکر در رنج باشند و از زخمی می باشد و شکر و عورت
 متابعی معنویت نکر و زخم از موی کینه فام و کینه فام و کینه
 و در نکر نکر الکرم الا آخر از زخم و کینه با اقی و صورت و کینه
 و سوار و سبب اندن و از نکر نکر کینه طوبی که خدا نکر
 دیگر و صفی و قروح و شورات و کینه و صورت و کینه
 عضو بهر سه و اگر نکر نکر نکر نکر نکر و خون طام کینه و کینه
 مر تر کینه کینه نکر و خون نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر
 که بر موی کینه نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر
 و کینه نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر نکر

و چون دست در ساج طالع صحت و کویب واقع شده دلالت کند
که شکر مهر که هند مولود در چشم او نشود و عین مهر شد تا در تیره شود
و در تیره ای عید نوروز بظهور رسد و اول روز در ایام مذکور بگویند
و قریب خاطر گویند و کنی هر در عبادات و طاعت نمایند
و میرزا مورخین گفته اند و از موارد تریه در ایام تریه و از تریه
الحرام حسنها طاعت کنند که در افعی در ریش و عین عارفی لک شود
چشمش طمتم واقع شود و در روز و اندک مدول کند و بعد از آن
بفروریند و چون طالع صحت بپای رسد و نوکانش طالع
بکجا قور و سورت است ایام تا اثر را در تریه
سمت کتیر در تریه بظهور نکند رسد
و تریه خوش خواهد شد
والله اعلم
بالحق